

**OMLUVTE LASKAVĚ
SNÍŽENOU KVALITU TISKU
V DŮSLEDKU**

**PORUCHY STROJOVÉHO PARKU
NEKVALITNÍ PŘEDLOHY
SNÍŽENÉ KVALITY PAPIRU**

Věnuji lidem ve Želazci a všem, kteří skrz bývalý
Svobodův hradec sprintují za ... čím vlastně?...

srpen '87,

BRE 禪*

AAApMSP&U**

Mimořádné číslo Marko/no/vin, vydané u příležitosti spartakiády ale zamýšlené původně jako březí /březnový/ pokus ilustrovat jednu z mnoha pravidelných "přednášek" v rámci setkávání lidí se zájmem o zen ale hlavně o osobnostní růst hlavně uvnitř a zvláště k jednomu pokecu který na podnět jiného nezúčastněného měl název Zen smíchu smích v zenu, ale protože se to nestihlo a v květnu dny oslav dokonaly zmátly pošty i Čechy, bylo rozhodnuto vypustit Březen s přílohou Blázen jako obvykle ve čtyřech vlastnoručně klepaných kopiích jen pro přátele a ku kolování až koncem června, kdy Praha bude březí nejen ideami, ale i dorostenkami a pořadovým mrskáním příčně pruhovaných svalovin, a kdy si místnost jednoho přítele a a kočkama oddechne od oddechování zazenování a kecání a nekecání. Češi totiž mají co zasloužit - kecy, kecy, kecy /Hamlet/ ale skutků pramálo. Toto je skálopevně rozhodnuté p o s l e d n í výplod amateurské snahy předložit přátelům pravdu až před nos, když by stačilo jen otevřít hubu a spolknout. Kdepak, nevoní jim to. Almanach překladů bylo takové otevření docela jiných devatero dveří nasměrovaných tímtež směrem DOVNITŘ, ale mezi usedlými sběrateli spisků a fotografií nejvíce zasukovaných fakirů to jen pláclo a bez odezvy zapadlo. Lámu tedy nad spiskovými masturbátory třicet zenových holí. Nevydám už ani jeden časopis o zenu či jiné stezce do sebe sama. Knihy rozdám či už jsem poskytl. Jediné, čeho se budu nadále dopouštět, budou přednášky - kecání /případně distribuci kazet s kecáním o zenu atd/, protože se domnívám, že tak neposkytnu kecalům a přežvýkavcům keců tolik melasy jako v podobě tištěné. Jinak rád poradím či vysvětlím, z očí do očí. HOWGH!!!

ŠTĚSTVNĚ ZROZEN GDO JE PRO ZEN!

-
- +/ BŘE "zen" /znak pro zen, čínsky čchan, původně dhyána/
++/ Aprílový Amateurský Almanach pro Meditaci, Smích, Pláč
a Uvolnění

"Naprostá většina problémů člověka pochází z totální nevědomosti lidské psýchy, toho jak člověk vlastně funguje. Zcela přehlídíme možnost rozvoje člověka ve smyslu "probuzení". Učíme děti co je v atomu, ač to sami dost dobře nevíme, ale neučíme je jak milovat rodiče, sousedy, kamarády, lidstvo. Rozvíjíme jen jednu polovinu svých mozků a zcela uzavíráme tu druhou, duchovní a intuitivní. To co potřebujeme je totální probuzení celého lidstva."

A.T.Ariyaratne, Sri Lanka
iniciátor hnutí Sarvodaya Shramadama

ŽITĚ PRO ZEM!

GEVOLIVÁ HORNINU HEJLU NA PROTĚŽÍ STRANĚ JE JEDEN EGZEMPLÁŘ
"BŘEZNA" STĚLE V DRŽENÍ PR, resp. ob. Soudu m. Prahy 2, který navrhl zrušení
a zničení... (8.87)

Titulní list /tělo Buddha, hlava holčičky, atd/	str.1
Úvod docela jinak a místo předmluvy.	2
Obsah BŘEZNA, AAAPMSPU	3
Smích zenu, zen smíchu /amateurský příspěvek Aprílu	4
Proč nésu jogín /aktuální zamyšlení s vtipy/	7
Současný zen v podání Seung Sahna.	15
Dharmová řeč z 10.1.1981	17
Dharmová řeč z 10.4.1981	21
Sutry podle Iyengara /jóga jinak a dravě/	27
Atmosféra /čtení pro čs. rockery/	33
ZEN, Day After jako Day Before	34
NOVÝ VĚK /připomínka Čechům co všechno se děje/	41
ZEN pro kuřáky a jiné zlozvyky	44
Výpisky z četby /jejda jejda/	46
Projekt GREX /jakási výzva ke spolupráci/	49
HENDRIX? HENDRIX! /docela jinak/	50
BLÁZEN, kapitoly o důležitosti bláznů, titulní list.	52
Chvála bláznovství /avadhůti a jiní potřeštěnci/	53
ZEN - ŠUPEC /moravský příspěvek k českému zenu/	57
O ZENU - přednáška Bhagwana Radžniše	62
Český rock a svět /návod na řešení/	72
Ach, ta krásná doba /parafráze povídky Allena/	75
TEST /Neujede vám rychlík nového věku?/	78
SNY /dalších 6 snů na přání scifíka/	79
Rozhovor s "Mistrem", tzv. provokativní	84

+ řada vtipů a ilustrací + reklam

(6'84)

**PROLETÁŘI VŠECH ZEMÍ
ZAZEŇTE SE**

**NEPLIVETJE NA ZEM
SEDÍ SE TU ZAZEN!**

ZAZENI VŠECH ZEMÍ PROLETŤTE SE!

SMÍCH ZENU

... mistr Džošū SASAKI učí své žáky každý den ráno 10 minut řvát s rukama v bok...

Zen se směje světu a sám sobě už od počátku své existence. Otrhaní mistři s hubou od ucha k uchu šimrají ochočené tygry, literární hrdinové koanů mlátí neotesané žáky pitomce a dělají si z jejich vážné soustředěnosti srandu, zenové příběhy jsou plné úsměvného pochopení pro situaci. Dalo by se říci, že v okamžiku, kdy se zplnahrdla chcete Laurelovi a Hardymu, jste zenoví jak lusk: ztotožnění se situací berete vlastně tragické příběhy odehrávající se na plátně jako důvod děsné švandý. Říkáte smíchy a v hlavě máte scénku z filmu a smích - nic jiného. Ani šéfa, ani školu, ani výplatu, ani rodiče. Smíte smíchy, protože se na události díváte odjinud, z jiné roviny: ty krkolomnosti přece nelze brát vážně!

A vida - tu máš čerte kropáči! Zenový pobuda, kterému říkají "mistře", tvrdí, že i naše životy, tak jak je berem a jak na své roli závisíme, jsou jen takovým filmem na plátně naší mysli. Že se musíme "probudit", zvednout se a z bijásku odejít a konečně žít! Život je jinde - na tom plátně _v bii i v mysli_ to jsou jen a jen iluze.

Jenže jak to podat těm tolik-sá-o-sobě-myslicím šaškům, kteří hrají dnes a denně stejné "drama"? Mistr ví co a jak, jenže ti, kdož jsou potřební, nechtějí slyšet. Marnost nad marností a marnivost - je to tak, n víme že nevíme, ale nedáme si to vzít.

Mistr se jen směje: ne jízlivě, ale s pochopením a ochotou pomoci. Když spolu s ním říkáte smíchy, už jste začali: cvičíte pranajámu a soustředění do oblasti břicha. A to už je

ZEN SMÍCHU

...mistr se doslechl, že tam a tam žije slavný kolega. Napsal mu, týdný cestoval přes hory a dooly, a když dorazil a uviděl mistra, řekl jen: "Já nyslel že to bude pták Fénix, a zatím..." A oba se dlouho smáli.

Vzpomínám si, když jsem chodit cvičit hathajógu, jak vždy v pozici "mrtvolý" jsem nemohl edolat nutkání a smál jsem se. Cvičitel byl naštvanej, cože to dělám za blbosti, při tak vážné věci jako je šavasána. Tralala. Čeští cvičitelé jógy, karate, džuda jsou papežštější než papež a čeští čtenáři spisků velice dobře vědí, jak má takový správný mistr nebo guru přesně vypadat.

Když říkáte smíchy, masírujete v haře /kam se soustřeďují zenoví, jógoví, lámoví i karátoví mistři/ nervová centra, cvičíte dech, snižujete tlak krve, měníte poměry adrenalinu, noradrenalinu a dopaminu v krvi a mozku. GELONTOLOGIE /hecky gelos, smích/ rozeznává 18 základních a 200 dalších druhů smíchu. Nedostatek smíchu v dětství zapříčiňuje nedostatek růstového

hormonu / a trpačliví jsou od "přírody" vztekli a zlí/.
Vědci dokázali, že emoce netrvají déle než 5 minut, ale nálady jsou hodinové a stopy nálad se táhnou celé životy. A taky že jen tím, že mimické svaly na tváři vědomě seskupíme do úsměvu, ovlivníme produkci žláz v mozku - čili opačná zpětná vazba. Navíc pozitivně kladný vztah k realitě /silně podporovaný ná-
chylností k smíchu/přímo ovlivňuje schopnost člověka lépe rea-
govat na krizové a stresové situace, znovuobnovit autonomní
nervový systém atd.

Co si budeme povídat. Kdybychom sami sebe nebrali tak vážně /viz/všechny teologie, ideologie a kostely/, mohli se státníci na konference a sjezdy jezdit zasmát v cizích jazycích. Kdysi jsem své ženě dlouze vysvětloval, že jižní Moraváci jsou bodří a "lepší" než Pražáci. Nechácala až do chvíle, kdy jsme oba byli svědky toho, jak jeden pantáta uklouzl po kovových schůdkách autobusu a rozplácl se do prahu silnice. Vstal, opráčil se, a s vítězoslavným úsměvem na tváři bodře pronesl ke zkoprnělým cestujícím: "Krucí, to byl ale šupeč!"

Vždyť stačí mince převrátit: když nám někdo v autobuse dup-
ne na kuří oko, máme náladu zkaženou a celé dopoledne se mračíme na celý svět. Ukažte mi někoho, kdo takhle prodlužuje kladnou emoci - kdo se celé hodiny směje či usmívá, protože brzy ráno zažil něco příjemného. Je to přitom "za jedny peníze".

Ony "tragédie" všedního dne jsou prkotinky, ale my ve své důležitosti konstruujeme velbloudí neřešitelnosti. Přitom stačí vzpomenout si třeba na "průšvihy" ve škole, na náš tehdejší strach, a kde jsou ony průšvihy dnes? Volí je vypili. Zkusme například podlehnout prvotním zábleskům nápadů /intuice je vždy a všude geniální, ale o tom zase jindy/ a obraťme vážnou strohost obřadů, ceremonií, rodinných hádek a pracovních stresů či patosu ve vteřině do komična; tněmež a až potom případně přemýšlejme. 99% všeho stojí tak hkorát za mávnutí rukou a pár vteřin srdečného smíchu. /Vyceněte na sebe do zrcadla zuby a vydržte pár minut!/
ZEN

Zen se směje. Rád a hodně. I podle smíchu lze zkoumat "pra-
vost" gurua či mistra a jejich učení. Zen se směje sám sobě už pd počátku své existence a právě proto si zachoval pel nehrané dětské přirozenosti, životní moudrou lehkost. Jakékoliv zkost-
natění /jakýkoliv monopol, na moc, pozici či vlastní "moudrost"/ je smíchem ihned odhaleno v plné císařské nahotě.

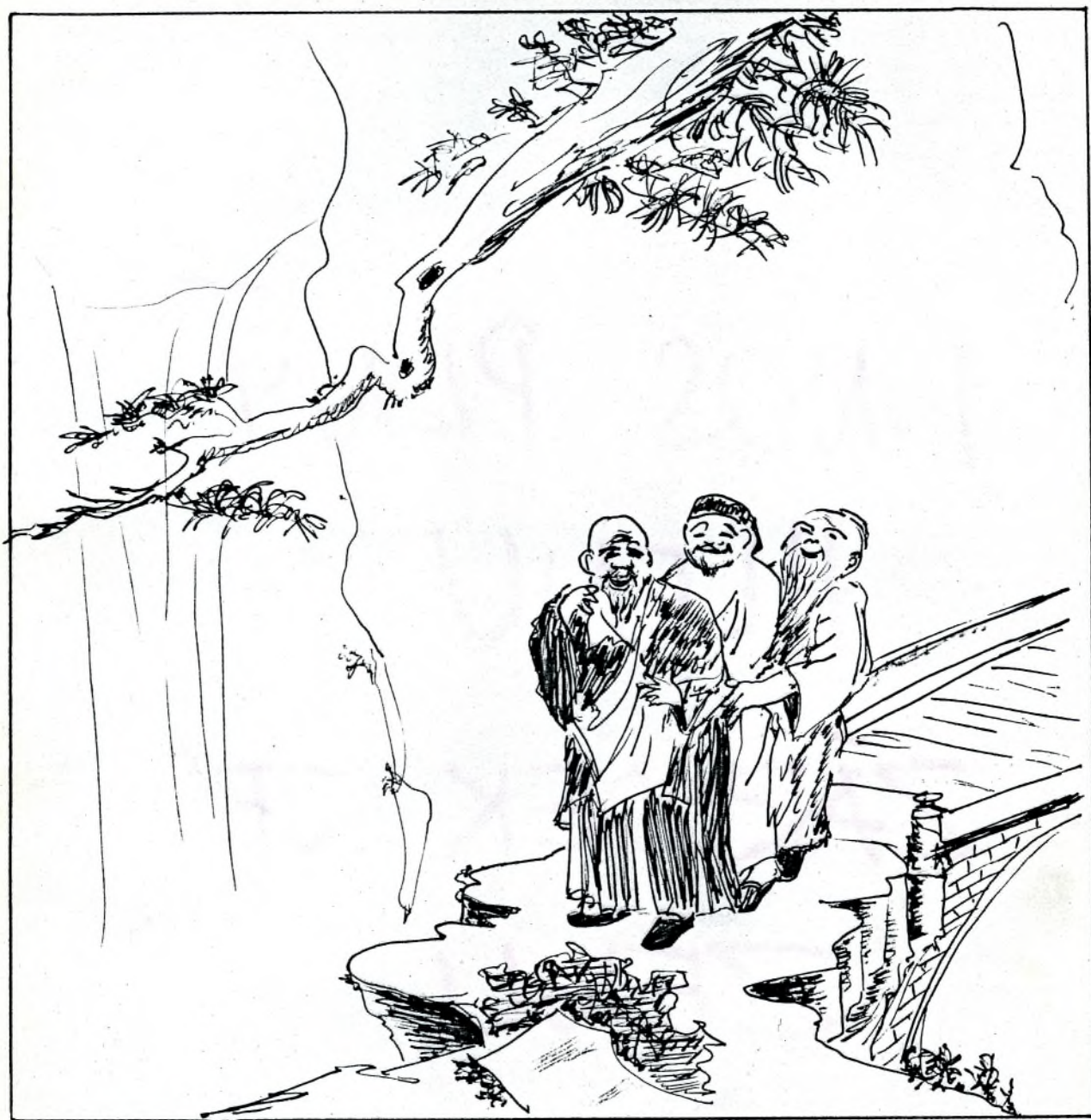
Zen už dva a půl tisíce let řve: život je teď a tady!
Netahejte za sebou okovy minulosti, nechystejte na budoucnost, jámy svých předsudků, očekávání a nalakovaných iluzí, žijte na 100% dnes, v tomto okamžiku! Jenže my, lidé, homo sapiens, pasivně padáme do vlastnoručně vykopaných jam, podřezáváme se s vážnou tváří větev pod sebou, a zenu nezbyvá než se zplnahrdla chechtat. Někomu prostě není pomoci. I ty, Brute?

I NOS PLNÝ

HLENU

ZÁRODEK JE

ZENU

Jeden slavný mistr zenu se rozhodl, že už nikdy nepřekročí most mezi klášteřem a "světem" a žil celá desetiletí v naprostém odloučení. Jednou ho přišli navštívit dva jiní kolegové. Po dlouhém a přátelském rozhovoru, plném vzájemného porozumění, šel mistr své přátele vyprovodit. Bavili se tak dobře, že přešli most a v tom si jeden z nich uvědomil: "Malér! Vždyť tys překročil most a porušils svůj svatý slib!" Mistr se zarazil, koukl kde to je, a v tom se všichni tři začali tak chechtat, až se museli navzájem držet, aby nespadli z úzké cesty do propasti.

Aktuální zamyšlení na aktuální všežravé téma "Jsme to co jíme?"

PROČ NEŠU JOGÍN

Odpověď: "Protože su z Moravy."

Protože žiju v Praze. Nakupuji v samošce. Léta si dopisuju s OPBH. Mluvím česky. Nekupuji to co chci ale to co mají. Nebaví mě vystávat fronty na ovoce či zeleninu, oříšky či rozinky. Občas si dám pivo a klidně jím maso. Protože ani v mase, zelenině, čokoládě či vegetariánské nebo makrobiotické knize ten recept není. Ba ne, mí čeští přátelé zenu, správné výživy, jógy, východních nauk, mystiky, surrealismu, Dalího, Rajneeshe, undergroundu nebo Hložka a Kotvalda - v tom to není. A já vám teď dokážu, JAK a KDE to není.

A/ Ž R Á D L O

Každá mince má dvě strany. Na každém šprochu pravdy trochu. Znam vychrtlé Pražany s rozházeným trávením, kteří své časté průjmy připisují karmě a ne nedomrlým obědům ze stále stejné konzervy sterilovaného zelí s kečupem nebo v přepáleném tuku plovoucím bramborákům. Jistě: řeznictví a převepřování vede do zkázy,

ale přílišná závislost na všeobecně převládajících názorech co je a není zdravé, vhodné, módní, doporučované a zakázané, škodí zrovna tak. Není na světě ten, aby se zavděčil všem. Jen si vzpomene, kolik zaručených diet jsme už zažili. Cholesterol ano či ne? Dieta bodová, jogurtová, pomerančová nebo naopak šlehačková?

Všechno je jinak. V indickém podnebí se prostě musí jíst jinak. Když jsem čítával povídky z Indie o tom, jak chudý hoch ráno vypil šálek svého čaje a vyběhl na celý den vozit tlusté Evropany v rikše, litoval jsem ho, chudáčka hladového. Potom jsem se ale dostal k receptu indického supersladkého čaje, který se vaří napůl v mléce, a zjistil jsem, že ho nevypiju víc než šálek a že pak celé hodiny nemusím nic jíst. V ašramu není obtížné vstávat ve tři ráno a meditovat, naopak, kdy jindy? Přes den to kvůli vedru prostě vůbec nejde! Zkuste si dát v srpnu na plovně v bufetu vepřovou se zelím a dvě dvanáctky navrch, když vzduch je 40°C a voda 25°C - co to s váma udělá.

Všeho s mírou, říkávaly naše babičky, a měly recht. V Česku nelze být vegetariánem do té míry jako v Indii, aniž byste neobtěžovali známé zelináře, příbuzné, rodinu a sami sebe. Jógická strava v Indii je výsledkem tisíciletého vývoje a přizpůsobování klimatu a zvykům a možnostem a účelu. Když si ale chci sednout a meditovat, nemusím hned kvůli tomu složit makrobiotickou zkoušku: stačí, když budu jíst tak dvě hodiny před dobou kdy chci sedět. Každý si to může vyzkoušet sám na sobě, doba a jídlo se mohou i v našich podmínkách drasticky lišit člověk od člověka.

Kam až vede nezřízená touha po štíhlosti, to jsme viděli na Twiggy, a vedlejší obrázek ukazuje typického makrobiotika po třech letech dietování. Vzpomene si ale na Šákjamuniho a jeho askezi, která k němu nevedla! Jako vždy, lidé mají sklon plést si cíl a techniku, k cíli vedoucí: příliš často se nechají přechřát a skočí na špek kdejaké pitomosti. Nežijeme, abychom jedli, ale podle toho, jak jíme, žijeme. V tom my Češi máme vskutku co dohánět a Přátelé Racionální výživy už vykročili správným směrem. Ale co dál? Když budete jíst rýži natural a po-

chrupávat diasuchary, nic se nezmění, pokud se tím spokojíte! Nakvap opečené zelí s kečupem vás problémů se stolicí nezbaví! Vy všichni čeští vegetáři, kteří konzumujete např. sýry ve velkém množství, víte vy vůbec, že aby sýr byl sýrem, přidává se do mléka na počátku procesu tzv. "sýřidlo" které se vyrábí z kachních žaludků? Zkoušely se různé chemické náhražky, ale bez valného výsledku. Znáám makrobiotika, který pár dnů zobe opečené zrní, ale pak dostane hlad a chuť a nechá se pohostit do černá opečeným burtem. Znáám vegetariána, který konzumuje "mozeček"

v bláhovém domnění že jde o "květák jako mozeček" a nikdo na světě mu to nevymluví. Inu, proti gustu žádný dišputát. Známe ale taky hocha, který je od narození "postižen" tím, že nikdy nevzal do huby maso. Každý jsme jiný, proč ne.

Všechno je jinak. Když v 30. letech Jirka Ósawa přivezl do Evropy svou vědu o zdravém jídle, když v 50. letech zasáhla vlna "vegetarianismu" a v 70. letech vlna "makrobiotiky" USA, nikdo netušil, že původně to nebyla MAKROBIOTIKA, ale MOKROBIOTIKA! KUSHI Institut /Massachusetts/ začal loni vydávat dosud nepublikované materiály a vyšlo najevo /zatím se to tutlá/, že jde o překlep první opisovatelky - ne makro, ale mokrbiotika.

Jirka Ósawa byl velice nemocný mládenec, nad kterým lékaři na počátku století lámali hole, tak se rozhodl, že se vyléčí zenem. Vstoupil do kláštera a tam se mu ulevilo a tam se také vyléčil. Tamní styl jídla a výživy se mu tak zamlouval, že se stal nadšeným propagátorem zenové diety a sestavil, na základě vlastních zkušeností, vědu o výživě, se kterou jel udělat štěstí do světa. Musel projet i východní Evropou a studoval některé místní zvyky. Upoutal ho zvyk jíst polévku jako první jídlo: v Japonsku, v Číně atd se polévka jí až jako poslední. Pátral po příčině a zjistil, že když se žaludek zahřeje a roztáhne polévkou, trávení probíhá o 28,9% rychleji a o 45% efektivněji! Slované mají recht - "ryba chce plavat" nebo "polévka je grunt" platí beze zbytku!

Dalším studiem Ósawa zjistil, že dostatek tekutin stimuluje činnost ledvin: čínská medicína se zabývá pěti energiemi v lidském těle a jedna z nich, VODA, je přímo spojena s funkcí ledvin, žlučníku, a nepřímo se základními lidskými vlastnostmi, strachem a odvahou! V Japonsku a jinde na Východě to tolik nevádí, tam se jí hodně ryb a popíjí hojně čaj, ale suché obilí, vločky a jiné makrobiotické vynálezy současnosti rozrušují chemickou rovnováhu těla makrobiotiků: organismus nedokáže dostatečně rychle a efektivně vyloučit z těla všechny zplodiny, člověk začne pociťovat únavu, slabost, úzkost, není schopen rychle reagovat. Podle výzkumů dr. Williama Mitchela z Bostonské Brigham and Women Hospital, který dlouhodobě testuje osoby dodržující některé z módních diet, všechny zpomalují funkci ledvin.

Ósawa tedy doporučoval západanům víc tekutin, a zalíbilo se mu všeslovanské slovo "mokrý", od "moč, močiti" /jasná vazba na činnost ledvin/ a nazval svou vědu "MOKROBIOTIKA". Překladatel či opisovatelka udělala překlep a je to tu! Západní svět si kazí vyměšování a zatěžuje neúměrně ledviny ve jménu té nejzdravější stravy! Stejně je to např. s přílišnou konzumací vitamínu C: nejnovější výzkumy jednoznačně prokázaly, že mega dávky vitamínu C blokují hladinu mědi, která pomáhá udržovat správné % železa v krvi, a oslabují růst kostní dřevě! Dr. Cerklewski /Oregon State University/ říká: "Když dáváme pokusným zvířatům velké dávky vitamínu C, objevuje se u nich nedostatek železa, přestože jim železo přidáváme do potravy navíc."

To mi připomíná příhodu se soustředění japonštinářů. Japonec, instruktor karate v Paříži, zjistil, že jsou tam i dva kteří cvičí karate v TJ Uhelné sklady Praha. Chtěl vědět, jak probíhá hodina karate v Praze. Češi popisovali, jak se scházejí /většinou pozdě, což je v Japonsku a jinde nemyslitelné/, jak se rozvíčují, pak se ukloní a instruktor zařve: "BOX!" a češi se jdou bít. Japonec kroutil hlavou: Box? To neznám, co to může být...? A dodal: V Japonsku cvičitel řekne: "mokuso" /ve výslovnosti to zní většinou mokso/ ale to znamená MEDITUJTE... Chacha. Nějaký český cvičitel viděl film, slyšel místo "mokso" "BOX" a češi místo meditace jdou do boje.

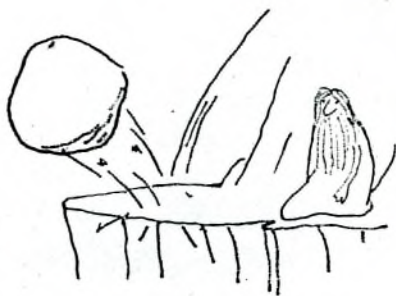
Abychom si rozuměli: nemá^m nic proti makrobiotice v jejím původním významu o "jednotě", "nedualitě" jak ve vztahu člověka s přírodou či vesmírem, tak ve složení toho, co člověk jí. Komplexní učení a teorie o "jin" a "jang" principech je hezké a propracované, jenže západáci zapomněli, že cílem správné výživy, tak jak to i Kushi zdůrazňuje ve své knize "The Books Of Macrobiotics" /Japan Publications, Tokyo 1977/, je racionální výživou změnit fyzické, mentální i duševní problémy současného člověka! Je známo, že např. v průběhu 7 let se všechny buňky v našem těle vymění. Kushi zdůrazňuje /bohužel ne dost velkýma písmenkama/ že cílem toho, že zdravě jíme, je duševní vyrovnanost a vnitřní klid a svoboda!

Tedy znovu stejná past, ve které západáci skončili: makrobiotika je jen technika, ale cíl je jinde!!

Osawa i Kushi např. zdůrazňují nutnost konzumace místních plodin, co největší pestrost atd. Navíc se jídla liší v závislosti na ročních obdobích a klimatických podmínkách. Např. poměry obilovin a zeleniny, které v zimním období mají být tak 70%-90% ku 10%-30%, jsou v létě a v horkých klimatických pásmech docela jiné: 30%-50% ku 50%-70%!!!

Přeneste si to do našich poměrů, zkonfrontujte s výklady obchodů, přidejte spěch Čechů a vybavení čs. kuchyní - a máte výsledek předem. / A já, který nikdy neměl potíže se stolicí a jejím udržení ve vláčném stavu jsem pravidelně hledal svého přítele vegetariána na záchodě. On se divil, jak to že vím, že tam je./

Shrnuto: bezceler přehánění, ale má trošku pravdu. Češi jsou zbrklí potřeštěnci a přehánějí, vždy a vše. Každý je sám sobě nejlepším rádcem. Když budu správně /i hlavou, tedy myslí či duchem!/ jíst, s vědomím co mi prospívá, co ne, a jak na negativní složky potravy, kterou konzumuji, protože jsem Moravák a žiju v Praze, dosáhnou oné jednoty těla a duše, člověka a světa dříve a jednodušeji než kdejaký vegetář či makrobiotik. Zdravý "selský" rozum je víc než 100 příruček. A pohled na čs. otroky přísných režimů je skličující.

A MEDITATION

Znám Čechy, kteří mají pod postelí tři kufrý spisků o veškerých duchovních disciplínách minula i současná. Znám ty, kteří celé roky čtou a píšou o józe, ale nikdy ji nezkusili. Znám "bhakti" jogíny, kteří svou lásku vnučují podáním ruky vždy a všude, za každých okolností, a přivádějí tak své "oběti" do značných rozpaků. Znám jiné, kteří o zenu např. prohlásili, že to není ono, protože mistři pijí a ničí životy /vyslechli právě příhody např. o jednom mistrovi který sice pije, ale kterého v té japonské vesnici mají moc rádi protože pomohl už mnoha lidem, či jiný příběh o tom, jak mistr, očekávaje návštěvu obdivovatele svlačců, vyryl celý záhon, aby návštěvníkovi předvedl jeden

RAM... RAM... RAM...
RAM... RAM... RAM...
RAM... RAM... RAM... RAM

RAM RAM RAM RAM
RAM RAM RAM RAM
RAM RAM RAM RAM

RAM RAM RAM RAM
RAM RAM RAM RAM

BBAAAROOOOM!

Devaney

jediný květ na celém záhonu/. Znám Ahasvery studovan a knihoven, kteří všechno přečetli. Když si přijdou popovídat, nechtějí ale slyšet nikoho jiného než sebe. Znám duševní trosky, které ale z principu odmítají cokoli a kohokoliv, přestože v hloubi duše cítí, že by jim to třeba i mohlo pomoci. Znám génie, kteří se třesou strachy před uklízečkou, nebo dotazníkem. Znám domýšlivce, kteří si hbitě zdůvodní každou svou chybu a ještě si za to udělí odměnu. Znám člověka, který na adresu svého oblíbence řekl: "No jo, ten se má, ten může klidně odjet do Indie, ale co já, co já můžu...?" Nedošlo mu, tomu ubohému Čechovi, že Baba Ram Dass, jinak Richard Alpert, se v jisté době vzdal místa univerzitního profesora na Harvardu, luxusních aut, milenek, kariéry, a odešel do Indie pár let šla-

pat prach. Našel svého gurua,
dosáhl čeho chtěl a vrátil se
docela jinak bohatý. A náš
Čech? Lpí jak přilepený na
l+l, sbírce desek a ubohém
platu hlídače. Již deset let.
A furt škemrá na osudu. Sám
pro to neudělal nic. Má tedy
co si zaslouží. Přesto Ram

Dassovi "závidí".
Znám lidi, kteří ve jménu
duchovního pokroku opouštějí
své ženy a děti.

Urážejí kamarády.

Odsuzují všechno.

Šmahem. Znám odbor-
níky, kteří vysypou
z rukávu 100+l důvod
proč to u nás nejde
a nikdy nepůjde.

Znám filosofy a char-
tisty, kteří klidně
udají souseda

/antipatie/ či
kamaráda /v záj-
mu "jejich" věci/.

Znám milovníky
Zappy kteří nená-
vidí dechovku a
Pink Floydy.

Znám milovníky
Vávry kteří píší
anonymy Gottovi.

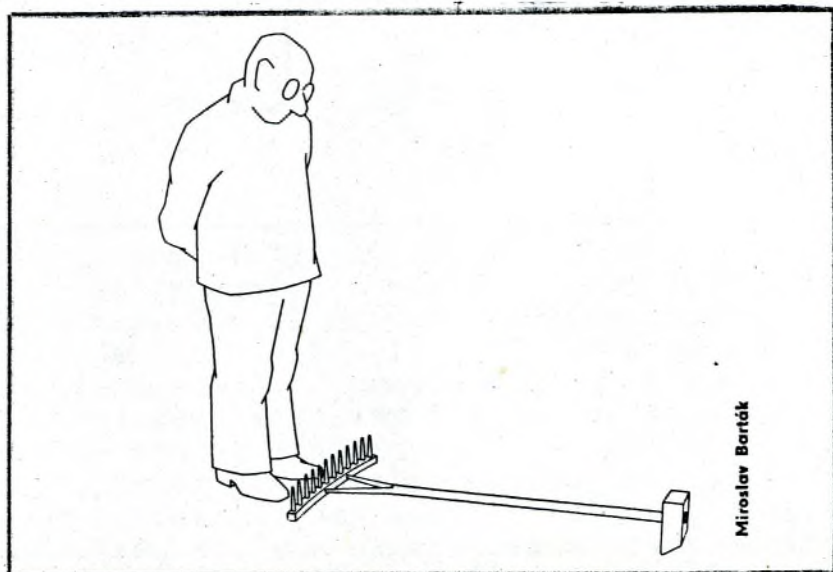
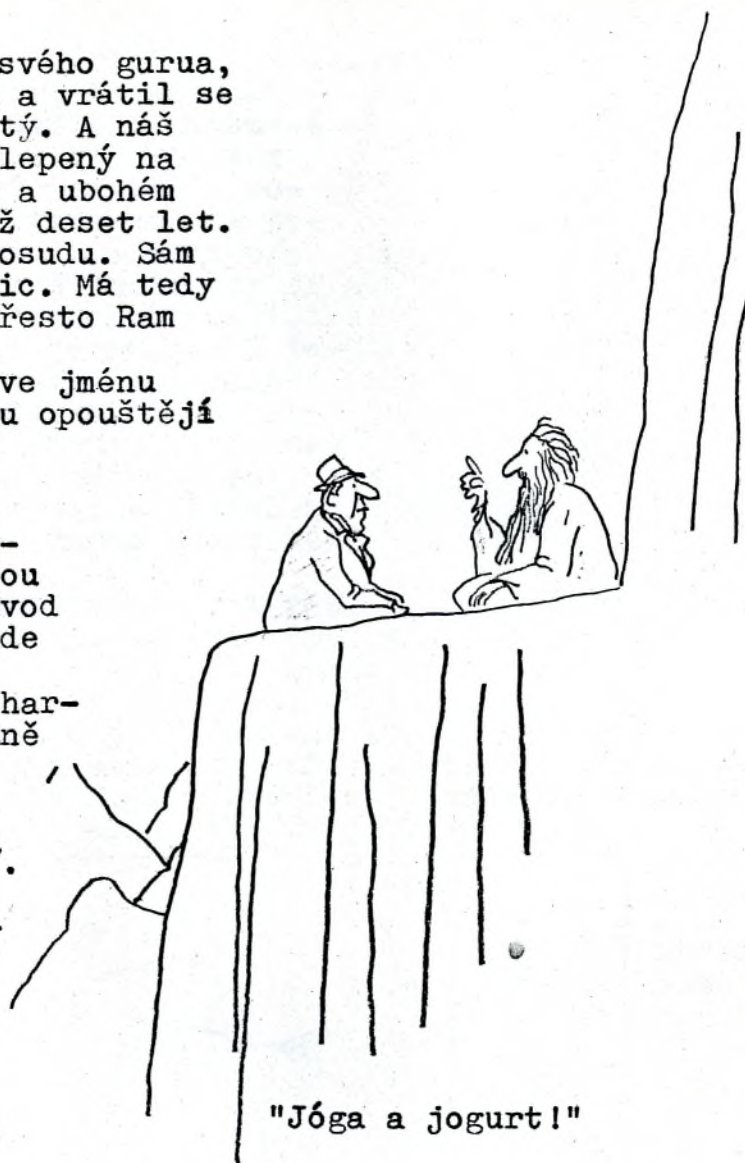
Znám začátečníky,
kteří ve jménu
upřímnosti

pošpiní člověka, jen to hvízdne. Známe babičky, které běží
přiložit polínko na husovskou hranici, ochotně. Známe je.
Známe se. Přesto hrajeme divadlo: hrajeme role, které jsme
si přisoudili. Jo, jo, milí Čechové a Slováci, pardon, Mora-
váci taky, řečí
spousta ale
skutky nikde.

A nemusíte
jít daleko.
Nemusíte jezdit
do Indicka.
Nemusíte sbí-
rat nahrávky
ze zenových
či jógických
klášterů.

To jsou jen
výmluvy. Le-
nost začít.
Je přece jed-
nodušší sepsat
spisek nebo
přeložit člá-

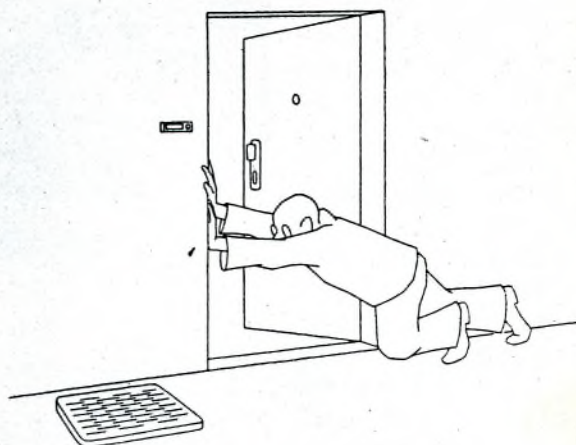
nek než zkouřit nohy nebo mozek, uvyklý stereotypu čs.myšle-
ní. A tak i my, Češi, Moraváci a Slováci, máme přesně to, co
zasloužíme. Cizokrajné holuby na střeše. Oškubaného vrabečka
v přiskřípnuté hrsti. A tváříme se že se nechumelí. Jo jo.

Je nejvyšší čas něco konečně začít dělat. Nejen o tom číst. Kecy, to už známe.

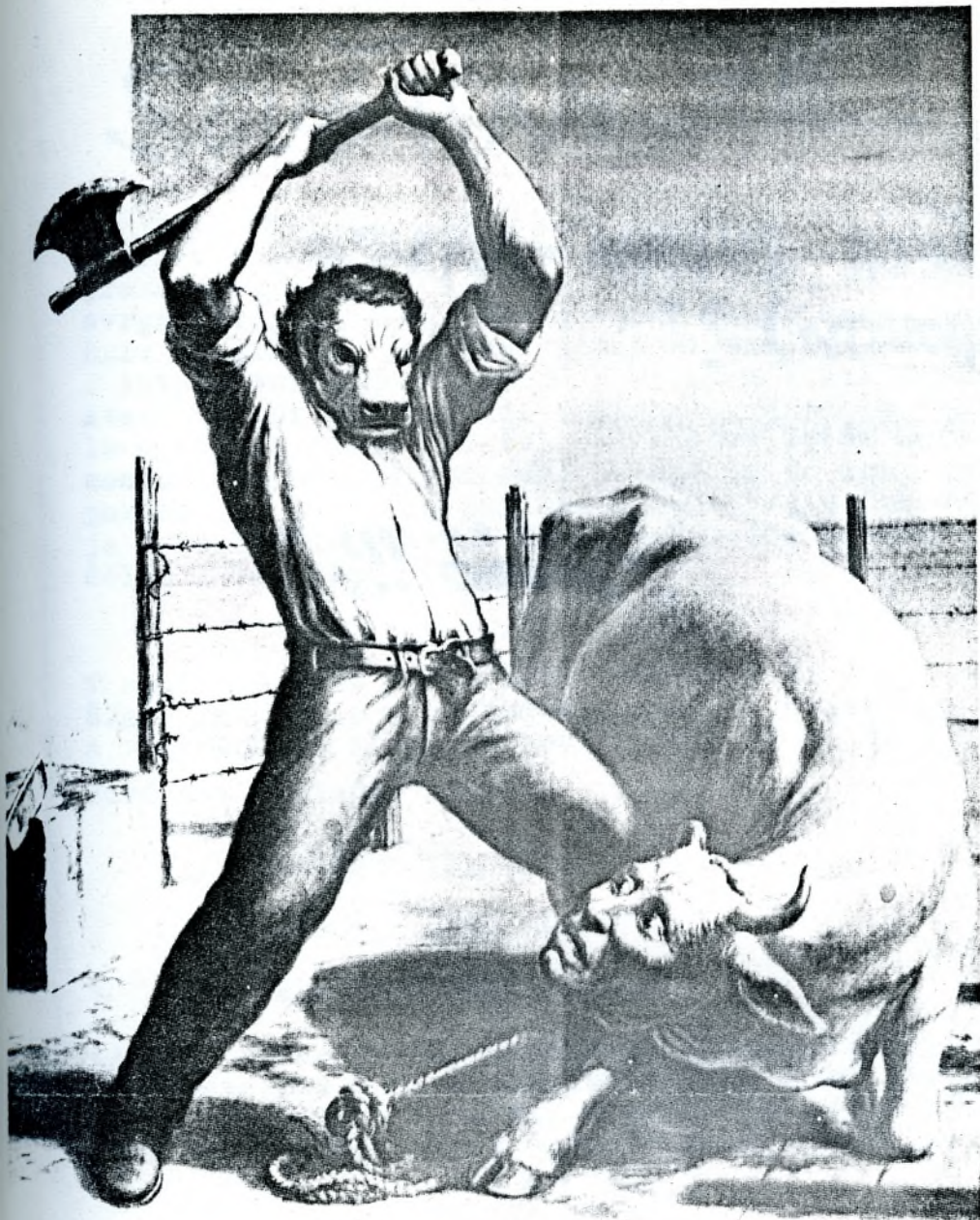
Žena známého vyprávěla o návštěvě výstavy na US vyslanectví s názvem "Lidské náhrady". Prý tam měli protézy, umělé údy, počítače atd. A taky telefon pro hluchý. "Telefon pro hluchý??!" Vyskočil její muž. "Ty si ale nána, ty taky na všechno skočíš! To neslyšíš, jakéj to je nesmysl? Telefon pro hluchý, teda ty seš husa!" A odešel si pro další lahvač do lednice. Žena vysvětlila: "No, v tom telefonu je nějaký počítač nebo co, takže tomu hluchému vypadne lísteček na kterém je napsáno, co mu kdo telefonoval..."

Vida. Tu máš čechu kropáč. Telefon pro hluchý, tím našim starým přístupem a myšlením vzato, je samozřejmě logický nesmysl. Jenže, technologie se vyvíjí, a i my bychom měli jít kupředu. Stačí změnit úhel pohledu, podívat se na problém odjinud. Stačí chtít něco změnit. Chceme my Češi vůbec něco na tomhle hnojišti změnit? Anebo si stačíme a chodíme kolem dokola svých malých ale našich problémů? Honem si sáhněte na nos, kdo z vás je bez viny: měkej nebo tvrdej?

Všechno začíná i končí v hlavě. Tam to můžeme a musíme začít menit. Nikdo to za nás neudělá. Tam si bahní ten náš skutečný vládce. My jen jako loutky na nitích kýveme na rozkaz /školy, rodičů, šéfů, peněz, trhu, novin, diet, filosofii, blbosti/ a devalvujeme své potenciální lidství

na živočišnou existenci. Atd. Vždyť to všechno už jste někde četli nebo slyšeli. Je třeba vypadnout z bludného kruhu. Začátek leží v hlavě každého z nás. Tam si můžeme a musíme poručit. Tam to musí začít. Technik je mnoho. Až příliš. Začátek je ale vždy stejný: prostě vykročit. Levou nebo pravou nohou, na tom nesejde. Jogini na to jdou od indického lesa, my žijeme zde a tady, tak proč se opičit? Rozum do hrsti, zmáčknot, a uvidíme, co poteče. Začít můžeme i s randou. Kdysi jsem slyšel vynikající aprílovou ranní rozcvičku: "...táá, vážení rozhlasoví borci, a teď si stoupneme k elektrické zásuvce, strčíme ukazováček a prostředník do těch dvou dírek a v rytmu hudby držíme, držíme...staršími cvičenci to možná sekne, ale my, borci, držíme..."

Telefon pro hluchý je nescel. Stačí ale chtít změnit a změna se dříve či později dostaví. Nemůžeme změnit politiku USA, jen jeden může být prezident, ale začíná se přece vždycky od začátku. Chtějme a změňme své bližní. Kamarády. Okolí. Když budeme přesvědčeni o tom, že se to podaří, podaří se to. Chceme být pány přírody, ale ono to nejde. Chceme ovládat ženy, děti, organizace, ale ono se nám to vymstí. Jde o to, dosáhnout JEDNOTY jak v tom, co jíme, jak se chováme nejen k sobě, k dětem, krajině, vodě, vzduchu, psům i chlebu, kytkám

i zábradlím, JEDNOTU mezi tělem a duchem, mezi kůží a tím, co je uvnitř. Vše souvisí se vším. Nésu jogín protože to nepotřebuju. Protože su z Moravy. Protože žiju v Praze a léta si dopisuju s byrokraty na OPBH. Ale i to jsou lidi. Přeci. Nejde o to buď oni nebo já. Nejde o to buď oni nebo my. Jde o to změnit sebe, své stereotypně nefungující přístupy k situacím a problémům. Maska jógína je zase jenom maska. Když nebude žádná zelenina, tak se prostě najíme masa. Jde o vnitřní vyrovnanost a svobodu. Cestou jídla, cestou meditace, cestou českou či nebeskou; nejde o cestu. Jde o to jít. Třeba nikdy nedojdeme, ale jdeme. Nezastavujeme se. Koukněme se do zrcadla - proč tolik vážnosti? Zachechtejme se na sebe dvě minuty každé ráno - uvidíte co to s váma udělá.

Doma není nikdo prorokem, ne každý kdo nosí oděv mistra je zrovna pro vás ten nejvhodnější léčitel. Léčení začíná jen ve vás. Žádný mistr a guru na světě vám nepomůže když nebudete sami chtít. Chcete vůbec? S úsměvem jde všechno líp, přeci.

OTÁZKA (ZVÍDAVÉ LÍNĚHO ČECHA):

"MÁ ČECH BUDDHA-NATURE
(BUDDHISTVI)?"

ODPOVĚď AMATEURA (ZENU & ŽIVOTA):

 "Jóóóó !!!"

SOVĚASINŮ 禅:

Když Polákům spadla klec /zvláště těm mladým, klukům, kteří v životě nepracovali jinak než sami pro sebe a do své překupnický kapsy/ a vojáci vzali vládu věcí světských do evrgrýnovejch rukou, Seung Sahn, mistr zenu, nelenil a pomáhal: jezdil jak jen mohl a nadchl další spoustu mladých k intenzivní práci na sobě samých. Několik desítek Poláků, kteří to pár let jen tak šolíchali, dosáhlo "vhledu" a prošlo systémem koanů /dostali od mistra titul učitel Dharmy/: mohou učit zen. Mistr sám, děláje do té doby každé ráno 108 poklon /ze stoje do pokleku a zpátky/, začal od té doby, ač je v hezky důchodovém věku a byl těžce nemocen na srdce, dělat každé ráno 500 poklon.

V současné době /po delším pohybu v Brazílii a návštěvě Číny- pokračuje v objíždění zenových center po USA a Evropě, a v přebohaté korespondenci s žáky po celém světě.

Dává tři základní otázky:

- 1/. PROČS VČERA JBDL?
- 2/. PROČ JE NEBE MODRÉ?
- 3/. KDY BUDE CUKR SLADKÝ?

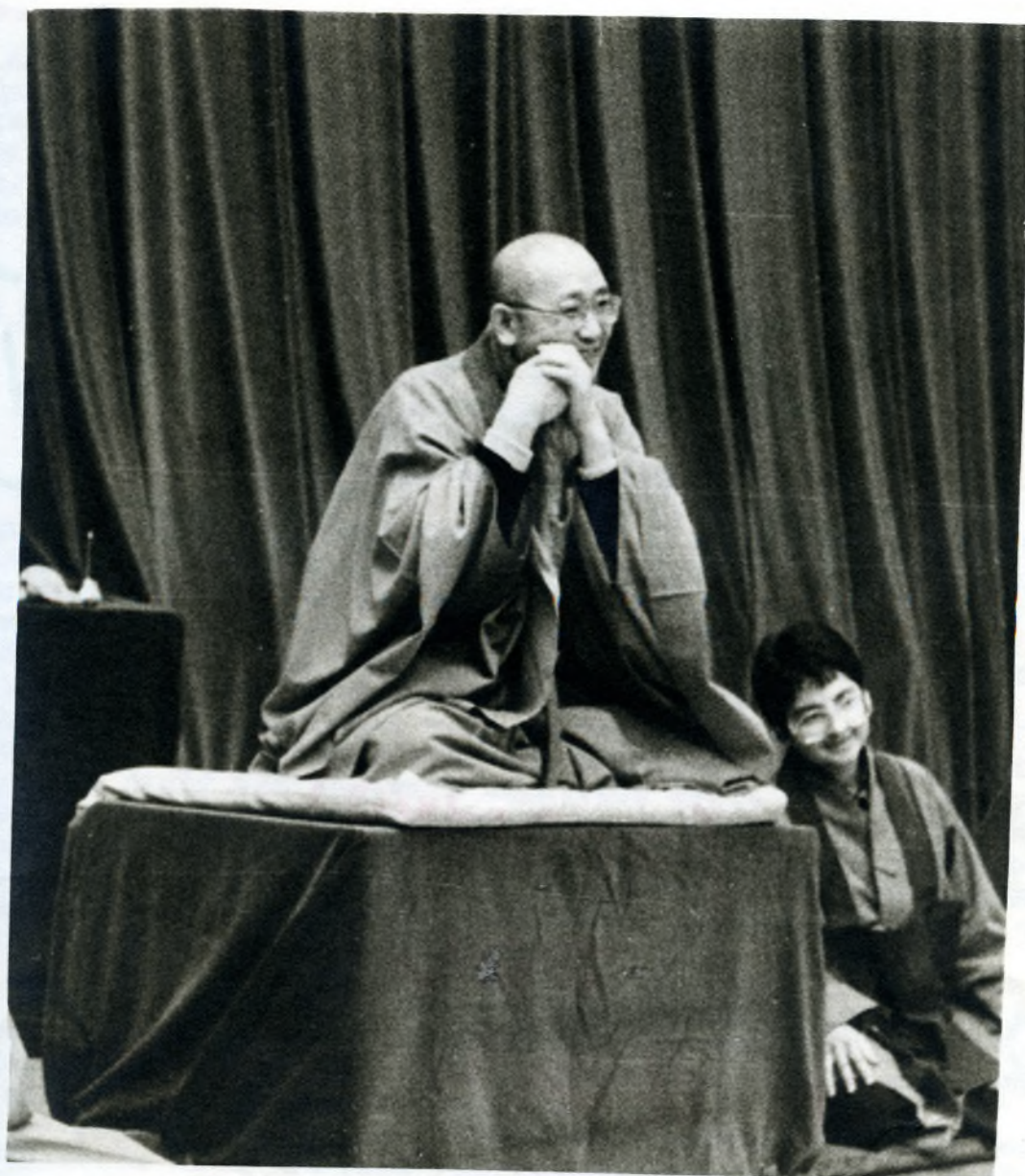
Když na tyhle otázky naleznete tu nejsprávnější odpověď, dosáhnete osvícení a zbavíte všechny lidi utrpení. Když na otázky odpovědět neumíte, nevádí, jen pokračujte s soustředěním na "nevím" dole v haře, dalších 10 000 let.

VO 禅 BOUCHY

nejlepší kvality, vlastnoručně rybičkou vyřezávané
na dobírku i do tří dnů dodává

S.V.O. **M&REK** V.V.

TRPĚT PŘI ZAZENU * DNES UŽ NEMÁ CENU * KOHO ZÁDA BOLÍ
DOSTANE * H O L Í
/ vo 禅 nbouchem /

TO JE
S.S.

KOMU SE NELENÍ
TOMU SE ZAZENÍ

(ZHRA禪)

ZEN

JE ČECHŮM VRO禪!

Dharmová řeč Kyol Če zenového mistra Seung Sahna

/Providence , 10. ledna 1981/

Kdysi v Číně velký mistr Lin Či procházel halou, zrovna když se objevili dva mniši, kteří na sebe současně zakřičeli KATZ!!! Jiný mnich se zeptal mistra: Ve stejný okamžik křičeli KATZ!!! Byl zde hostitel i host? "Ano, byl", potvrdil mistr. "Který z nich byl tedy hostitel a který host?" "Zeptej se jich", odpověděl mistr.

Dnes se vás ptám já: který je hostitel a který host? Jak to zjistíte? KATZ!!! A již se zjevil jasně hostitel i host.

10 000 Dharm se vrací v Jedno,
kam se vrací Jedno?
Když pe štěká haf haf,
věz že host čeká u brány.

Dnes začínáme 90t denní Kyol Če. To je něco velice zvláštního, speciálního, ale zrovna tak to nic speciálního není. Zdá se vám to zvláštní, protože na tomto světě jedná každý jen podle návodu "já, mě, můj" - v mysli udržuje ~~záměrné~~ chtění, lpění na něčem, dosažení - po celý život. Lidé, kteří budou sedět Kyol Če se ale toho všeho chtějí zbavit a jen sedět. Když všechno ostatní necháte běžet, vaše mysl se vyčistí, stane se průzračnou jako prostor. Pak budou vaše oči čisté, pak budou vaše uši čisté pak bude čistý váš nos, vaše tělo, vaše mysl. Jestli pak budete čistě pozorovat - co uvidíte? Nebe je modré. Jestliže čistě "uslyšíte", pak štěkot psa bude velmi "čistý". Cukr, který ochutnáte, bude sladký. Studená, které se dotknete, bude jen studená. Budete-li "čistě" myslet, pak, budete-li mít hlad, prostě se najíte. Velice snadné. Nic zvláštního.

Vše je pravdou. Ale jak moc v to věříte? Každý den žijeme pravdou, ale necuzíme jí. Proč? Protože nevěříme svým očím, ušima, nosu, tělu a mysli. Nebe je modré - nic extra. Ale nevěříme tomu. To je pravda? No, nevím...

Praxe zenu je tedy věřit sám v sebe. 100%tně. Kdo jsem? Nevím. Jenže každý má plno názorů, koncepcí, reaguje na situace a nedokáže věřit svým očím. Vidí názory a koncepce, ne to, co vidí. Chcete-li se stát "čistými", musíte všechno nechat plavat. To za prvé. Pak uvidíte jasně - pak pochopíte pravdu. Pak porozumíte, rozeznáte co je správné a co ne.

Teď je ve světě mnoho rozvrácených partnerství. Znáte výraz "krev je hustší než voda" ?- to teď neplatí. Mnoho lidí teď myslí - "nenávidím svého bratra, nemám rád své rodiče, mám ráda svou kočku, já mám rád svého psa. Můj pes je lepší, než rodiče." To je poněkud bláznovské a není to správné! Zen znamená nalézt i správné vztahy a pochopit jejich správné funkce a situace.

Dnes budu hovořit o některých slavných mistrech. Jejich slova totiž někdy jsou nesprávná, stejně jako jejich učení. A já je teď "porazím", ano?

Nejprve se podívejme na koan 29 z Mumonkanu. Šestý patriarcha navštívil klášter a vidí, že dva mniši se přeli, pozorující vlajku na střeše, jestli se hýbe vlajka nebo vítr, 6. patriarcha jim řekl - ani vlajka, ani vítr, to vaše mysl se hýbou. Mniši pak poděkovali.

Ale to není správné. Možná by tady George mohl říct - "ale vaše mysl se hýbe taky, patriarcho!" /S.S. se směje) Jeden mnich je připoután k vlajce, druhý je připoután k větru, šestý patriarcha je připoután k mysli. Jaká jsou slova nepřipoutání k ničemu? Ty musíte nalézt! Máte na to 90 dní, ano?

Mistr Džošu také dělal chybu. V Hekiganroku je koan 45, kdy se mnich ptá Džošua - 10 000 Dharm se vrací v Jedno, kam se vrací to Jedno? Já jsem v básni na začátku řekl - pes štěká haf haf, věz, že host je před branou. Není to špatné, že? Ale Džošu v koanu odpověděl: "Když jsem byl v Čing Čou, utkal jsem si plátěnou košili. Vážila sedm uncí."

Příliš dlouhé! "Když jsem byl v Čing Čou", - to je zbytečné. Také "utkal jsem si košili" je zbytečné. Úpěnlivě přece stačí. "Tahle košile váží sedm uncí"! K čemu tak dlouhá odpověď? Když kreslíš hada, pak docela postačí had. Ale ty mu pak nakreslíš nohy. A; na nohy ponožky! /smích/. Když Džošu řekl svou dlouhou odpověď, kreslil nejen hada, ale i nohy a ponožky. Co právě TĚD vidíte? Co slyšíte? Vratme se k našemu případu: jednoduchá odpověď je dostačující.

Džošu byl velký mistr a v koanech, ve kterých vystupuje, je mnoho dobrých odpovědí, ale tahle špatná nám také pomáhá v naší praxi. Udělal chybu, my o ní mluvíme a to je dobré. Až uvedete své myšlení do pořádku, pak dokážete správně odpovědět na každý koan, pak naleznete řešení v každé situaci a správný vztah ke všem věcem.

Jakmile jednou začnete věřit sami v sebe 100tň, pak porozumíte i ostatním lidem. Dokážete pak pomoci své rodině, přátelům, své vlasti, všem živým bytostem. Jestliže nedokážete pomoci svým nejbližším, jak byste chtěli pomoci Kambodži? Až vaše moudrost poroste, a vaše akce budou správné, pak jedna jediná akce pomůže jak rodině, blízkým, státu, celé zemi. Nikdy neoddělujte. To je velice důležité.

Kyol Če znamená "těsná" Dharma. V Kyol Če nemůžete ven, nemůžete jednat podle svých přání a názorů. Musíte použít Kyol Če k vytvoření provazu velké víty, provazu velké odvahy a provazu velkého tázání. a utáhnout je kolem svých pocitů, myšlenek, názorů, situací tak pevně, až vaše malá mysl zemře. Pak už nebudete utážený, těsný provaz potřebovat. Pak provaz velké víry bude velkou poklonou, provaz velké odvahy bude velkým soucitem a provaz velkého tázání bude znamenat "kupředu, jen kupředu" po stezce Bodhisattvy, život za životem. Takto se musíte změnit.

To je váš směr. Ale vznešený učitel řekl - původně není nic, jen dokonalá prázdnota. Dokonalá prázdnota je ne-mysl. Co lze tedy svázat, utáhnout? Takže jestliže máte utáženou mysl, máte problémy. Není-li vaše mysl utážena, máte stále problémy, protože s sebou nosíte své názory, koncepce a ideje.

Řeknete-li, že vaše mysl je utažena, udeřím vás 30x. Řeknete-li že není utažena, tato hůl vás udeří 30x. Dnes je otevírací den Těsné Dharmy. Co budete dělat? Utažovat? Neutažovat?

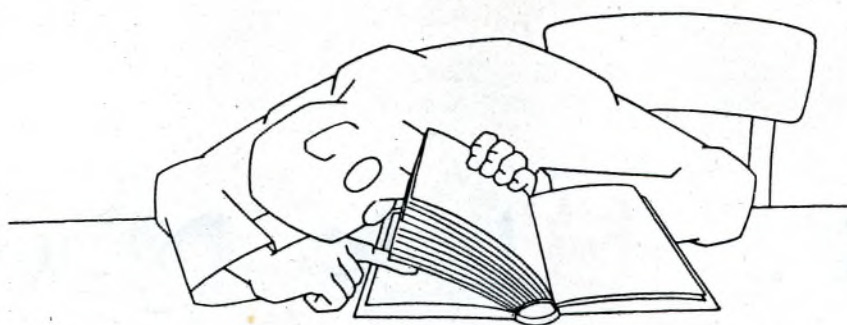
Ukážu vám to. Mistr řekl, že jestliže jste připoutáni k prázdnotě, ztratíte své tělo. Jestliže se ale nepropracujete k dokonalé prázdnotě, zůstanete navěky připoutáni k samsaře. Co uděláte? Jen kupředu, myslí nevím. Zkoušejte to po 90 dní bez přerušení a pak pochopíte. O.K.?

Kdysi dávno se mistr na otázku kam se vrací Jedno, když 10 000 Dharm se vrací do Jednoho, vyslovil "Když jsem byl v Čing Čou, utkal jsem si košili. Vážila sedm uncí." Já jsem na počátku řekl "Když pes štěká haf, haf, věz, že host je před brancou."

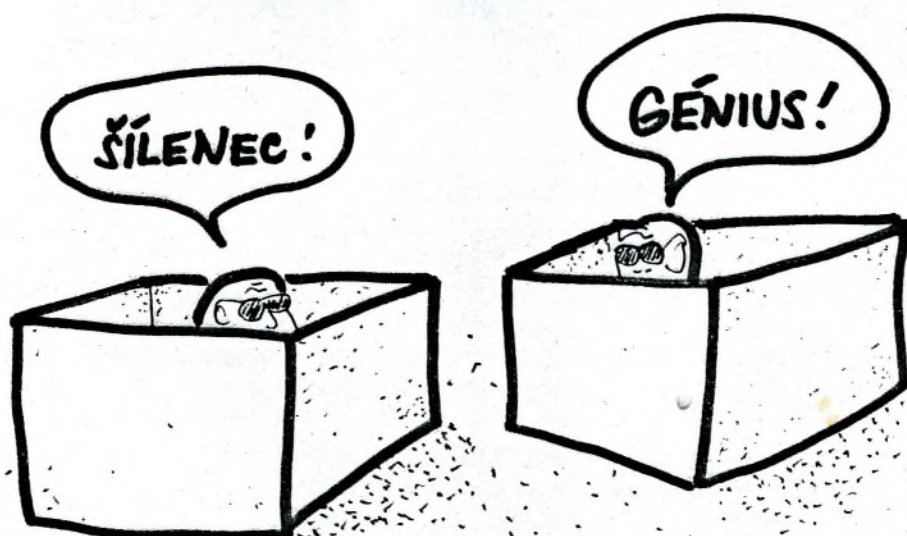
Je Džošuova odpověď správná, nebo je má odpověď správná? Naleznete-li správnou odpověď, udeřím vás 30x. Nenaleznete-li ji, také vás udeřím 30x. Co uděláte?

KATZ!!!

Pes štěká - haf, haf. Košile váží sedm uncí.

Miroslav Barták

DEJ **禅**U DO DĚKY

(MLASKAVĚ)

ON TI DĀ DO DĚKY!

(LASKAVĚ)

(NEBO HAŇ!)

Když přijde jaro, všechny květy rozkvétají. Je to možná to jaro, které "dělá" květy. Vy ale "nedělejte, nevyrábějte", ano?

Dnes slavíme ceremonii Hae Džae. Hae Džae znamená "ztrácet, ne napjatě", takže je to jakási oslava volnosti, osvobození, zproštění toho, co jsme v minulých 90 dnech dodržovali jako Kyol Če. Kyol Če znamená "těsná, napjatá Dharma". Těsná Dharma, volná Dharma - co to je Dharma? Dharma je dokonalý klid, kde je tu tedy něco, co může být těsné a volné? Takto uvažovat je velkým omylem. Takže Kyol Če bylo velkým omylem a tato ceremonie je také velkým omylem. /publikum se směje/.

Když se člověk narodí, je to chyba. Naše praxe používá Dharma, abychom ji napravili. Když se narodí dítě v Americe, křičí "áááá", ale dítě v Koreji křičí "ku-áá, ku-áá", což znamená "zachraňte mě, pomozte mi". Dítě, které takto v prvním okamžiku života křičí Ku-áá již používá termínu "já, mě, můj", a to je ten velký omyl, to je ta velká chyba.

Nepoužíváte-li "já, mě, můj", pak nepotřebujete ani Dharma ani nic těsného. Jestliže to používáte, pak se Dharma již objevila. Kdysi dávno řekl Buddha: "Objeví-li se Dharma, objevuje se i forma; když se zjeví forma, zjevuje se i utrpení. Jestliže zmizí mysl, Dharma také zmizí, jestliže zmizí Dharma, zmizí forma, zmizí-li forma, zmizí i utrpení".

Když dítě křičí Múáá zjevuje se mysl a také Dharma. Proto je "těsná, napjatá Dharma" tak důležitá. Jak moc těsná by měla být? Jak intenzivně bychom po ní měli pátrat? Po 90 dní bychom měli znát jen "těsný, napjatý, pátrání.. a pak možná to "já" bude menší a menší a menší. Když "já" bude jen závan kouře a zmizí, "pátrání" už není zapotřebí. Již se "ztratilo".

A tak dnes máme "ztrácení". Kde je to napjaté? Nic nezůstalo. Nic k ztrácení. Ztratili jste něco? Získali jste nic? Nemáte-li "já, mě, můj", nepotřebujete ani "napětí", používáte-li "já, mě, můj", pak dnešní ceremonie není pro vás a musíte nadále vytrvat v Kyol Če. A to je velmi důležité a mějte to na paměti!

Při ceremonii Kyol Če jsme hovořili o chápání opravdového já, naší pravé podstaty. Říkáme tomu osvícení. Osvícení není nic tak zvláštního a podivného. Znamená to jen, 100%tně věřit v sama sebe, ve svou pravou podstatu. Kdo jsem? Musíte si 100%tně věřit. Den má 24 hodin. Když mám žízeň, piju. Když piju, nemohu přece "v sebe věřit" - nepřemýšlím. Není zde pak ani "já, mě, můj". Kam se nám ztratilo? Zmizelo, stejně jako mé názory, koncepce, vliv okolí. Když dokonale usnete, je to lepší než myšlení nebo sezení. Nic je tedy lepší než "něco je dobré".

Osvícení je název pro pochopení pravého já. Zkusíme tedy nahlédnout do sbírky koanů Mumonkan, abychom zjistili, jak mistři a studenti dávnověku dosahovali osvícení.

V druhém příběhu, nazvaném Hjakudžoova liška, mistr Hjakudžo přednášel mnichům dvakrát do měsíce a vždycky když přednášel, mezi posluchači seděl starý muž a poslouchal. Jednoho dne zůstal déle a když se ho mistr zeptal, kdo je, řekl, že není člověk, ale liška. Še prý kdysi za dávnověku za časů Buddha byl také mistrem a jednou se ho mnich zeptal, jestli osvícený muž podléhá nebo nepodléhá zákonům karmy a on odpověděl, že nikoliv, osvícený muž neupadá do samsary. Pro tu velkou chybu se pak stal liškou a po mnoha set generací je vždy zrozen jako liška a že prosí o vysvobození.

Hjakudžo řekl: "Zeptejte se mne na totéž". Stařec se ptal: "Podléhá osvícený samsara?" Mistr odpověděl: "Příčina i následek jsou jasné." Když slyšel ta slova, stařec dosáhl osvícení. Poklonil se a řekl: "Nyní jsem vysvobozen ze své liščí podoby, kterou najdete v roklí na svahu. Pohřbete mne prosím jako zemřelého mnicha."

To je zajímavá historka, ale Hjakudžoova odpověď vůbec nebyla dobrá. Příčina i následek jsou jasné - jak mohl vysvobodit mnicha? Mám otázku i pro vás: znamená to, že každý, kdo dosáhne osvícení, ztratí své tělo člověka? Jestliže ano, - v co se promění? V Boha? V Buddhu?

Dále se podívejme na třetí slavný koan "Gutei zvedá prst". Vždycky, když se mistra Guteie ptali na cokoliv, zvedal prst. Ať se ho ptali co je to Dharma, kdo to je Buddha, co je to zen vždy jen zvedal prst. Jeho pomocník, když se ho náhodný návštěvník také na něco ptal, napodobil mistra, ale mistr ho viděl, a ufikl mládenci onen prst. Ten s křikem běžel pryč, ale mistr ho zavolal zpět. Ten se otočil a mistr jen zvedl prst. Mládenec dosáhl osvícení.

Když se já ptám žáků, odkud přišli, ťukají do podlahy. Ptám se, jak se jmenuješ, ťuknutí do podlahy. Jak jsi stár? Ťuknutí do podlahy. Přistě si ale vezmu nůž a při každé takové odpovědi vám ufiknu hlavu, tak si dejte pozor /smích/. Pak možná dosáhnete osvícení. Ptám se vás: onen hoch uviděl zvednutý prst a fíí, byl osvícen. Čeho že to dosáhl? Možná někdo z vás zvedne prst, ale já mu ho ihned ufiknu. Takže si na mě dejte pozor.

Dalším příběhem je sedmý koan, kde mnich se ptá mistra Džošua - právě jsem vstoupil do kláštera, naučte mne pravdě. Džošu se zeptal: Už jsi snídal? "Ano" odpověděl mnich. "Tak si běž umýt své misky", řekl mistr a puf, mnich byl osvícen. To je hádhera, co? Jak snadné! /všichni se smějí/.

Jeden mladík ztratil prst a fíí, získal osvícení. Jiný posnídal a puf, dosáhl osvícení. Co získalo oba dva? Je to přece tak jednoduché, že? Všichni lidé na Kyol Ce tomu rozumí: jsou už Buddhy. /Ale není možná třeba stát se Buddhou/. Dám vám důležitý koan: Již jste získali osvícení? Večeřeli jste před touto ceremonií? Co budete dělat potom?

Podívejme se na devatenáctý příběh. Když byl Džošu mladý, studoval coby mnich všechny sutry a po mnoha letech studia začal sedět v zazenu a dalších třicet let seděl velmi usilovně. Porozuměl, že všechno je pravda, ale něčemu přece jen nerozuměl dokonale a šel k mistru Nansenovi a zeptal se: Jaká je pravá cesta? Nansen řekl "Každodenní život". "Mám tedy po něm pátrat nebo ne?" "Jakmile se o to pokusíš, již

jsi cestu ztratil", řekl Nansen. Džošu odporoval: "Jestliže se o to nepokusím, jak porozumím pravé cestě?" "Ty dubová palice", křičel Nansen, "pravá cesta nezáleží na pochopení nebo nepochopení. Pochopení je iluze, nepochopení je temnota. Jestliže správně získáš cestu - způsob nemyšlení, bude to jako vesmír - čisté a prázdné. Proč chceš rozlišovat na dobré a špatné?" Když to slyšel - puf - Džošu dosáhl osvícení. Taký jednoduché, že? Co že to získal? Tady bota tlačí: všichni vědí, že myšlení není dobré. Myslíte-li, nechápete.

Dalším slavným koanem je dvacátý třetí příběh 6. patriarchy "Nemysli dobro nemysli zlo". Hui Nen již dosáhl osvícení a dostal od svého mistra potvrzení satori, transmission. Cestoval jižní Čínou, a byl pronásledován Hae Myungem, mocným mnichem, který toužil po kimonu patriarchy. Když konečně Hui Nenga dohonil, ten položil oděv a mistrovskou číši na skálu a řekl: "Oděv a číše prezentují vízu, jakpak by se o ně dalo prát? Vezmi si je, jsou tvé". Ale ať to mnich zkoušel jak chtěl, neuzvedl je. Byly těžké a nehybné jako skála. Možná, že Hui Neng má nějaké nadpřirozené síly, myslel si a řekl: "Nechci oděv a číši, jde mi vlastně o Dharma. Prosím bratře, nauč mne jí". Hui Neng řekl: "Chceš pouze Dharma, to je snadné. Poučím tě: nemysli dobro a nemysli zlo. A v tom okamžiku - kde bude pravá, původní tvář tebe sama?" Hae Myung dosáhl osvícení. Bylo to opravdu snadné. Pochopili jste to všichni, že? Dosáhli jste také osvícení? Dosáhli jste vůbec čehokoliv? Jste hladoví nebo máte žízeň? Pak také jednoduše dokážete odpovědět na otázku "Co jste získali"?

28. příběhem v Mumonkanu je historka Dok Sahn, který již byl slavným mnichem suter. 30 let je studoval a potom se na dalších deset let soustředil jen na Diamantovou sutru. Kamkoliv šel, všude s sebou tahal těžkou knihu s komentáři. Všude ho znali jako velkého znalce suter. Jednou se doslechl, že v jižní Číně lidé sedí a koukají do zdi 90 dní. Protože věděl, že to není správné, protože lidé při sezení spali, jejich mysl se toulala po světě apod., rozhodl se, že pocestuje na jih, aby napravil jejich špatný buddhismus. Jednoho dne, když byl velmi hladov a unaven, vešel do malé čajovny, kdy potkal stařenu. Ta ho přivítala a zeptala se, odkud je. "Ze severu". "Kam jdeš?" "Na jih". "Proč jdeš na jih?" "Protože jsem se doslechl, že lidé tam špatně praktikují zen, jen koukají do zdi a spí při sezení, nechápou buddhismus a Buddhovo učení." "A co učíš ty?" ptala se žena. "Já učím Dharma". "Jakou Dharma?" "Učím Diamantovou Sutra" řekl a ikázal na těžké knihy, které nesl. "Aha, tak ty jsi mistr Diamantové sutry" zaražovala se žena, "to je nádherné!" Dok Sahn ale řekl: "Sem jsem ale přišel kvůli něčemu jinému. Chci oběd" "Oběd? Výborně, ale nejprve odpověz na mou otázku. Dáš-li mi dobrou odpověď, dám ti najíst a napít do sytosti zadarmo. Jestliže ale nedokážeš odpovědět, nic tě neprodám", řekla stařena. "Znám celou sutru nazpaměť, ptej se tedy." "Dobrá, dobrá", řekla žena a zeptala se "Diamantová sutra říká, že minulá mysl nedosáhne osvícení, přítomná mysl nedosáhne osvícení a budoucí mysl nedosáhne osvícení. Tys řekl oběd /oběd, lanč, v čínštině a korejštině znamená i "zaostřit mysl"/ - na jakou mysl chceš zaostřit? Minulou? Přítomnou? Budoucí? Zaostříš-li na přítomnou, stejně osvícení nedosáhneš a stejně je to s myslí přítomnou a budoucí. Na jakou mysl tedy zaostříš"?

Dok Sahn se zarazil a nedokázal nic říct. Zrudl v obličeji námahou, s jakou se snažil problém rozlousknout, ale marně. Hlad ho docela přešel. Zeptal se jen: "Je zde někde nablízku nějaký slavný zenový mistr?" A protože zcela blízko žil v klášteře mistr Yong Dam, odešel za ním. Když se sešli, Dok Sahn povídal a povídal, zatímco Yong Dam jen přikyvoval, ano, je to tak. Povíдали si o Diamantové Sutře dlouho do noci, až posléze šli spát. Protože venku byla hustá tma, mistr podal Dok Sahnovi rozsvícenou svíčku, ale jakmile si ji ten vzal, sfouknutím ji zhasl. V ten okamžik Dok Sahn dosáhl osvícení. To bylo jednoduché, že? /smích/. Mistr Dok Sahn dosáhl osvícení. Co to nesl? Mistr Yong Dam sfoukl svíčku. Nastala tma a on dosáhl osvícení. Co to získal?

Slyšeli jste několik příběhů o dosažení osvícení a já se vás ptám - kolikrát jste dnes dosáhli osvícení? Mnohé příběhy o tom vyprávějí, že? Dosahnout osvícení tedy není nic tak světoborného. Prostě odložte vše stranou - názory, koncepce, vliv prostředí, vaši situaci. Pak mysl nebude mít ani uvnitř, ani vně, ani objekt, ani subjekt, a vně i uvnitř se stane jedním - to je osvícení. Jestliže tam uvnitř máte stále jakési maličkosti, nedosáhnete osvícení. Osvícení samo o sobě skutečně není nic zvláštního. Znamená to jen, žláte-li něco, dělejte to. Když koukáte, koukejte. Když posloucháte, poslouchajte. Když čicháte, čichejte. Když chutnáte, chutnejte. Dotýkáte-li se, ~~xxxxxx~~ dotýkejte se. Myslíte-li, jen myslíte. Ale nic jiného, jen myslet. Nezkoumejte své myšlenky - jen myslíte. To je osvícení - nic zvláštního. Proto mistr Nansen řekl - je to každodenní život.

Při ceremonii Kyol ŏŏ jsme si vyprávěli koan "MU", kdy mistr Džošu na otázku, má-li pes Buddha-nature, odpověděl "Mu". To ale není dobrá odpověď. Má pes Buddha-nature? Vy jste to už pochopili, takže můžete mistrovi chybu napravit. Dnes, při ceremonii Hae Džae je to váš úkol. Musíte opravit všechny špatné odpovědi mistrů. Když se Ma-džoe ptali, co je to Buddha, říkal, "Mysl je Buddha, Buddha je mysl". A to je špatné učení. Ptám se vás - co je to Buddha? Jestli mi odpovíte, že mysl je Buddha a Buddha je mysl, zpřerážím vám všechny hnáty, ano? /smích/. Když se ho pak ptali druhý den, říkal "ani mysl, ani Buddha". Taký špatně! Co je to Buddha? Když bydlíš mimo zenové centrum, stačí zaplatit 35 dolarů a přijít na třídní sešššin a pochopíš to. Pak budeš lepším ~~žákem~~ ^{mistrům} než mistr Džošu - jak snadné! /smích/

Trošku obtížnější je to s dalším koanem. Jednoho dne mistr Dok Sahn nesl misky do haly na oběd, ale mnich mu řekl - zvony ještě nezazněly, buben ještě nezazvučel, kam neseš ty misky? Mistr se tedy vrátil. Když to slyšel hlavní mnich, řekl - velký mistr dosud nepochopil konečné slovo. A já se ptám - co to je za poslední slovo? Rgŏ semistr vrátil? Když tedy udělal chybu, proč beze slova odešel do své místnosti? Možná byl trochu bláznivý. Možná byl hluchý. Možná ospalý nebo příliš smyslel. Možná se mu zrovna něco zdálo, třeba že zvon už zazněl a tak vzal své misky a šel do haly. Pokud jednal, protože se mu něco zdálo, není to nic hrozného. Je ale důležité vědět, že udělal chybu. Když vy uděláte chybu, jak ji napravíte? Jak ze zlé situace uděláte dobrou? Nezáleží na "dobré" či "špatné". Důležité je to "napravení". Mistr udělal chybu, jak by ji měl napravit? To je velice důležité. Získali-li jste poslední slovo, dokážete chyb napravit.

Hovořili jsme také, p chybě 6. patriarchy. Mnich v koanu řekl - to vlajka se hýbala, druhý řekl, že to je vítr, který vlajkou hýbe, ale mistr řekl: Ani vítr, ani vlajka, to vaše myslí se hýbou! To je velice špatná odpověď a špatné učení, protože když to řekl, i mysl mistra se hýbala. Kdyby tam byl student s Čistou myslí, mohl by říci - i tvá mysl se hýbe a mistr by měl problém. Jeden mnich byl připoután k vlajce, druhý k větru, Hui Neng byl připoután k myslí! Jaká jsou slova nepřipoutaná k ničemu? Dějte mi příklad nějaké "svobodné" věty! Všichni to určitě dokážete, dnes je přece slavnost Hae Džae.

Když se jednoho dne sešli mistři Nansen, Kui Džeong a Ma Gok aby vzdali hold patriarchovi, Nansen se na půli cestě zastavil a nakreslil do prachu kruh, řka: "Odpovíte-li mi správně, půjdeme dál. Když to nesvedete, nepůjdeme nikam". Kui Džeong řekl - já odpovím a sedl si na bobek doprostřed kruhu. Ma Gok se prostě jen hluboce poklonil. Nansen ale řekl: "Nepůjdu nikam." Oba mistři se podivili: "Co to má znamenat? Proč nepůjdeš?" "Protože vaše odpovědi nejsou kompletní.", řekl Nansen. Nuže tedy, jaká je správná odpověď?

Dosáhnout osvícení je snadné. Stačí správně jednat ve správné situaci. Máte-li mysl čistou, jako prostor, správná situace vám bude jasná. Hovořili jsme o mnohých koanech - to jsou jen odrazy a nenesou žádné "já, mě, můj", názory, ideje. Odraz se jen zjeví. To je hlavní. Jak tedy "utáhnete" svou Dharmu? Jak ji "uvolníte"? KATZ!!!
Dnes jsme večereli v půl šesté.

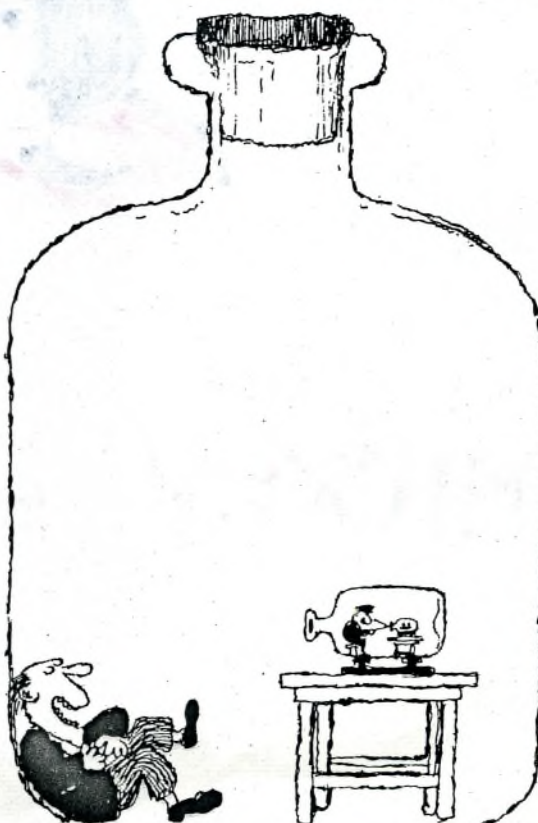
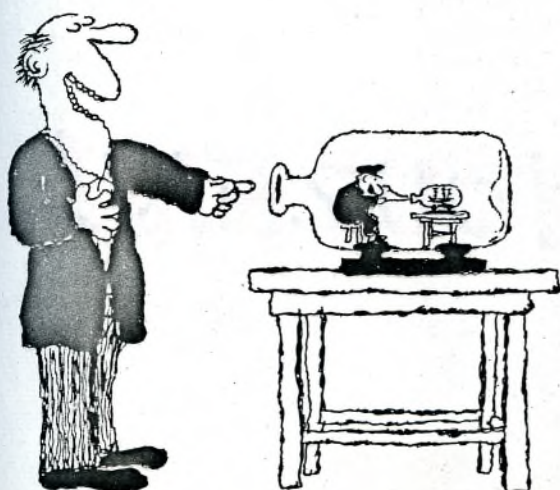
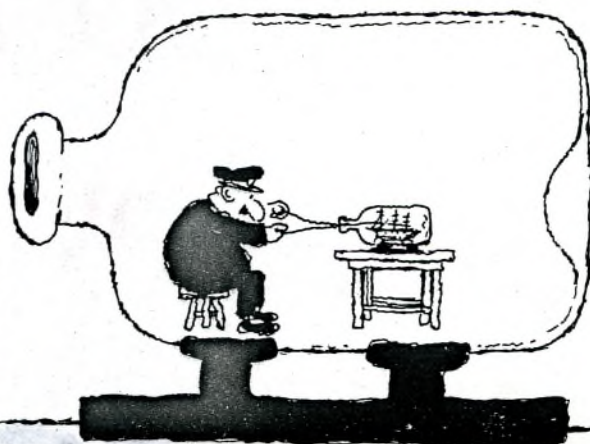
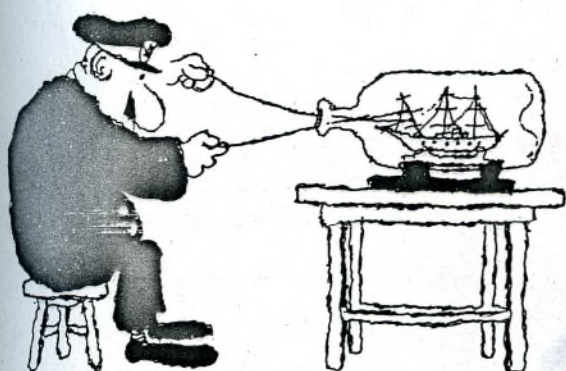
ZENPRA

OBCHOD ZENOVÝM OVOCEM, ZAZENINOU
+ ORIENTÁLNÍ ASKEZÍ

Na skladě: vozenbouchy, vyluštěné koany, satori v prášku, automatic. vhledy, dietní zelenina s masovou příchutí, 12% čaj, uzená rýže atd.

Při objevenáve vyšší jak 1000 Kčs sleva do kurzů egologie, zadržovádechu moče a stolice, lék. ověřeno.

by Fernando Krahn

DO ZEN
WITH

MICKEY TM MOUZEN!

Dnes pětasedesátiletý B.K.S. Iyengar se věnuje Hatha józe už padesát let. Má zvláštní přístup plný důkladnosti, preciznosti a léčebných účinků. Dokáže v momentě na žáka vykřiknout a udeřit ho a v zářetí všechno shodit a smát se. Připomíná lva, hrdého a plného energie, sebevědomě měřícího své království. Napsal dvě klasická díla - Osvětlení jógy a Osvětlení Pranajámy, osobně ve svém institutu v indické Puně vyučil tisíce Zápaďanů a jeho nejlepší studenti vyučují po celém světě.

Co vás inspirovalo k napsání knihy o Patanjaliho Jóga Sutrách ?

- Nepíšu proto, že to po mně všichni chtějí. Ale řekl jsem si : Snášejí se sutry s mým cvičením? Mohu je sloučit s tím, co učím? Jsem praktický člověk, možná že moje kniha nebude zajímavá pro akademiky. Dávám praktické rady. Například : Patanjali sestavil sérii aforismů, nebo s u t e r, které jsou vlákenky jedné nitě. Bohužel, každá sutra je knihou sama o sobě. On nikdy nespojoval první sutru s druhou, nebo druhou s třetí, takže čtenář se může ztratit. Proto to každému připadá zmatené. Snažím se ze všech sil přijít na to, jak je propojit od začátku až ke konci. Je mezi nimi pojítko, které by odstranilo zmatky?

Zajímali jste se o sutry vždycky, nebo je váš zájem čerstvější ?

- Když jsem byl ještě mladý a cvičil jsem jógu pár let, připadalo mi velmi těžké rozumět Patanjaliu. Říkal jsem jako mnoho z vás : Na tohle nemám. Radši toho nechám. Potom, jak se postupně vyvíjela má praxe, začal se mi vynořovat skrytý význam suter, prostě jsem to měl v krvi. Tak jsem si řekl: Nějak to jde dohromady s mým cvičením. Měl bych se na to líp podívat. Začal jsem si v tom nazdařbůh listovat a srovnávat to se svými poznatky a v posledních třech letech jsem zjistil, kde a jak to může člověka vést a že Patanjaliho učení může rozumět naprosto každý.

Soustředíte se v sutrách na nějakou určitou oblast ?

- Jak můžete říct "určitou oblast"? Suter je 196. Vodítkem je mi pouze má vlastní praxe ásan a pranajámy. Z toho bych rád vycházel.

Při vyučování ásan odkazujete přímo na Patanjaliho, když nás nutíte jít dál než k pouhému zabývání se tělem a myslí, abychom odhalili, proč vlastně děláme jógu. Ásany jsou pro vás samozřejmě víc, než pouhé fyzické pohyby.

- Máte pravdu. Musíte přijít na to, kudy do toho. Víte, tělo má svou vlastní inteligenci. Ásany poskytují mnohem víc, než jen to fyzické, víc než jen Hatha jógu. Patanjali nerozděloval jógu na jámu, nijámu a ásany. Viděl rozdíl mezi ásanami a pranajámou, ale nikde jin-

de. Všechno musí postupovat najednou.

S ásanami a pránajámou je to jinak. Patanjali říká, že pouze po dokonalém zvládnutí ásan můžete začít s pránajámou. To znamená sedět v pohodlné pozici a dělat pránajámu, jak někteří lidé říkají. Ásany jsou tu proto, aby získávaná energie proudila do organismu bez přerušení. To vyžaduje vnitřní jemnost. Ásany mají za úkol udržovat vnitřní cesty dokonale čisté. Jako na vodě, když je hladina naprosto klidná, energie se šíří sama od sebe. Jakmile už je energie uvnitř, může se dostat kamkoli. Pokud jsou ve vašem těle nějaké překážky, jaký je užitek dýchání? Energie vůbec neproniká - jak je potom možné mluvit o tom, že děláte pránajámu? To musíte cítit. Myslím si, že právě proto Patanjali nemluvil o nějaké pohodlné pozici, ale spíše o dokonalém zvládnutí ásan, dokud pro člověka nejsou pohodlné.

Tohle rozdělení mi přijde důležité.

- Ano, musí ustát úsilí. Když vymizí snaha, pozice se stane dokonalou. I když snaha musí být taky. Je to dvojsmyslné. Nemůžete dosáhnout dokonalosti v pozici kobry jen jednoduchým přemýšlením o tisících hlavě kobry. Napřed se musíte koncentrovat na pozici; potom, když pomyslíte na Boha, úsilí se rozplyne. Jako lidé zvedající břemena - vydávají zvuky, že? V tomto zvuku zapomenou na úsilí, které jsou nuceni vynaložit. Patanjali jednoduše řekl, pokud vynakládáte úsilí, mějte v duši Boží jméno a vaše snaha se tím zminimalizuje. Nebo, i když může jít o maximální polohu, nebudete cítit napětí. Háček je v tom, že když je vaše tělo naprosto kontrolováno a podstupuje maximální úsilí a pozice je přesto zároveň prostá jakékoli snahy, potom jste ve stavu jednoty s Nekonečnem.

JAK POZNAT BOHA - překlad Patanjaliho suter od Swami Prabhavanandy a Christopera Isherwooda - pojednává o Karma joze a Bhakti joze a o dalších jejích typech. Isherwood ve svém překladu prohlašuje, že určití jogíní inklinují k určitému typu jogy spíše než k jinému. Myslíte, že je jeho překlad přesný, a pokládáte sám sebe za Hatha jogína?

- Především nelze oddělovat jeden typ od druhého, i když bezpochyby některý je dominantní. Lidská bytost sestává ze tří neoddelitelných částí - ruky, hlavy, a srdce. Ruce a nohy ^{jsou} určeny k činnosti, hlava k myšlení a srdce k dávání. Lidé dělají rozdíl mezi Hatha jogínem, Karma jogínem a Bhakti jogínem, ovšem Patanjali je neodlišoval. Ta hranice vznikla později, když se začaly o joze psát knihy. Mluví o různých typech jogy a ne o Rádža joze. Všechny rozličné jogy musí probíhat zároveň.

Patanjali používal pro osm částí či odvětví jogy název krija jóga. Literárně znamená krija práci nebo intenzivní činnost. Ta probíhá neustále, ať už jde o Karma /činnost/ jogu, Bhakti /láska/ nebo Džána /moudrost/ jogu. Dokonce i myšlení je činnost. Bez činění nemůžete dosáhnout pokroku v kterékoli části jogy. Takže označovat mě za Hatha jogína nemá žádný význam. A vidět Hatha jogu jako záležitost čistě fyzickou je omezující. Hatha znamená vůli. Při studiu jogy člověk potřebuje především disciplínu. A jak se jí chcete podřizovat bez vůle?

Navíc, je třeba si pamatovat, že duše je zrcadlo. Pokud duše není schopna odrážet mou činnost, zač potom stojí má praxe jogy. Každá drobnost se musí otisknout do mé duše, do mé inteligence, do mého vědomí. Potom vím, co dělám špatně a co dobře. Takže je v tom daleko víc, než jen to fyzické. Jak bych mohl být jen mé ruce a nohy bez hlavy a srdce?

Ve třetí kapitole Patanjali hovoří o samyjamě, při které koncentrace, meditace a pohroužení splývají v jednotě. Hovoří o provádění samyjamy na temeni hlavy, na pupku, na otvoru hrdla, na srdci. Wení to to, co provádíte při vyučování ásan a pránajám - to je poskytnout žákům zážitek samyjamy a tím to proměnit v meditaci?

- Předpokládáme, místo mluvení o koncentraci či meditaci že

tělo vytváří většinu já jednotlivé osoby, mysl pokrývá menší část a duše je nejsubtilnější. Samyama potom znamená sjednocení této trojice: těla, duše a mysli. Víte, pro začátek je nezbytné udávat určité projekce, aby se soustředila pozornost. Každý není odborníkem.

Potom, když už jednou zvládnete všechny oblasti pozornosti, zbývá ještě něco? Na to musíte přijít. Když všechny části těla jsou v jediném celku, sjednoceny, a v akci, ať už v ásane či pránajámě, k čemu dochází? Jste s tím v jednotě. Patanjali velmi jasně řekl, že tady ta jednobodovost nekončí. Může to tak zůstat navždycky. Ale v tom momentě kdy jste jednobodoví, neruší vás už zase něco? Každý zakolísá. Pokud si přečtete znovu třetí kapitolu, zjistíte, že to Patanjali vysvětluje velmi jasně. Úrovní samadhi je mnoho. V nízkých stádiích jednobodovost kolísá. Tento typ samadhi bývá nazýván "zrnitý". Vyšší úrovně samadhi, kde se jednobodovost udržuje napořád, se nazývají "čisté". Je velmi těžké jich dosáhnout, protože pozornost je jak elektrické napětí, klesá, potom stoupá. Stejně tak naše pozornost je náhle velmi dokonalá a pak se rozplyne a vy ji musíte znova vybudovat.

A proto vy se pořád vracíte k podrobnostem v instrukcích k ásánám.

- Aach. Teď chápete, proč říkáme "Dělej tohle, tamto nedělej"- abyste vyvinula silné soustředění užíváním vašeho vlastního těla, vaší vlastní mysli a vašeho vlastního vědomí.

To znamená, že obyčejný člověk může dosáhnout určitého zážitku na nízké úrovni samadhi, spočinout na této úrovni vědomí na krátký časový úsek.

- Ano. Přichází to ke každickému z nás ve zlomku sekundy. Ti, kdo jsou inteligentní, to zachytí. Ti neinteligentní nemusí.

Patanjali hovoří o s i d d h i s, to je silách, kterých člověk dosáhne praktikováním samyamy. Jsem si jistá, že jste některých těchto sil dosáhl při vašem cvičení. Jak s nimi zacházíte a jaké rady k nim poskytujete svým studentům?

- Především, musíte být velmi opatrní. Patanjali udává 30 výtoků, kterých lze dosáhnout cvičením jogy. Pokud zažíváte známky vaší opravdové sadhany, je to znamení, že jste na správné cestě. Tyto výsledky, nebo síly, či citlivosti, jak by se jindy také říkat, nesmíte pokládat za vaše vlastní nadpřirozené síly. V každém jedinci jsou nadměrné citlivosti, které přicházejí v rozličných formách a naznačují, že jste na správné cestě. Nesmíte se k nim ovšem chovat, jako kdyby patřily vám.

Nenabádá nás Patanjali abychom se jich vyvarovali?

- Ne, to ne. Říká, abychom pamatovali na to, že tyto vnímavosti či citlivosti jsou bezpochyby značným výsledkem, ale jsou zároveň překážkou na cestě k samadhi, brzdou dalšího rozvoje. Proto se čtvrtá kapitola jmenuje "Osvobození". Jinak by mohl skončit už první nebo druhou kapitolou, kde popisuje jak zvládnout jogu. Třetí kapitola je o tom, co dál, když už jste ji zvládli. Když vysvětluje výhody i nevýhody, Patanjali se ptá: "A kam teď s tím?". O tom je čtvrtá kapitola. O tom, jak žít se všemi těmi zázračnými silami, schopnostmi koncentrace a meditace, a o tom zda jste vyvinuli či ne "vyšší" inteligenci. Podle Patanjaliho má člověk vyvíjet dva typy inteligence. První je nepřerušovaná inteligence či vědomí, a druhá na úrovni, kde není už absolutně žádný pohyb nebo změna. První je vibrující. Druhá světelná. Obě jsou vyšší.

Abyste se něco naučili, musíte být buď radžasičtí, nebo vibrující. Kvůli tomu se radí, abyste bojovali za pomoci nepřerušovaného, nebo nepřerušované inteligence, abyste zastavili změny nebo

překážky, které se objevují ve vašem těle a mysli. Ale až dosáhnete vrcholu jógy, tak podle Patanjaliho by mohla vaše inteligence dosáhnout stejné vyrovnanosti jako čisté vědomí. Pokud jsou inteligence a vědomí ve stavu vyrovnanosti, potom mezi nimi vlastně není vůbec žádný rozdíl. Tomu se říká vyšší inteligence.

Použil jste slovo radžasický. Mohl byste něco říct o třech gunách - satvě, rádže a tamasu. - které Patanjali popisuje ve třetí kapitole?

- Rád bych víc promluvil o radžasické síle. Koncentrace, nebo meditace, je vibrující, že? To znamená, že má radžasickou povahu. V momentě kdy se vzdalujete rozvibrovanosti - když, jak už jsem říkal, ásan jsou dokonalé - úsilí najednou mizí. Když zmizí úsilí rozvibrovanosti, člověk začne být světelný, prostě září. Ovšem závislí na naší slabosti, nevíme kdy mrak zakryje slunce. Ví, slunce, kdy se objeví mrak? Je to překvapení. I když jste na vyšší úrovni, může kdykoli přijít mrak a zakrýt vaši záři. A tak musíte být vibrující, abyste s jistotou zabránili mraku přijít a přikrýt vaši zářící inteligenci.

Lidem byly dány tyto tři typy gun: s a t t v a, která znamená záři, r a j a s, která znamená vibraci; a t a m a s, znamenající nehybnost. Takle trojice vytváří něco jako kolo, neustále se otáčející. Občas jste nehybní. Občas vibrující. Občas záříte. Zažíváme všechny tři tyto druhy den po dni. Z tohoto důvodu se měníme a mění se naše chování. Protože to co jíme, ovlivňuje naše chování, potraviny jsou také tvořeny kvalitami satvickými, radžasickými a tamasickými, a my můžeme vyvažovat naše chování tím, co jíme.

Slyšela jsem, že se popisujete jako radžasický učitel. Je to tak? A proč nejste satvický učitel jako taková spousta jogínů?

- Jde o tu rozvibrovanost. Mám důvod. Když budu příliš měkký, prokážou mi žáci nějaký pokrok? Musím být žhoucí, abych ve vás rozničil plamen. Kolikrát zkolabujete při provádění ásan? Je pád cesta ke zvládnutí pozice? To tam není žádná samýjama. Ve zlomku sekundy se samýjama rozplyne. Proto musím být radžasický: abych vás popohnal. Když cvičím, jsem rozvibrován? Ne. Proč bych v té chvíli měl vibrovat? Jsem obrácen dovnitř, abych viděl, co se děje při mém cvičení. Ale když vyučuji, musím rozdat, co vím. Jak bych mohl dávat, kdybych byl při vyučování obrácen dovnitř?

Satvičtí jogíní leccos předtírají. Úkol gurua není sám zůstat na vrcholku, ale hledět dostat studenty na vlastní úroveň. Musí osvětit své žáky. Musí v nich zažehnout svíci a donutit ji svítit navždy. Nazýváte mě vibrujícím nebo ohnivým, agresivním či intenzivním. Já jsem velmi intenzivní! Nemůžu se dívat, jak padáte, vidět vás mrtvé! Úkolem mé agresivní činnosti je očistit mé žáky. Když potom couvnu, říkáte: "Jak nádherný učitel! Nikdy neztrácí náladu. Ale to je jen vnější projev.

Patanjali říká, že je třeba být něžný jak okvětní lístek a tvrdý jako démant. Co to znamená? Je-li potřeba být něžný, musíte být. Je-li potřeba být tvrdý, musíte být tvrdý. Je-li potřeba soucit, musíte být soucitný. To vylučuje lhostejnost. Soucit a lhostejnost nejdou dohromady. Lhostejnost je tamasická. Soucit je radžasický, vibrující. Radžasická povaha je základní.

Pokračujete ve vlastním cvičení ásan? Nebo máte pocit, protože jste dovedl pozice k dokonalosti, že už je dál nepotřebujete? Mnoho jogínů prohlašuje, že pozice zvládli dokonale a potom už je potřeba cvičit jen pránájámu nebo meditovat.

- Cvičím jógu dodneška. Jiní jogíní necvičí. Ztratili kontrolu, nemohou cvičit. Ztratili úroveň. Přišel jsem o dokonalou sebevládu, je to výsledek nehod, ale neřekl bych, že jsem ztratil úroveň. Učím se každý den. Nevím, co mě k tomu nutilo v mládí, ani co mě nutí dnes. Doposud naplňuji denně své maximum. Mé dnešní maximum není samozřejmě mé maximum před deseti lety. Ale to dnešní je moje maxi-

mum a na výběr mám buď to přijmout, nebo to vzdát. Bojuju. Když jste tu byla minulý rok, vůbec jsem nebyl schopen vyvažovat. Letos dělám všechno až na jednu ásanu a vím, že zmažu tuhle tu zase stejně do-
bře. Netrvá to dlouho, ale bojuju. Když spadnu, směju se pro sebe:
"Jó, udělal jsem všechno, co jsem mohl. Nevzdám to prpto, že mám nějaké problémy. Postavím se jim, jako jsem to dělával dřív. Proč bych měl být nervózní?"

Proč necvičí jógu víc Indů?

- Víte proč? V dávných dobách cvičil každý. Země byla naplně-
na duchovním vývojem, ale nikdy nebyli připraveni na války nebo in-
vaze. Nakonec byla kultura nekonečnými nájezdy zničena a Britové to
dodělali. Nabídli nám naučit se naglicky a dali nám práci. Hospodář-
sky nás oslabili. Když lidé v Indii nemohli mít ani dvě jídla za den,
byla důležitější jóga, nebo bylo důležitější jíst? Neustále bojujeme
s bídou, dokonce i když Britové odešli.

V první kapitole Suter jógy se Patanjali zmiňuje o tom, že
člověk musí opakovat mantru Om, při meditaci o jejím významu. Zpí-
váte nebo meditujete vy osobně za pomoci Om nebo nějaké jiné man-
try? Jestli ano, proč víc nezdůrazňujete meditaci svým žákům?

- Opakování mantry nebo sváté modlitby, jako je Om, se říká
Japa jóga. Jak už jsem říkal, mysl inklinuje k neklidu a snadno se
rozptýlí. Pokud ji vracíme stále do jednoho bodu, jako je Om, nebo
hledáním do svíce nebo na růži či jiný objekt, zklidníte myšlenky
a sjednotíte se s tělem a myslí. Soustředěním na dech a prováděním
ásan s totální jednobodovostí můžete také meditovat. To je moje
cesta.

Z hlediska Indů má Om /Aum/ specifický význam. A h znamená
tvoření. Otvíráte ústa abyste mohli říct a h . Abyste mohli vyslovit
u , musíte stočit jazyk, to značí nepřetržitost. M znamená závěr.
Abyste se naučili ticho, musíte zavřít ústa. Mmmm. Nebýt těchto tří
písmen, abeceda z ostatních 52 by postrádala smysl. Jsou to základní
hlásky, jako může být základní mysl, a jsou spojeny s třemi aspekty
božství. Patanjali říká, že byste je měli používat s tímto vědomím
a pociťovat to během vašeho zážitku. Bez zážitku nemůžete významu
porozumět ; ale samotná znalost významu vás také nepřivede k zá-
žitku. Musí v tom být také citění. A pamatujte, že se dá jít i za
mantru. Mantra je semeno a vám jde o to být v konečném efektu bez
semene, bez čehokoli, čistí. Takhle metoda platí pro některé.

Jinými slovy: když to funguje, používejte to, když ne, nic si
z toho nedělejte.

- Přesně tak.

Slyšela jsem spoustu definic Kundalini jógy.

- Kundalini znamená svatou energii. V dávných dobách se jí
říkalo ohen a ve své knize o pránajámě jsem napsal že ohen a kun-
dalini jsou totožné. Existuje propojení mezi Kundalini a Hatha jógou.
Kde je svatá energie, tam je určitě Hatha jóga. Jak by to potom mohla
být tělesná jóga? Cvičení ásan produkuje pozitivní a negativní prou-
dy, božskou energii. Božská energie může probudit jen božské osobno-
sti, ^{KTERÉ ZAVRHLÝ} žádostivost, zlost a hrabivost. Když někdo říká "Ten-a-ten se mě
dotkl a probudil mou kundalini", je směšný. Potom by byli od Boha
pošahaní všichni a proč bychom ho vlastně měli hledat?

To mě vede k další otázce. Když cvičím pránajámu, cítím se
občas mimo kontrolu. Elektrické proudy vystřelují do mého těla a
calá se třesu. Nevím, jestli mám zastavit, a nebo je to má kundalini?

To třesení nemá s vaší kundalini nic společného. Znamená to,
že nejste schopná vydržet to napětí. Když se vaše tělo třese, někde-
ří guruové, ^{KTERÉ ZAVRHLÝ} že to se probudila vaše kundalini. Myslím, že to je nesmysl.
Vaše nervy nejsou dost pevné, aby to snesly. Říkám vám, nechte to-
ho. Vybudujte sílu, stabilizujte ji, a pak to zkuste. Jinak skončíte

v ústavu pro duševně choré.

Jaké to je, věnovat se józe a zároveň být hlavou rodiny?

- Proč ne? Nevidím v tom žádný rozdíl. Jsem svobodný člověk, protože všechno v mém životě se úplně naplnilo. Jogíní, kteří mluví o odříkání, mají často plnou hlavu sexuálních tužeb. S každým flir-tují a občas předstírají celibát tam, kde žádný není. Ale manžel, kterému zemřela žena, jako je tomu umě, nebo manžel s manželkou, nebo manželka s manželem, představují víc morálky než ostatní.

Patanjali říká, že můžeme eliminovat bolest nepřipoutáváním. Máte pocit, že někdy je potřeba projít bolestí bez obcházení?

- Existují nejružnější typy bolestí: tělesné, duševní, duchov-ní. Tělesné bolesti je třeba léčit tělesným pohybem, duševní boles-ti duševní ukázněností a duchovní pomocí inteligence a vědomí. Musíte se jim všem postavit. Musíte použít tělo, aby vaše mysl byla silná. Když s vámi budu pracovat, donutím vás postavit se tomu, čemu sami nemůžete.

Co když za vámi přijde někdo s nějakým citovým problémem nebo zábranou? Máte pocit, že ~~často~~ jóga, kterou učíte, otevírá takovou osobu?

- Musíte zaujmout jeho mysl tím, že ho uvedete do stavu kon-centrace. Pokud je těžké se koncentrovat na něco abstraktního, musíte zaměřit jeho pozornost na hmotné tělo tak, aby se mysl a tělo sjed-notily. Jak se bude zvyšovat jeho koncentrovanost, emoce, blokáda, ~~se~~ zmizí. Takoví lidé jsou snílci, i když jsou vzhůru, chodí, stojí ne-bo sedí. Musíte je s něčím spojit takovým způsobem, abyste odvedla jejich mysl od vnitřních obav a tužeb.

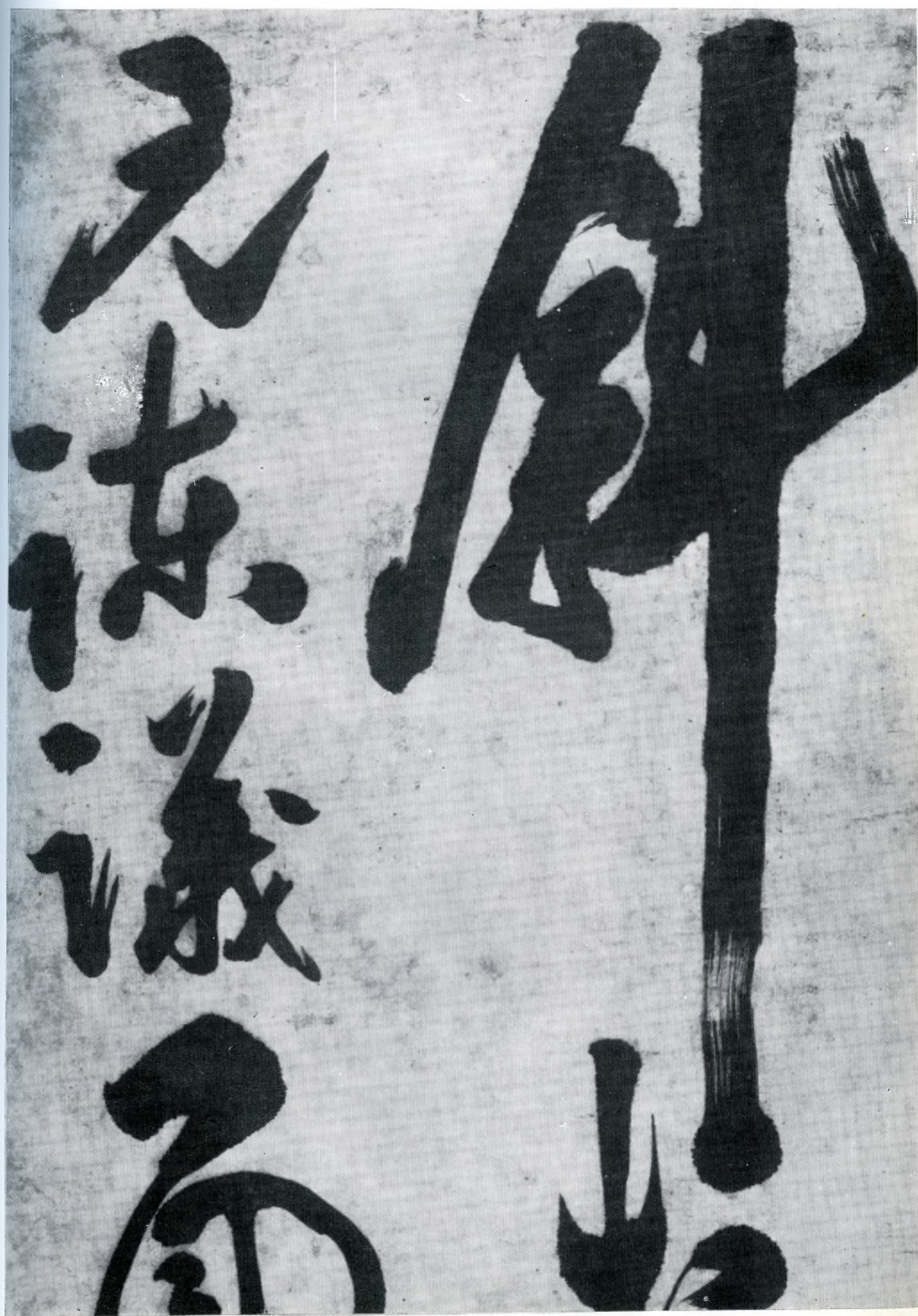
Mážu položit osobní otázku? Existuje něco, čeho byste se báli?

- Zatím ne. Kdybych měl strach, myslím, že bych těžko zvládl tohle umění.

Ve vašem životě byla jistá období, kdy bylo snadné začít se obávat. Jak jste se s tím vyrovnal.

- V duchu jsem se ptal "Je tohle konec, nebo bude můj život pokračovat?". A Hatha, neboli síla vůle, mě přes to přenesla. Jak už jsem říkal, mé tělo je má síla. "Buď se vyšvihnu v tomto umění, nebo se zřítím v tomto umění, ale ničemu se nevzdám" - takhle jsem si to postavil. Takhle jsem zvítězil nad strachem. Teď už se splni-lo všechno. Tak odkud by se vzal strach?

Pokud něco chcete, pak se přirozeně bojíte. Připoutanost k životu je strach, že je to tak? Lásky k životu je udržována vlastní silou. Tohle lnutí k životu je taková síla, že zasáhne moudrého, stej-ně jako ignoranta. Patanjali vysvětluje, že každá lidská bytost má na dně své mysli příchůť smrti. Tenhle otisk připoutanosti k životu je sídlem strachu. Tahle "instinktivní porucha může být snadno pře-měněna na intuitivní znalost či vhléd prostřednictvím cesty jogínů. Při cvičení ásana ~~(asana)~~ a pránajámy může člověk zachytit plynutí my-sli a proud životní síly a tahle dvojice se sjednotí. Tak dosáhne stavu kdy není rozdíl mezi životem a smrtí, protože se prolínají. Když cvičíme ásany, proud inteligence a proud životní síly jsou spe-jeny a život a smrt jsou jedno. Nemáme pojem života ani pojem smrti, to je dokonalý stav při ásaně. S tímto porozuměním jogín ztrácí při-poutanost k životu a vítězí nad strachem ze smrti.

ZAZENINU

DENNĚ

NA VÁŠ STŮL!

ATMOSFÉRA,

to je to nejdůležitější!
Přestaňte si hrát na spasi-
tele hudby, čs. rock vždy
byl a vždy bude chudobka, zato ale jedinečného zbarvení.

Nedávno jsme hráli na Rokosce s Bubákama. Oni zkušeni, my zku-
šení, ale události se spikly a rockeři postupně propadali do
beznadějně pesimistické atmosféry: nic se nedařilo. Charypar
s enormním úsilím stavěl tři podstavce pro tapety, aby před
ním mohli stát svíčkou osvětlení hudebníci /improvizoval typi-
cky česky, tykče to nakonec jakž takž stálo, ale jeho a hlavně
ty okolo to stálo tolik energie, která později chyběla, až to
bučelo!/, my koukali a pomáhali či rozmáhali, organizace vá-
zla, auta nejezdila, zvukař přišel pozdě, zvuková zkouška se
nedotáhla a dopadlo to typicky - lidi přišli, hudebníci zahrá-
li ale záznam přijde smazat: žádná atmosféra. Odehraný koncert,
a pro ty kteří to viděli a slyšeli poprvé to byl zážitek, ale
jinak kde nic tu nic. Ticho po pěšině v tom rámusu a dění.

Vážení rockeři čs.scény: už by vám to mohlo dojít! Vrcholoví
sportovci "dolaďují" formu vším možným, výškaři se soustřeďují
před skokem také vším možným, vy už stokrát doufáte že tentokrát
to vyjde, koncert připravujete bůhví jak dlouho, a pak se jako
telátka u nových vrat necháte vyhodit z nálady a konceptu otu-
pělým pořadatelem, tuhým řízením 1203jky, vyváděním kolegů
a tlustým od šunky protože nic jiného neměli. Místo abyste ně-
kam zažezlíli připravili to, co připravit máte na 100%, rozptý-
líte svou pozornost na 100+1 kravinek. A pak se divíte, čím to
že to zase nevyšlo!

Atmosféra, to něco mezi tóny a rámusem, to něco nezahratelného
ale tak pronikavě zaznamenáníhodné, to, co jediné může na valu-
tových trzích platit, to co je "nad zlato i sůl", to co vzniká
když parta jede, když táhnout všichni za jeden provaz nebo
když se naopak stále hádají, to jediné dělá čs. rock unikátním
a vyjimečným! To jiskření mezi hudebníky a publikem, to zúčast-
nění se na procesu "tvorby" tam či onde, na jevišti nebo dole
v hledišti. To, co hledala 60. léta v šrogech /a muzikanti ri-
skovali i život ve jménu dosažení té atmosféry/, to, proč je
hudba a rock zvláště tak silná a generačně působivá a nezniči-
telná.

Vážení čeští rockeři, nedejte si atmosféru vzít! Nenechte se
vyvést z konceptu! Bráňte to nejcenější co máte a kdy budete
mít! Vykašlete se na kariéru a prachy - ty má kdejaký hejhu-
la. V těchto zemích stejně nikdy nebudete Slavíci či Korní.
A není vo co stát. Využijte toho, v čem žijete a hraje, a
buďte tak ojedinělí, unikátní a jiní, právě díky oné atmosfé-
ře, se kterou a pro kterou budete vymýšlet a hrát, aby čs.
rock nejen že nevymřel po přeslici, ale vzkvétal celosvětově.
Chytněte se za nos a neničte ve jménu žabomyšinců a prkotin
to stálé a přetrvávající všechny módy a vlny, tu atmosféru
rockového amatérského koncertu druhé poloviny 20.století.
Najděte si každý a každá svůj recept na udržení a uchování
nálady, ve které atmosféra vzniká, a chráňte ji víc než oko
v hlavě a tranzistor v zesilovači.

ZEN DAY AFTER ?

Jako ZEN DAY BEFORE :

Neangličtinářům přeloženo, zen den po atomové válce je stejný jako zen den před jejím vypuknutím.

Ale přece jen mi to nedá a rozepíšu se.
Když to tak kolem sebe vidím, je mi líto.
Hrozně líto. Nás. Všechny. Vás. Všechny.

Jako když navštívím rodné město: všechno přehluší hluboký lítostivý smutek, z toho jak plánovaná architektura zahubila nejen dědictví účelné minulosti, ale i budoucnost dětí, které mezi krabicemi a kurníky na bydlení rostou promarněné životy maloměstských sporů.

Když to tak kolem sebe vidím, tu vládu blbosti a aktivní horlivosti, tu rakovinu myšlení, bujení malosti, je mi to líto.

Je mi hrozně líto, že člověk neprošel testem.
Tvor tak dokonale zkonstruovaný se nepovedl.
Ve slepé uličce evoluce je mu asi souzen osud dinosaurů.
Propadl. Jako tygr šavlozubý, jehož přední tesáky vymazaly ze seznamu žijících, lidský mozek, spuštěný s takovými potenciálními předpoklady, je příčinou vlastní zkázy.

A stačilo by tak málo. Obávám se ale, že už je pozdě.
Statistiky, abstraktní pojmy a průměrné hodnoty jsou dnes důležitější než lidské osudy. Kdysi se dala koupit kráva za pytlík dukátů, dneska je pytlík dukátů důležitější než stádo krav. Kráva, stejně jako člověk, se sám sobě vytratil ze seznamu důležitostí.

Co na to zen? Co taky. Nic. Dělá, co může, bez ohledu na to, jak dopadne. Jádru pudla a jádro zenu je jinde. I když budu rozdávat svůj majetek, může se ze mne stát megaloman a protivnej suchar. Charitář, kterého se budou bát.

Souhlasím s Lorenzem: nejsme vrchol, ale předposlední stupeň na cestě k dokonalému tvoru, který je schopen využít potenciálních možností svého mozku. Člověk by mohl být supersenzitivním tvorem, schopným vnímat všechno to, co zatím přehlíží a ve své pýše odhazuje jako "pavědu" /fungující proutkařství, akupunktura atd. nám dnes a denně dokazují, jak málo sami sebe známe/ a hlavně, schopným poznat sebe sama a ovládnout ty zbytky zvířete v sobě, které zatím ovládají jeho. Člověk má šanci, ale nestojí o ni. Je už totiž tak zaslepený, že nevidí, i když se dívá. Neslyší, i když poslouchá. Nic neříká, i když se mu huba nezastaví. Vrabec požitku v hrsti/ tzv. štěstí, sexu, sbírky elpíček, nebo jachty a chaty/ už ho ovládá napořád.

Kde zůstal ten, co měl šanci napojit se na celogalaktické dokonale organizované systémy hmoty a idejí? Nebo že by to byly vícerozměrné světy, které třemi dimenzemi zasahují nás? Bohužel, přestože mnozí lidé vlastním příkladem ukázali cestu, lidstvo jako celek je /zatím/ odsouzeno k zániku. Neví si rady s darem tak dokonalého mozku, raději si válí svou kuličku a líně, u piva, okecává život.

Zen po bombě bude tentýž. Stromy i lidé budou potřebovat ošetřit. Jestli nějaké a nějakí zbudou. Problémy nashoří v radioaktivitě, naopak, bude jich stále víc. Zenoví lidé pak stejně jako dosud budou ze všech svých lidských sil pomáhat nezištně tam, kdy bude třeba. Ale už bude pozdě a ani dalších tisíc Kristů svým příkladem nepomůže: další desetitisíce let bude třeba, než si lidé vypracují možnost reparátu.

Že se vás to netýká? Že vy to změnit nemůžete?
Kdepak, holénkové. I vy jste přikládali polínka. I vy si už nikdy ruce neumyjete.

Bez rozdílu vah, pohlaví a st. příslušnosti, i vy můžete změnit svět. Myslete globálně, jednejte lokálně/ jak tvrdí západní ekonomičtí futurologové/: proč stavíte soukromé chaty, abyste utekli ze špinavé Prahy? Pomocí svých poslanců změňte zákony, donuťte své továrny /patří nám všem, stejně jako všechna "moc"/ aby vyráběly pro vás a ne pro imaginární plán, vyčistěte veškerý vzduch a přijde vás to laciněji. Vaše děti si nemají kde hrát? Přinuťte odpovědné, aby dělali co dělat mají: vybudujte hřiště, pískoviště, lesoparky, přebudujte systém dopravy, zrušte dálnici středem města, donuťte svou vládu, aby nemyslela lokálně, ale dopředu, aby se musela zodpovídat za své činy. To vše je ve vaší moci. Jen se řádně připravit a trpělivě, dnes a denně za tím jít.

Jako ten zen. Ten nepadne s nebe. Většina z nás velice dobře ví, co je potřeba dělat, ale zatím "skutek utek".

Je stupidní myslet předem na to, jaký to bude až to spadne. Je ještě stupidnější předem brečet. Do té doby se toho dá moc a moc udělat. Nejprve sami na sobě, vedle sebe, ve svém domě, ve svém obvodu. Později dál. Ale tu práci, potřebnou ke změně zákona nebo pro to, aby vás přestaly bolet kolena při sezení, tu za vás nikdo neudělá.

Vy ale raději budete číst sborníky o tom, jak je to špatné všude kolem. Nebo uvažovat, jaké to bude den poté.

Tak si sami sebe ve své dokonalé nevědomosti vychutnejte. Den před i den po. A nezapomente se poplácat po rameni: To jsem ale dokonalý tvor, nejvyšší stupeň evoluce! Obraz boží. A dejte si na to další lahváč.

PRAXE ZENU = UVNITŘ

Bez ohledu na to, jestli sedíte nebo ne, některé základní buddhistické zásady jsou užitečné pro každého a v každé době. Když už tedy jste tvorové pasivní, neschopní zorganizovat cokoli, alespoň nebrečte předem, nefnukejte, neobtěžujte své okolí, to má dost starostí samo se sebou/ a pracujte sami na sobě.

1/ NEZANECHÁVEJTE STOPY !

Každou svou činností i samou podstatou své existence zanechává člověk za sebou "stopy". Ať už reálné, ve sněhu či blátě viditelné, nebo ty imaginární, v paměti blízkých.

Klášteří předpisy buddhistických mnichů jsou docela přísné právě proto, aby nikdo neobtěžoval /nerušil/ nikoho. Když si večer neurovnáte boty u postele, může o ně vaše žena zakopnout: stopa se pak jistě protáhne i do ranní snídaně konverzace. Když někomu vnucujete svůj světonázor, i např. tím, že neustále podáváte každému ruku na znamení jakou láskou oplýváte, zanecháváte v myslích lidí stopy: většinou udivené, často zmatené, někdy i nepřátelské. Když tvrdíte, jací jste pořádkumilovní, ale ráno po sobě neuklidíte, zanecháváte stopy. Když někoho urazíte, rozbrečíte, donutíte reagovat přemrštěně, zanecháváte stopy. A takhle by se dalo pokračovat donekonečna. Teoreticky nelze stopy nezanechávat. Buddhisté se snaží o to, zanechávat takovýchto stop co nejméně. Žít a dožít v naprosté skromnosti, splynout s životem, okolím, lidstvem. A teď se upřímně ohlédněte za sebe: Kolik stop /většinou zbytečných, egoistických/ za sebou zanecháváte každý den?

2/ NEBÝT PŘIPOUTÁN !

Aniž to tušíme a jsme si toho vědomi, jsme přilepeni na slova, své iluze a představy o tom, jak by měl svět vypadat a jak vypadáme my. Rodiče mrzačí přirozený vývoj dětí vším tím co od nich "očekávají" a jsou "připoutáni" předem k výsledkům. Nelze se pak divit, že když se to nevyvede, / a většinou se to musí nevyvést /, je z toho kravál, stress, komplikace, rozvod apod to

Aniž jsme schopni si uvědomit, jsme spoutáni tím, co do nás masová média hustí po celý život. Každý bez výjimky smrdíme pod poklopem svých iluzí, jen se ličíme silou skla, které nás dělí od opravdového života. Když se díváme na televizi, když posloucháme desku, když hovoříme se šéfem nebo kamarádem, stále jsme otroci svých z 99% falešných představ. Navíc ochotně padáme do pastí našich egoismů, a pokud se najde někdo nebo něco, co nás na naši chybu upozorní, bijeme se hlava nehlava za své "ideály", až už v plovině sporu cítíme, že jsme šlápli vedle: nevíme ale, jak z toho ven "se štítem". Bojíme se "prohrát" a ve jménu vítězství v malicherných debatách lžeme a prášíme, lakujeme a překrucujeme o 106.

Rodiče řvou na děti, spolužáci na kamarády, poddůstojníci na vojáky, důstojníci na poddůstojníky, muži na ženy a milenci na milenky. Naprostá většina rozvodů je zapříčiněna lpěním jednoho či druhého na malicherné pitomince. Nebuďte připoutáni ke svým pochybným vítězstvím /s hrůzou zjišťuju, že mnohá manželství okolo mne provozují i po mnoha letech zápasy mezi mužem a ženou/.

Heslo "moudřejší ustoupí" platí beze zbytku.
Berte především sami sebe s nadhledem.
Jděte do sebe a nelpěte na představě o tom, jací jste.
To totiž nikdy pravda není .

Všechno, co děláte, dělejte na 100% .

Zní to samzřejmě, ale je to výjimečný zázrak.

Zen je i dokonale soustředěné škrábání brambor, či umývání nádobí. I při těchto činnostech / a někdy právě při těchto / lze trénovat a rozvíjet osobnost, skromnost, nezanechávání stop a soustředěnost koncentrace. Když se učíte cizí jazyk touhle superintenzivní metodou, lze se mu naučit za pár týdnů. To je věc všeobecně známá. Když trénujete skok do výšky nebo se učíte na státnici, musíte se zkoncentrovat a věnovat se jen a jen tomu, co právě děláte. Biflujete-li mikrobiologii, a v hlavě máte seznam věcí, které zítra musíte koupit, všerejší hádku s rodiči, zítřejší výlet s mládcem a problém, jak sehnat bony, protože dostali kazety, moc se toho nenaučíte. A teď si uvědomte, že zen je vlastně nejdokonalejší škola života, že v zenu se učíte té nejobsažnější životní disciplíně! A vy to tak flákáte. Nedáváte pozor při vyučování, promrháváte vzácný čas svých životů na kraviny.

Každá činnost, je-li vykonávána na 100%, člověka zušlechťuje. Navíc, když už máte nějaké problémy, jakékoliv, lze je právě uměním dělat vše na 100% velice rychle a bez velké námahy vyřešit. Budete-li umět i ve zkouškovém období oškrabat soustředěně brambory, pak dokážete i u zkoušky se dokonale soustředit stejně, jako později ve svém povolání. Atď. Atď. V každé kytce je všechna moudrost světa, pokud bychom byli schopni ji vidět a vcítit se do ní na 100%.

Každý člověk je dokonalý, pokud ...

Každý režim je dokonalý, pokud ...

V každém státě je možno žít dokonale a šťastně, pokud ...

BITVA O JEDNOTU TĚLA A DUŠE

Nikdo se nediví, že ^{se} dítě musí dlouze učit mluvit, ale když nám nelezou slovíčka angličtiny do hlavy, hned se vzdáváme, že na to nemáme buňky. Nikdo se nediví, že řízení auta je nutno se naučit, že lyžování, bruslení nebo malování je věc dlouholetého cviku a usilovné píle, ale když dojde na věci charakteru, myšlení a vnitřního vývoje, většina lidí předpokládá, že to nějak přijde samo. Nikoho už ani nenapadne myšlenka, že i mozek lze natrénovat, vycvičit, že i mozek lze přinutit k vyššímu výkonu a zpětně tak ovlivnit celého jedince.

Praxe jógínů a schopnost člověka učit se čemukoliv dává jasný návod, ale my couváme a ponecháváme, na rozdíl od těla, které přece jenom nějak trénujeme, mozek na pospas svému egu a jeho iluzím. A ten zakrňuje. Každý přece ví, že v rozčilení se zrychluje dech a stoupá tlak. Copak je tak těžké zkusit to obrátit a když cítíme, že se rozčilíme, pokusit se situaci zvládnout tím, že vědomě ovládneme dech několika hlubokými nádechy a výdechy? Je to tak snadné. Těch figlů, jak zvládnout své tělo, je mnoho. A lze je najít, jen když se do toho dáme, v mnoha knihách i příkladech ze života.

Ale nechme jogíny a staré Řeky historii. Dr. Jōsef Kamiya ze San Franciscu na začátku 60. let připojil EEG, kterým registroval mozkové alfa vlny/naznačující uklidněný stav, podobný spánku/, na zvonek, který zazvonil vždycky, když se alfa vlny objevily. Pacienti brzy dokázali zvony rozeznět prakticky nepřetržitě. Biofeedback/jak se tato metoda jmenuje/ je tak naprosto moderní vklad do studia lidské psychiky a možnost ovládnout ji. "Autogenní trénink" je věcí celkem běžnou i našich zemích /kombinace hypnoterapie s některými cviky jōgy, umožňující pacientům lépe relaxovat a ovládat a kontrolovat tep a tlak krve/.

Je tedy jedno, jestli o jednotu těla a duše, starořecký ideál, budete bojovat zenem, jōgou, nebo moderními formami. Rozhodující je začít a vytrvat. Každodenní práce, třeba jen 5ti minutová relaxace každé ráno, přinese za pár let netušené výsledky /i když o ty tu nejde/. Co je na konci?

Především - konec neexistuje. Tahle cesta zdokonalování sebe sama nikdy nekončí a satori je jen otevření dveří a nalezení správné cesty. A pak, člověk, který se dovede kontrolovat, nevnučuje své názory, dovede rozeznat v každém okamžiku co je důležité a co ne, nehodnotí a nelpí na výsledcích své činnosti, nezanechává stopy, neobtěžuje okolí a skromně zvládně umění žít všude, bez ohledu na národnost, barvu pleti, vzdělání, přinejmenším nepřidělává problémy svým bližním. Dokonalá činnost trénovaného mozku a těla vylučuje nemoci. Existence takového člověka má blahodárný vliv i na ty, kteří ho znají. Schopnost vychutnávat život se vším všudy - i slzy hlubokého pláče jsou klenotem na seznamu života - z něho vyzařuje a pomáhá ostatním zvládat problémy, která si ale většinou vyrábějí sami. Jōga na to jde tréninkem a ovládáním těla, zen ovládne mysl a ta pak sama, protože je k tomu určena, a není znečištěna, zvládne vše. Copak ji musíme učit dýchat? Trávit? Držet rovnováhu? Hojit rány? Spát a probouzet se?

Zen/a zazen, sezení/ je nikdy nekončící bitva s vlastní myslí o nadvládu. Prozatím ovládá ona / a puďy/ nás. Jenomže my se teď ani v Česku nemůžeme vymlouvat, že nemáme ty správné recepty, návody. I my totiž děláme světovou historii. I my bojujeme bitvu sami se sebou. Bitvu o jednotu duše a těla, o jednotu solidarity, státu, světa lidí, ras, lidstva, vesmíru. Začínáme tušit vesmírnou velikost, začínáme tušit a objevovat hlubokost mikrokosmu molekul a atomů, otevíráme dveře tolika nových a lákavých dobrodružství. - a nohama pevně vezíme v bahně své živočišnosti, přestože o ní víme a víme, jak na ni.

ZEN DEN PŘED

Je tu všude kolem nás. Někdy se jmenuje docela jinak, ale na tom nezáleží. Všechny cesty vedou k zenu. Přestaňte o nich jen číst nebo uvažovat ! Vykročte!

Zen před válkou tu ještě je. Jaký bude den poté, záleží na nás. Všechna. Na vás. Všechna.

Zen je nejpřímější škola života. Není jediná, ale my moc času na sebe už nemáme. Zen je v každém z nás. Jednota duše a těla je v každém z nás. Pravda nám sedí na špičkách nosů, ale my pro oči nevidíme. Šlapeme po poznání, stojíme po kolena ve vodě a křičíme, že máme žízeň. Namísto řešení problémů vyrábíme další.

Jsme krávy. Kdysi jsme platili za pytlík dukátů, dneska je pytlík daleko důležitější a my sami jsme jen čísla a údaje. Průměrné hodnoty, ale už ne konkrétní lidi a konkrétní problémy které lze vyřešit. Doma. V domě. Ve státě.

Je mi hrozně líto, že se zen ještě nevyučuje na školách. Ale vždyť politika je jen pozdější potvrzení toho, co už existuje. Změňme sebe a změním svět. To je zen před i po.

LENOST DUCHA ZAZENEM
KALITNÍM ZAZENEM!

"Nám nepřísluší uvažovat o tom, proč některá rána je mistr tak dlouho tiše..."

Gell

"Je to nuda."

BE

PRE 禪 T!

(BUŮ DĀREK!)

NOVÝ VĚK

NEW
AGE

Pamatuj,
že žiješ vyjimečné hodiny
jedinečné éry,
že se ti dostalo velkého
štěstí, nedocenitelného
privilegia
být přítomen zrodu
nového světa.

Matka,
Sri Aurobi-
ndo ašram

Stále roste počet lidí, kteří cítí zrod nové lidské epochy. Lidí, kteří cílevědomě podporují základní posun lidského vědomí a vztahu k planetě a budoucnosti. Toto myšlení bývá někdy označováno jako "new age movement", hnutí Nového věku. Lidé, kteří jsou těmito idejemi nadchnuti, nejsou spojeni v žádné organizaci. Dávají přednost husté síti nejrůznějších lokálních skupin, pracujících na nejrůznějších úrovních a zájmech. Mezi tematy, které nejvíce vzrušují "new age" nadšence, je např. myšlenka, že každý z nás má v sobě potenciály myšlenkového a emočního růstu, které daleko přesahují i naši představivost a sny; že společnost a jedinec jsou jen dvěma stranami téže mince, vzájemně wpojeni daleko hlouběji, než tušíme; že můžeme drasticky zlepšit sami sebe a své okolí už jen za použití stávajících vy-možeností technologie a vědomostí; že lidstvo se může a musí "zlepšit", změnit k lepšímu.

Hnutí Nového věku v sobě zahrnuje široké spektrum nejrůzněj-ších zájmů. Spadají sem ekologické problémy skupin, které se zabývají otázkami ochrany rostlinných a zvířecích druhů, které podporují organické hospodaření v uzavřených systémech, žití v soběstačných komunách, aletrnativní technologie, dobrovolnou pomoc všude tam kde je to třeba, konzervaci energie a nerost-ných surovin, nukleární odzbrojení a další způsoby, jak žít na naší planetě v harmonii.

Existuje řada technik zabývajících se zlepšováním zdraví a fyziologického vyladění individuálních organismů např. běhá-ním, technikou Alexandra, Feldenkreise, bioenergetikou, holis-tickou medicínou, akupunkturou, léčením rukama, masážemi, šia-tzu, rolfingem, iridologií, naturopatií, osteopatií, výživou, makrobiotikou a tuctem dalších diet, autogenním tréninkem atd.

Existuje množství nejrůznějších léčebných terapií, např. hypnóza, hydroterapie, snová terapie, logoterapie, terapie reá-lna, Reichian, gestalt, primární terapie, sex-terapie, při čemž každá se zabývá vylepšením psychologického zdraví a vnitřního klidu a harmonie. Tímto směrem jsou orientovány i takové tech-niky jako např. nové metody porodu, biofeedback /biologická zpětná vazba/, trénink sensitivity, psychosyntéza, neuroling-vistické programy, psycho-drama, aktualizace, est, arica aj.

Existuje celá řada nejrůznějších typů meditací, vycházejí-cích téměř z každé duchovní tradice, stejně jako řada typů jógy, tai-či, tantry, aikida.

Existují skupiny, zabývající se rozvojem a výzkumem "para-normálních" schopností člověka, jako je čtení aury, telepatie, zkušenosti života po smrti a další četné variace astrologie, geomancie, radioniky, tarotů atd.

Mnohé další skupiny studují další oblasti možností vylepše-ní lidského zdraví v oblastech jako přirozené porodnictví, fe-minismus, holistické vzdělání a další směry vedoucí k rozvoji lidského potenciálu.

Vychází celá řada nejrůznějších specializovaných i populárních časopisů a magazínů, jako např. New Age Journal, New Directions, New Humanity, New Equinox, New Times, New Roots, New Realities, již řadu let pravidelně vysílá a nejrůznější přednášky na kazetách distribuuje rozhlasová stanice New Dimensions. Pořádají se sjezdy a festivaly, např. Celebrating of Consciousness, Awakening Festival, Aquarian Festival, Festivals of Mind Body Spirit, World Symposium of Humanity, Omniversal Symposiums. Magazíny jsou plné inzerátů a pozvánek na pravidelné pobyty v centrech zenu, jógy, holistických disciplín, kurzy šamanismu, setkání fyziků a guruů, terapeutické pobyty hudební, taneční, malířské, turistické, rozvinul se průmysl racionální výživy.

Nejen v USA a západní Evropě: budete-li pozorně číst, zjistíte, že i v našich časopisech, např. 100+1 ZZ, Technický magazín, Interpress, Vesmír ale i Věda a technika mládeži se stále častěji objevují zatím všeobecně napsané, a příliš teoretické, ale přece jen jisté informace obsahující zmínky o tom, co se děje ve světě "new age". Střediska vrcholového sportu po celé ČSSR používají nejnovějších objevů na poli biofeedbacku, floatace, masáží, rolfinu /zatím jsou všechny příručky označovány "důvěrné", ale je jen otázkou času a naší aktivity, kdy se stanou součástí všeobecných znalostí široké vrstvy obyvatel naší republiky/. Přátelé racionální výživy vydávají své příručky a jejich zásluhou je u nás v sítích prodejen DIA k dostání rýže natural. Jóga byla "uznána" a přes matoucí teoretické snahy zařadit ji do marxisticky nalajnované škatulky již řadu let pracují oddíly jógy v celé řadě měst.

Až v USA zatím tyhle věci neovládly první / a ani další / stránky předních novin a magazínů. Nehleďte proto "new age" v Rudém právu nebo v Tribuně. Neočekávejte, až vám zaklepe na dveře vaše obvodní lékařka a nabídne vám akupunkturickou spásu vašich chronických bolestí: vy sami jste zodpovědní za svůj fyzický a duševní stav. Např. v učebnici pro VŠ "Duševní hygiena" /SZN 1983/ to všechno ale úplně všechno je, černé na bílém. Jen pozorně číst a nenechat se zmást kamufláží a štítem sovětských jmen v úvodu kapitol. Nejste spokojeni s úrovní školství? Závodního stravování? Čistoty ovzduší ve vašem okolí? Často jste obětí zvýšené hladiny hormonů nebo adrenalinu ve vaší krvi? Kouříte? Pijete? Jste zamračení stále častěji? No jo, vážení, to ale chce začít a ne jen se mračit a stěžovat si. Aktivně začít, od maličkostí: rozvíjejte pravohemisférové myšlení svých mozků, poskytněte tutéž šanci i svým dětem. Zainteresujte své poslance, obvodní lékaře do holistického zdravotnictví /rádi trávíte hodiny v nejrůznějších čekárnách poliklinik?/ a změny českého jídelníčku i ve školních jídelnách. Pokud to umíte, spočítejte kolik nás stojí kouření a pití v globálu a o kolik přicházíme svými zlozvyky /včetně dopravních nehod, léčení, absencí atd., tedyne jen ciframi plnění plánu tržeb/, hoďte to na papír a ten posílejte do NS, vládě, ministerstvu zdravotnictví atd. Začněte od sebe a pak to rozšiřte.

Nový věk totiž už začal. A jestli jste si toho neráčili všimnout, je to už jen a jen vaše lenost a pitomost. I v Praze začíná vát čerstvý vítr, který bez ohledu na ideologie, výši funkce a platu nadzvedává cípy potěmkinovských praporů a transparentů. Přečtěte si ještě jednou citát v úvodu a rozhodněte se. Tu osobní zodpovědnost už vám nikdo neodpáře. I vy jste součástí celosvětové revoluce, začínající v mysli každého jedince: můžete buď přispět, nebo pomoci brzdit. Nový věk je tu.

MIMOŠKOLNÍ ZAZEN VYLEPŠUJE KÁZEŇ

仁孝元來難棄未若為所嘆
 却道君芳之志無所枝
 多如登仙之野苑
 新山意
 曾家寫

VYPNI PRAČKU
VYHOŇ ŽENU
VYROVNANOST
NAJDEŠ V ŽENU!

/Satiš KUMAR, ind. nyní žijící ve Walesu, spisovatel. Překlad
z East West Journal, December 1983/

"Vztah" je slovo zahrnující všechno na co si pomyslíme. Chápeme-li co to je opravdový vztah, dokážeme pak pochopit i vše ostatní. Jenže život v tomhle mechanistickém světě v nás vypěstoval mechanistické vztahy k druhým. Ptáme se "co z toho mám?" nebo "nevyužívá mě"? Mechanista myslí "já jsem mně, chci z toho něco pro mně. Ty od mě něco chceš?" V mechanistickém sňatku přemýšlíme stylem "já si půjdu svou cestou, ty taky a až se vezmeme budeme si navzájem pomáhat, jo?" Taková "rovnost" mezi mužem a ženou je mechanistická.

Ideál jednoty mezi mužem a ženou je však "organický". Jsme-li jednotni, říká "jsem zde, použij mne jak budeš chtít". Partner odpovídá - "jsem zde abych sloužil k němuž". V takovém manželství už nejsme oddělená individua - jsme Jedne.

Mechanistická mysl říká "chci svou rozkoš, a jestli mi jí neposkytneš dost, nejsi pro mne dost dobrá a tak si budu muset najít nějakou jinou". A západan hledá další a další partnerky, ale opravdovou rozkoš a lásku nikdy nezažije. Na Západě je pravý vztah ztracen v mechanistické džungli: zkoušíme si koupit industriální klid penězi. Šéfové ani dělníci nevěří v možnost jednoty mezi nimi. Bohužel jsme ztratili i organický vztah k přírodě a svému okolí. Například krávy jsou pěstovány jen jako továrny na mléko, jako kdyby neměli svůj život. Moderní farmář myslí jen na co nejvyšší a hlavně nejfychlejší zisk. Tradiční venkovan respektoval Zemi jako Matku, protože všichni jsme z ní vzešli a všichni se do ní vrátíme. Kdybychom takto nazírali na zemi, neměli bychom nyní problémy se zamořením ovzduší a znečištěním vod. Mechanistické společnosti jsou ale zainteresovány jen na růstu životní úrovně za každou cenu. Navíc jsou rozděleny na blok Západu a Východu a soutěží mezi sebou o ovládnutí nejen lidského světa, ale i veškeré přírody. Takto ale skutečného míru nikdy nedosáhneme, protože v našich srdcích není mír. Není mír v našich manželstvích, v našich komunitách. Nežijeme v jednotě se svou prací a se svým zaměstnáním.

Jak lze mechanistický svět přeměnit ve svět organický? Ta nejdůležitější změna začíná v naší myslí, v našem srdci, v našem vědomí. Ten samý manžel a ta samá žena pohlédnout na svět jiný - na očima, jinou myslí. Všechny hádky a malicherné spory budou ihned naprosto nesmyslné a triviální, jakmile svou zkostnatělou mysl přeměníme v mysl ohebnou, pružnou, přizpůsobivou. Ohebná mysl je jak živý strom, fixní mysl je jak suchá větev; nemůže se ohýbat, přizpůsobovat. Statisíce ztuhlých lidí rozbilo svá manželství ale klid a mír nikdy nenašli. Problémy totiž vždy leží uvnitř nás samotných.

Existují lidé podobní vodě a lidé podobní člunu. Setkáte-li se s lidmi-vodou, staňte se člunem a vyplujte. Potkáte-li člověka člun, staňte se vodou a nabídněte mu projíždku. Nestěžujte si že "se někdo po vás prošel". Budete-li člun a setkáte se s člunem, srazíte se a potopíte oba dva. I malá dírka vás potopí.

Chceme mluvit a mluvit a když to nevyjde, jdeme k psychoanalytikovi a tam mluvíme taky. Mluvením ale nic nevyřešíte. Dokážeme-li akceptovat i druhé jako součást sebe sama, stane se zázrak - získáme vše. Rozdáme-li se, zvítězíme, jaký to paradox.

Dávání je nejdůležitější věc na světě. Tao tvrdí " dáš-li vše, vše taky získáš". Dej svému dítěti, své matce, své partnerce. Bambus je velice odolný protože je pružný. Fouká-li severní vítr, ohne se k severu. Podívejte se dovnitř bambusu - je prázdný! Nemá žádné ego! A přece je to ten nejdůležitější strom - dají se jíst jeho mladé listy, dá se z něj vyrobit nábytek, střecha, celý dům. Zenový mnich se od bambusu učí být vždy k službám toho potřebného, bez ega, pružný.

Dalším učitelem zenového mnicha je voda. Voda si vždy najde tu nejpřirozenější a nejefektivnější cestu ke svému cíli, k moři. Když narazí na kámen, nebojuje, ale obteče jej. Často se prosákně do půdy aby se o kus dál znovu vynořila. Potká-li se s jiným pramenem, spojí a sjednotí se s ním a cestují společně. Padá-li dolů, svou poddajností a měkostí láme i kámen. Vždy je chladná a klidná - i když ji povaříme, rychle se zklidní. Voda nás učí jak být klidní a chladní.

Duchovní a morální hodnoty jsou v západním světě tak trochu obětmi mechanistického pojetí života, ty totiž nežijí ve sterilním světě knih, seminářů a článků v magazínech. Existují jen v reálném životě. Můžeme je vychutnat ve vaření, mluvení, procházení se v parku. A veškeré změny začínají u změny postoje. Správná mysl produkuje správné vztahy.

Dva mniši se přeli, jestli se při meditaci smí kouřit nebo ne. Nemohli se dohodnout, tak se šli zeptat mistra. První mnich šel za mistrem, vyšel ven a usmíval se, druhý mnich šel za mistrem, vyšel ven a kroutil hlavou. "Co ti řekl mistr?" ptal se prvního "Jen tak pokračuj, výborně". "Cože? Mně řekl že ne, že to dělat nemám", divil se mnich. "A co ses ho ptal?" "Ptal jsem se, jestli můžu kouřit při meditování a řekl mi že ne, co ses ptal ty?" "Já se ptal, jestli můžu meditovat při kouření a mistr řekl že jo, že mám pokračovat, že to je výborné!"

Tento příběh ilustruje důležitost změny postoje. V okamžiku, kdy se náš postoj změní, začne se měnit i všechno ostatní. Když začneme kouřit při meditaci /nebo se hádat při rocku nebo fotbale nebo prát při hokeji nebo pít a řvát v manželství atd/, přerušujeme velice hlubokou a hodnotnou činnost. Když ale meditujeme, když kouříme /nebo jedeme v přeplněné tramvaji, nebo škrábeme brambory či plejeme zahrádku či řípu nebo se učíme ke zkoušce z nepříjemného předmětu/, může se stát že zapomeneme docela i na to kouření!

Výpisky z četby:

... "žel, v tomto století se dostaly na pódia stovky lidí, kteří skutečný talent nahradili pílí - naučili se hrát čistě a rychle, hrají skutečně všechny noty, co jsou napsány. Ale je jen malinko umělců, kteří hudbě dají to, co jí patří. Dříve se spíš cenil talent, hudebnost, ideálem naší doby je hrát nelidsky - to znamená bez chyb, a tak vládne specializace..." /S. Apčín, violoncellista, učí v Luzernu/

... "to není otázka indické, americké /nebo české/ hudby jako takové. Jakákoliv hudba vám v melodii a rytmu poskytne potravu pro vaši duši. Nejdůležitější ze všeho je zpěv - protože když hrajete, zpíváte skrz nástroj... a vlastně zpíváte zároveň i uvnitř sebe sama..." /Alí Akbar Khan, San Rafael, Kalifornie/

... detektivka je jediná literární forma objevená v tomto století. V detektivce je hrdina hned na začátku mrtev, takže se nemusíte zabývat lidským údělem a charakterem, jen a jen shromažďováním dat. V sci-fi filmech hrdina hned na začátku létá. Láme ocel holýma rukama. Vidí skrz olověné dveře. Nikdo se neptá jak to dokáže. Řeknou jen "koukej, chodí při nulové gravitaci". A tak se nemusíte zabývat lidským údělem a charakterem... /Laurie Andersonová, United States I-IV/

... vedle umění kontrolovat bioelektrické stavy vlastního mozku zkoumané osoby dokáží popsat, co cítí, když v kůře velkých polokoulí dominují vlny alfa. Popisují zcela bezděčně stav analogický tomu, který se vyznačuje pocitem úplného uvolnění a usmíření, jakési splynutí s přírodou. Tento stav procesů pozornosti člověka se spojuje se ztrátou osobnosti, schopnosti vyčlenit se z prostředí a schopností vnímat všechny atributy své činnosti jako určitý jediný celek... v současné době se metoda biologické zpětné vazby úspěšně používá např. i při odstranění přílišného napětí jednotlivých svalových skupin, což může poskytnout účinnou pomoc při bolestech hlavy, poškozeních krku, snižování vysokého krevního tlaku, alergiích, odstraňování chronických bolestí svalů i kloubů, kontrole průjmů, fekální inkontinenci, odstraňuje se srdeční arytmie, zvládá se spasticita atd. atd...

/BASMAJIAN? De Bacher atd, ve sborníku překladů pro vrcholová střediska ČSTV - Důvěrné! - předmluva Doc. PhDr Václav Hošek, DrSc., 1983/

... Carl a Stephanie Simontonovi vypracovali program meditativní vizualizace pro pacienty trpící rakovinou. Za 159 pacientů s diagnózou nevyléčitelné rakoviny 14 už nevykazovalo po léčbě žádné symptomy choroby, u 12 došlo k ústupu nádoru a 17 pacientů se stabilizovalo... někdy fakta hypnotického vlivu přesahují do jisté míry schopnost vědy je pochopit. Např. Masonův svědecky doložený úspěch při léčbě vážného případu kongenitální choroby kůže, kdy vyléčil jeden úd po druhém jen na základě sugesce. I Mason sám přestal s hypnózou pracovat, protože nebyl s to sám sobě uspokojivě vysvětlit, jak a proč mohla mít hypnotická sugesce tak hluboký vliv na lidské tělo...

/K. Bowers, P. Kelly: Stress, disease and hypnosis, Journal of Abnormal Psychology 1970/

...jedna fascinující teorie tvrdí, že během meditace lidé produkují elektromagnetické vlny, které rezonují okolo planety stejně jako když foukáme na díru v lahvi a ozývá se zvuk. Základní rezonanční frekvence elektromagnetických vln, které obíhají okolo země tak, že narážejí na zemi a na oblohu a zpět, je 7,5 Hz, /cyklů za sekundu/. Taková vlna se vrátí zpátky po oběhu zeměkoule přesně na svůj začátek a tak se znásobuje její energetický potenciál. Zjistilo se, že meditační mozková aktivita produkuje přesně tytéž frekvence: čili, jestliže jakýkoliv jediný meditující vyšle tyto vlny na oběžnou dráhu za nějaký čas ovlivní "zvuk" celé Země, rezonancí celé planety.
Peter Russell, The Global Brain, 1983

...jestliže je Sheldrakeova hypotéza správná, spustí lavinu duchovního růstu každého z nás. Právě teď bojujeme s morfo-genetickým polem vědomí, svázaného egem...
P.Russell v interview pro L.Man

...Dr. Stanley Krippner, bývalý předseda asociace pro Humanistickou psychologii, uvádí více jak 90 případů "znovuobjevení" oné "psychické síly", která tak irituje establishmenty. Alchymista Ibn Sina /12.stol./ ji nazýval Anima Mundi. Paracelsus v 16.stol."objevil" Munii. Luigi Galvani to nazval v roce 1790 Životní síla. Goethe tomu říkal Gestaltung /1800/. Baron Karl von Reichenbach léčil v polovině 19.století pomocí "odické" síly. Rudolf Steiner tomu říkal Éterická síla /1900/. William McDougall Hornická energie /1920/. Henri Bergson : "élan vital". Alexandr Gurwitch: mitogenetické záření /1937/. Wilhelm Reich: orgon /1937/. V.S.Grišenko: bá oplasma /1944/. Henry Margenau: kvazielektrostatické pole /1959/. A.Puharich: psi plasma /1962/. Charles Musés: noetická energie /1972/ atd.atd...
R.A.Wilson "Illuminati"

...Bůh není podstatné jméno: Bůh je sloveso!" Bucky Fuller

...okolo 600 společností v NSR a ve Skandinávii má s odbory smlouvy, podle kterých musí každé závažné rozhodnutí vedení odsouhlasit i dělníci... Labour in the Boardroom, J.Furlong

...kam zmizí pěst když otevřeš ruku? ... dětská hádanka

...ten kdo kontroluje symboly kontroluje lidstvo...Korzybski

...kdyby příroda chtěla abychom byli specialisti, měli bychom pouze jedno oko s přídatnou klenotnickou lupou... Fuller

...my žijeme v science-fiction... Allen Ginsberg..

...lidská sexualita se v příštích 30 letech změní víc než za posledních 30 000 let... Future Shock, Alvin Toffler

...pouze někteří projdou branou včas...W.S.Burroughs

...co je těžší: závaží nebo těžké srdce?...test rozvoje pravé mozkové hemisféry pro školní děti

...na ulicích si hrají děti, které by mohly vyřešit ty nejzáhadnější problémy současné fyziky, protože vnímají takovými smyslovými způsoby, které jsme my dospělí dávno ztratili...

J.Robert Oppenheimer

...Jen ruka která hladí dokáže napsat opravdové věci...

mistr Eckhardt

...oko které vidíte není oko protože ho vidíte: je to oko, protože vidí vás...

Antonio Machado

...když sundáme zeměkouli ze svých ramen, zjistíme, že nespadla...

John Cage: Ticho /lekce z něčeho/

...školy jsou místa kde se škeble leští a diamanty kalí...

R.S.Ingersoll

...nemám čas spěchat...

John Wesley

...každý východ je zároveň vchod někam jinam...

T.Stoppard

... statistika je triumfem kvantitativních metod a kvantitativní metoda je vítězství sterility a smrti...

Hilaire Belloc

...no, nevím, pane, opravdu nevím. Teď opravdu nevím, ráno jsem to možná věděl, ale myslím, že od té doby jsem se několikrát změnil...

Lewis Carroll

...všude na Zemi, v tomto okamžiku se z myšlenky evoluce rodí nová duchovní atmosféra, a ve vzduchu jsou dva aspekty ultralidství: láska k něčemu vyššímu a víra ve svět. Dříve nebo později začne řetězová reakce...

Teilhard de Chardin

...hmota dosáhla bodu, ve kterém si sebe sama začíná uvědomovat...člověk je způsob, jak hvězdy poznávají hvězdy...

George Wald

...lidé cestují za zázraky vysoko do hor, daleko k mořím, hluboko do kanonů řek, pozorují kolotoč hvězd vysoko na obloze, ale kolem sebe procházejí bez povšimnutí...

svatý Augustin

...člověk je součást celku, kterému říkáme Vesmír, součást omezená v čase a prostoru. Jenže člověk užívá sám sebe ve svých pocitech a myšlenkách odděleně od zbytku Vesmíru - v jakési optické iluzi svého vědomí. Naším úkolem musí být vysvobodit se z kruhu tohoto vězení a rozšířit kruh soucitu tak, abychom dokázali obejmout všechny žijící bytosti veškeré přírody v jejich kráse...

Albert Einstein

...budoucnost existuje nejprve ve fantazii, pak ve vůli, a posléze v reálnu...

Lyn Burwell

projekt G R E X

Dobrodružství synchronicity a morfogeneze

"Teoretické vztahy příčiny a důsledku
vypadají často velmi uboze a bledě ve
srovnání s praktickými výsledky náhody".
C.G.JUNG

Představte si, že jednoho dne dostanete balíček, možná až z druhého konce světa, obsahující něco, co prohloubí vaše chápání a citění. Představte si, že lidé ze všech koutů planety si budou vzájemně dávat dárky, ne pro konkrétní osobu nebo účel, ale jen pro to "dávání". Vytvoří tak vír energie, který se dotkne každého přijímacího a prohloubí spojení každého z nás s tím druhým i s unikátními dary. JUNG definoval synchronicitu jako smysluplnou náhodu. Jaký je ale její mechanismus? Projekt GREX je experiment, jehož cílem je ozřejmit, jestli by synchronicita nemohla postupně být stálejší součástí našich životů a radikálně ovlivňující změnou našeho nefungujícího systému teorií o tom, jak tenhle svět funguje. Ti, kteří se budou chtít projektu GREX účastnit, jsou vyzváni, aby zaslali své jméno a adresu do centra projektu /budou zapsáni do databanky počítače/ a jejich dopis bude nerozlepen, poslán na "náhodně" počítačem zvolenou adresu. V další fázi mohou účastníci projektu GREX posílat malé dárky /básně, kazety, obrázky, hesla, atd/, o kterých lze předpokládat, že "prohloubí pochopení" nebo informovanost příjemce. Jakési "pozvánky" k dalšímu kontaktu.

Experiment byl nazván podle zajímavého přírodního jevu: jistý druh plísňe, běžně se vyskytující v oddělených částicích, je někdy, např. pod vlivem nepříznivých podmínek, začne shromažďovat a vytvářet komplexní tvary /grex/, které jsou schopny přežít. Tato transformace malých částic, schopných vytvořit zcela jinou formu života, dává návod, jak "signál" konečného daru sebe sama dokáže spustit zcela jinak fungující mechanismy, o který jsme dosud nic nevěděli.

"Ekonomie" dávání, známá ve většině tzv. "primitivních" kultur, už bohužel v naší společnosti byla zapomenuta. Dary většinou končí svou "pouť" hned na počátku, místo aby jejich distribuce pokračovala, a umožňovala stále širšímu okruhu lidí "těžit" z jejich vnitřních impulzů. Experiment GREX je pokusem obnovit ekonomii daru a propagovat tak tuto tak starou a přece novou znovuoobnovující se funkci správně nasměrovaného aktu člověka. Výsledky mohou být překvapující a nádherné!

Chcete-li se projektu GREX zúčastnit, pošlete dopis na adresu

The GREX Project, P.O.Box 1620, OJAI, CA 93023, USA.

Posíláte-li přímo i dar, ten pošlete zvlášť a označte "GIVEAWAY".

Šťastné "grexování" přeje OJAI Foundation a amateur!

HENDRIX? HENDRIX!

Monika Dannemanová, západoněmecká malířka žijící ve Spojených státech, byla životní družkou Jimiho Hendrixe po dobu osmnácti měsíců až do jeho smrti. Patnáct let žila v ústraní a až teď se opět objevila na veřejnosti v souvislosti s propagací videofilmu s Jimiho koncertem z Berkeley a také knihy, kterou o Hendrixovi sama napsala.

"Napsali o něm spoustu nepravdivých věcí," prohlásila. "Jeho osobnost, jeho touhy, jeho vědomosti - zvláště schopnosti spirituální, a vůbec důvody proč dělal to, co dělal - tomu zůstali písálková nahony vzdílení. Vysvětloval mi, o čem jsou vlastně jeho písně, a je to všechno úplně jinak, než si lidé myslí. Purple Haze je dobrý příklad. Všichni jsou přesvědčeni, že je to o drogách, o LSD. Ale Jimi mi řekl, že je to o astrálním výletu, který prodělal a při kterém se ocitl zcela obklopen purpurovou mlhou."

"Jako hlavní důvod toho, že je muzikant, udával potřebu předávat určitá spirituální poselství sdělení lidem. Našel spoustu odpovědí a chtěl je předat. Ale věděl, že kdyby mluvil otevřeně, řekli by, že je blázen. Proto používal symbolů."

"Ke konci zjistil, že poselství nebylo předáno. Od začátku mu bylo jasné, že musí dělat koncerty, aby přitáhnul lidi. To fungovalo dokonale, ale příliš pozdě přišel na to, že tím nevyjadřuje svou osobnost. Že je to o někom jiném. Když se z toho chtěl dostat, nikdo ho neposlouchal."

"Byl takový, jako ve Woodstocku. To bylo všechno, co chtěl. Zůstat v klidu. Hrál by daleko lepší věci, kdyby měl možnost zůstat v klidu a koncentrovat se. Chtěl, aby ho lidé poslouchali, ne aby na něj koukali. Muzika byla to důležité, a ne aby dělal klauna. Moc ho zranovalo, že tomu lidé nerozumějí. Zjistil, že na začátku byla jeho chyba - chtěl být slavný."

"Byl to pro něj opravdu obrovský problém. Zvláště proto, že byl silně věřící křesťan. A byl také intenzivně psychická osobnost. Ačkoli bral drogy, nedělal to nikdy při hraní. Jen jednou předopatřením. A neměl návyk. Řekl, že je pravda, že na určitou úroveň je možné se dostat pomocí drog, ale lze se dostat daleko dál prostřednictvím meditace."

Freshness
dating

Signed
guarantee

Outer seal

Inner seal

Only Thompson guarantees full potency and freshness these four ways.

What customers are really paying for when they purchase vitamins is potency. But unfortunately, not all brands of vitamins deliver the full potency listed on the label. Even the F.D.A. allows potency to fall as much as ten percent below the

level on the label, and still comply with the law.

But the Thompson Company has its own standards that exceed even the government's.

We're the only company with the owner's personal signature guaranteeing full potency on every label.

We were the first natural vitamin line with freshness dating. And that dating is not in some cryptic code, but is clear and easy-to-read.

We're able to do this because we start with the fresh-

est, most natural ingredients available. We also have the most experience with guaranteeing potency and freshness. Among other things, that means we know how various nutrients react once they're bottled, including how quickly they lose potency. So we are able to formulate our vitamins with precisely the higher levels necessary to compensate for any losses during shipping and storing.

We also guarantee freshness by double sealing each bottle.

Thompson vitamins are premium products due to all this effort. They deliver all the potency your customers pay for, and they represent an outstanding value.

This dependability has made Thompson the brand of choice among consumers. And we think that's the most potent argument of all for selling Thompson.

THOMPSON

The vitamin company.

Circle No. 61 on Reader Service Card

SOLARAY®... NUTRITION IN A CAPSULE™

Introducing the ONLY COMPLETE ALL-CAPSULE NUTRITION LINE. Over 200 different products to choose from. Now, ALL your supplements can be fast acting and easy to swallow in Solaray's preservative-free two-piece capsules.

Why is Solaray's ENCAPSULATED NUTRITION™ So Much Better?

1. OIL-FREE & SOFT

Solaray's two-piece capsules utilize only dry, powdered nutrients, thereby avoiding the undesirable aspects of oily, one-piece capsules and rock hard compacted tablets.

2. EASY TO SWALLOW

Solaray's two-piece capsules are easy to swallow, odorless, leave no aftertaste, and provide protection from moisture, oxygen and other pollutants.

3. FAST ACTING

Solaray's ENCAPSULATED NUTRITION™ sells fast because it works fast. No matter how potent a product is, if it doesn't break down before it leaves the upper digestive tract it won't do much good. Solaray's capsules dissolve as soon as they reach the stomach, making the ingredients immediately available for absorption into the blood stream.

4. ADVANCED FORMULAS

Over ten years of research, development, and testing have been devoted to the development of this product line. Corners have been cut and no liberties have been taken. We believe it's just better than the competition.

5. FULL DISCLOSURE

Full disclosure of ingredients and excipients are printed on product labels and in catalog. We want you to know.

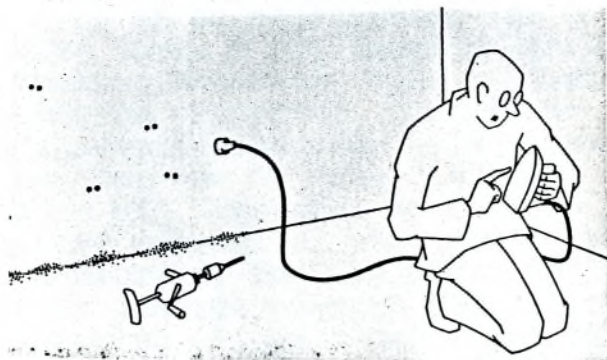
Circle No. 62 on Reader Service

Write or call for catalog 2815 Industrial Drive • Ogden, Utah 84401 • 1-800-453-2477

blá

Kapitoly o důležitosti bláznů

Amatérský pokec na přání těch,
kteří sebe a svět berou vážně.

CHVÁLA BLÁZNOVSTVÍ

Spontánní existence a dokonalý humor těch, kteří dosáhli konečné fáze lidské duchovní pouti a žijí tak jak se jim líbí, vzbuzuje v očích těch ostatních závist a nepochopení. Život na plný plyn, okamžik po okamžiku, nesvázaný jakýmikoliv konvencemi, vybízí k následování. Osvícení blázni jsou puzeni k "osvěcování" všeho co se jim dostane pod ruce. Nám ostatním připadají šílení, posedlí nečistými silami, a učí třeba písněmi, rozčileným řvaním, láskou nebo tím, že nikdy nic neučí. Nikdy se nikdo z nich nepodobal jinému: někteří žili v celibátu, jiní proháněli ženský /Marpa, slavný tibetský učitel Milarepy měl jednu legální ženu a osm tantrických partnerek, ale jeho žák dodržoval celibát/. Některé učili téměř konvenčně /Papa Ramdas z Kanhangadu v jižní Indii/, jiní používali téměř zapomenutých tradičních metod /Sri Ramana Mahariši učil podle Advaita Védanty/.

Avadhuta Upaniśáda, jeden ze základních esoterických spisů, na toto téma uvádí:

"To co jsem chtěl udělat je přesně to co bylo uděláno, to co jsem si přál jsem dostal, to co jsem ovlivnil svou myslí nebo co bylo psáno v sutrách se vždy stávalo... právě proto že jsem si nikdy nepřál jsem mohl sledovat stezku popsanou v sutrách..."

Avadhūt, něco jako " nahý, vypouzdřený", k ničemu nepřipoutaný, je přesně ten nahatý vyzábělý popelem posypaný podivín kterého si filmují dodnes cizinci na indickém venkově: jí to co mu dají, spí kde se dá, na všechny kašle nebo učí. Asi by si rozuměl s pařížským clochardem. Nepředpověditelné jednání avadhūtů bylo už od nejstarších dob v Indii předmětem závisti a obdivu žáků. O Sri Swami Samarthovi, který byl také znám jako Akkalkot Maharadž, bylo v 19. století napsáno: "Nebyl svázán pražádným předpisem, neřídil se pražádným příkazem co se týče chování; jeho činy bylo spontánní jako činy dítěte. Byl tak ponořen sám do sebe, že neměl žádné vědomí těla a nestaral se o něj. Nestaral se o jídlo a když mu nabízeli, mohl ale také nemusel si něco vzít: chutnalo mu na bohaté hostině i u žebráků, rozdíl nikdy nečinil. Bylo mu jedno jestli usne na pohovce nebo na kameni. Někdy s ním mohl hovořit každý, jindy byl přísný a neproniknutelný, někdy celé dny nepromluvil, jindy laskavě konejšil plačící matku."

Sri Upasani Baba žil celý život v jedné vesnici, Maharastrian Hari Giri Baba nikdy nepobyl déle než pár dní na jednom místě. Jistý Zipruanna byl znám tím, že "bydlel" na hromadě odpadků a výkalů ve vesnici Nairabad v západní Indii. Nikdy na sobě neměl nic oblečeného a jednou ho navštívila delegace anglických dam, které se o něm dověděly, aby mu vzdaly čest a požádaly o instrukce. Ladies byly jeho vzhledem velmi šokovány, a on, když to viděl, vzal svůj penis do rukou třásl jím a křičel na dámy: "Tohle vás znepokojuje? Tak malá věcička? Dyk to nic není!" Požádal o cigateru, dvakrát zabafal, típl ji a požádal o další, znovu a znovu. Swami Muktananda se ho jednou ptal "Proč sedáváte na těch výkalech?" Odpověděl: "Muktanando, nečistoty uvnitř člověka jsou daleko horší než tyhle venku. Copak nevíš, že tělo člověka je nádoba plná zbytečností a odpadků?"

Ve spisku Avadhūta Gīta uvádí jeden z velkých bláznů, Dattatreya: "Já jsem Ten který žije nejen mimo svobodu a otroctví, mimo čistotu a nečistotu, mimo jednotu a nejednotu, ale který je svobodný sám o sobě, rozlehlý jako nebe. Nežiji ani s tělem ani bez těla. Nemám mysl ani intelekt ani žádný smyslový orgán - jak bych tedy mohl rozlišovat zda mám rád tuhle nebo nemám rád jinačí věc? Jsem svoboda, plná radosti. Jsem princip mimo libost či nelibost, štěstí či neštěstí, žal či zášť. Jsem vědomí nesmrtnosti, jsem esence vyváženosti, jsem jako nebe. Vím docela jistě, že mé akce a radosti nemohou být ani teď ani v budoucnosti zodpovězeny. Není proč se nad tím zamýšlet znovu a znovu: ani příčina, ani důsledek. Všechno je Jedno, ani slovo ani věta. Proč tedy vaše mysl pláče? Všechny věci jsou odděleny, ale ve všem je rovnocennost a vyváženost."

Tibeťané zase uznávají a ošidivují "mahasiddhý", velké a dokonale, naplněné lidi. Oněm 84 velkých bláznů prý žilo v Tibetu mezi 8. a 12.stoletím, rozuměli všemu co se dělo na světě a pečovali o řádný a dobrý chod věcí pozemských. Byli mezi nimi žebrák Čatrapa, košíkář Tengipa, prodáváč dříví Ačinta, pekař Pačari, krejčí Kantali a rybář Minapa, a také ovšem Tilopa a Naropa, počítaní za zakladatele tibetské duchovní školy. Tilopa žil v 10. století a svého žáka Naropu učil velmi netradičně. Jednou mu poručil, aby si našel "dávku", a když to Naropa udělal, učitel mu hrozně vynadal a obvinil, že adept Buddhovství se zahodil s ženskou. "To ne mne trestej", hájil se Naropa, "tím je vinen tenhle" a vytáhl penis a udeřil do něj velkým kamenem. Téměř zemřel od bolesti. Tilopa Naropu vyléčil, ale když Naropa žádal o další instrukce, Tilopa chtěl odměnou za vyléčení Naropovu "ženu". Ta ovšem k Tilopovi nechtěla, Tilopa ji tedy zbil a zeptal se Naropy: "Naropo, jsi teď šťastný?" Teprve teď Naropovi došlo, že to všechno bylo jen součástí Tilopova učení.

Marpa byl v 11.století poslán svým učitelem Naropou na dalekou cestu za největším učitelem Kukuripou, "který vypadá jako opice a přeměňuje se v co se mu zlíbí". Po strastiplné cestě skrz hory Jedovaté jezero dorazil Marpa za hrozného bouře a vánice ke stromu, na kterém sedělo stvoření porostlé ptačím peřím. "Nevíte kde bych našel Kukuripu?" zeptal se, ale stvoření se rozječelo: "Och, tihle Tibeťané! Další ploskonosce vykonal tak dlouhou pouť - voďkaďs přivandroval? Kam deš? Co ten tvůj Kukuripa vlastně udělal? Nigdy sem vo něm neslyšel!" a znovu založil hlavu pod křídlo. Marpa si ale pamatoval instrukce svého učitele, vrátil se ke stvoření a znovu začal: "Pandit Naropa mne poslal za vámi. Chci se vás zeptat na velké učení, chci vás poprostit o radu." Muž na stromě zvedl hlavu: "Co to plácáš? Naropa učí pitomosti, jeho věda je na mne krátká. Nemá ani zkušenost ani trpělivost k meditaci. Takovým jako on se já srdečně směju. Vědí něco o velké cestě, ale to nestačí k tomu aby o ní mohli učit a ještě obtěžují druhé!" Chvilí ještě takto "žertoval", ale potom Marpu ujistil, že je ten kterého hledá.

Láma Gonpo Tseden Rimpoče popsal jednu historku o Do Khentsem; byl naprosto nezvládnutelný šílenec, terorizující celou vesnici např. tím, že se často pokoušel sníst vlastní nohu. Vesničané už byli zoufalí a tak poslali pro Do Khentseho. Ten slíbil že vesnici pomůže, ale než se vydal na cestu, poručil sluhovi aby dobře naostřil velký nůž. Dorazili do vesnice, ale Do Khentse namísto aby se dal do léčení šílenec postavil stan a dva dny spal, zatímco sluha ho hlídal. Pak se vzbudil, najedl a znovu usnul. Zatímco spal, šílenec strčil hlavu do stanu, ale sluha mu jednou ranou odetnul hlavu ostrým velkým nožem. Do Khentse se vzbudil a křičel na vesničany "pojdte se podívat, tenhle muž zabil člověka, já to nebyl, já to nebyl!" Vesničané odstranili

šilencovo tělo a vystavili ho napospas supům. Do Khentse znovu ušnul. Druhého dne ráno se probudil a chystal o odjezdu, jakoby splnil svůj úkol. Přesto ale cítil vůči vesničanům jistou odpovědnost za zabití člověka a tak požádal, aby prohlédli tělo mrtvého. Ukázalo se, že se těla ptáci ani nedotkli. Do Khentse poručil přinést i hlavu, očistil její krk od hlíny a přiložil ji na tělo krkem nahoru. "Je to tak dobře?" zeptal se vesničanů. "Ne, ne", křičeli. Do Khentse tedy hlavu otočil tak, že měla oči dozadu a zeptal se znovu jestli je to tak dobře. "Ne, ne", křičeli. Do Khentse tedy hlavu umístil správně, ale trochu víc nalevo. Foukl na ni, hlava zamárkala, muž otevřel oči a zeptal se "co se stalo?" Od té doby se mu říkalo "Dordže s hlavou trochu nalevo".

"Blázni" se ovšem vyskytovali a vyskytují i v jiných oblastech a tradicích. Křesťanští "blázni z milosti boží" byli uctíváni, někteří se pak dostali do panteonu svatých a a řecká a ruská ortodoxní církev jich dokonce 42 uznala a posvětila oficiálním titulem /viz výše/. Mezi 13. a 17. stoletím se jich vyskytovalo více než dost, spávali na schodech kostelů, imitovali Ježíše, odmítali oděv atd.

V zenové historii, zvláště v sektě Rinzai, se to jen hemží bláznivými koany, výkřiky, řevem, údery holí, ochočenými tygry atd. Čínský mistr Han Šan "Smějící se muž/ je jeden z nejproslulejších.

Sufisté zase mají Nasredina, šprýmaře a ochránce chudých. Ve svých kázáních a ceremoniích se často utíkají v extatickým výkřikům, jak to popsal ve své básni zakladatel sekty Nimmatullah, Šach Nimatullah Wali ve 14. století: "Někdy jsme intelektuálové, někdy blázni! Ach, jsme zmatení a matoucí, bezhlaví a bez nohou! Někdy máme kapsy prázdné a jindy nestojíme za fajfku tabáku. Někdy je ožrala víc než my. Někdy zjevujeme a jindy jsme vyjevení."

Žid Izaiáš se tři roky pohyboval nah a bos aby varoval své soukmenovce a upozornil je na nebezpečí z Egypta. Jiný Žid Reb Žiše soustavně pouštěl na trzích ptáky z klecí.

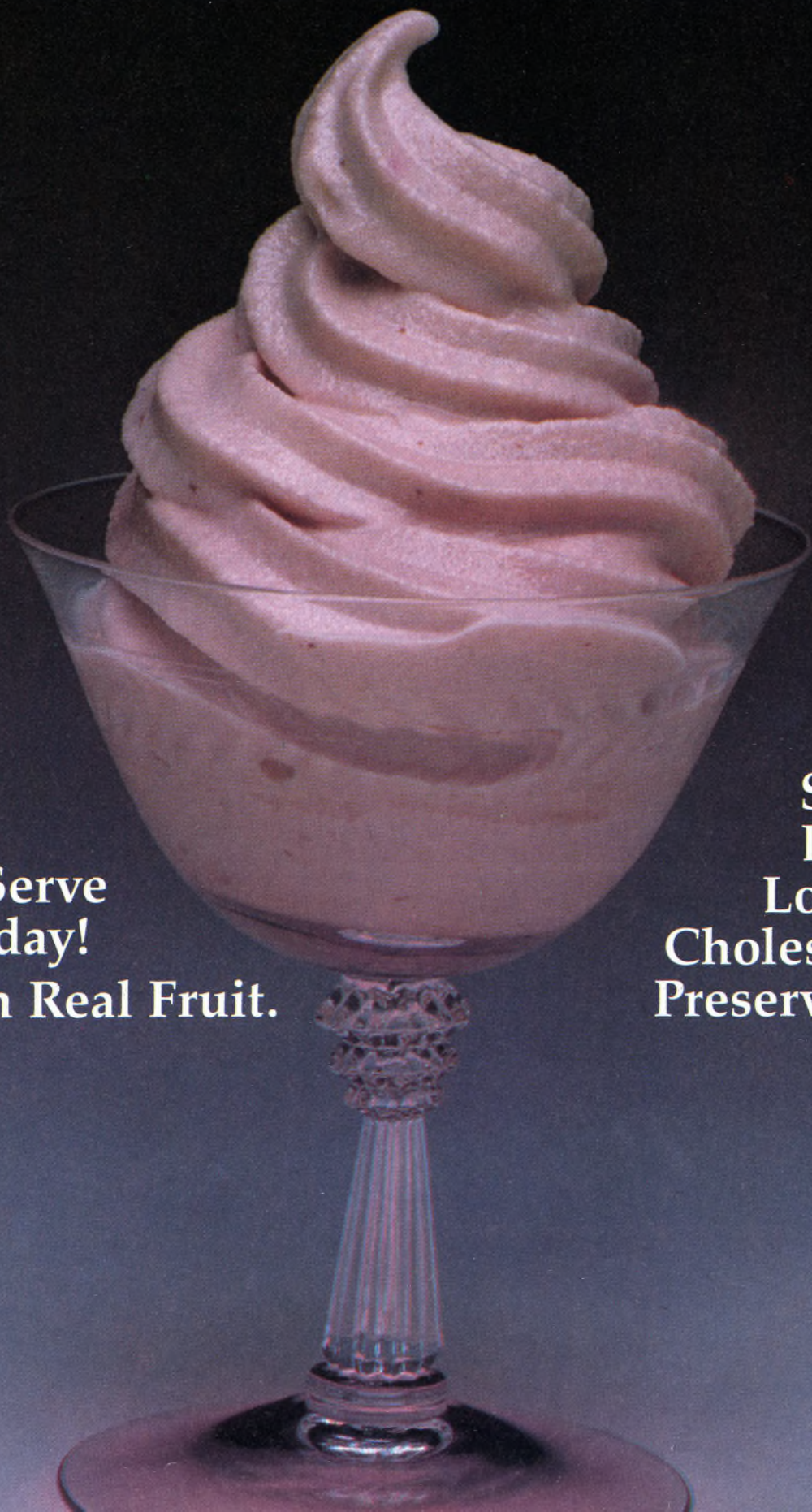
Vždycky žilo a vždycky bude žít mnoho podvodníků a šarlatánů. Někdy stačí přečíst si nějaký paperback dost rychle a ostatním kázat moudrosti. Opravdové osvícení je ale založeno na drastických vnitřně psychických změnách a bylo by bláhové předpokládat, že osvícený člověk bude učit tak, jak od něho očekávají jeho žáci. Každý duševní proces /a osvícení zvláště/ je z hlediska současného pohledu společnosti na "duševní dáraví" vlastně začátek bláznovství, šílenství a nebezpečí. Jednooký by v zemi slepých nebyl králem, ale ubili by ho. V průběhu procesu zkoumání vlastní podstaty jeden nikdy neví a nemůže vědět, kam ho příští zážitek zanesou. Současné objevy a výzkumy synchronního procesu dvou hemisfér ve stavech extáze, hluboké meditace aj. vlastně jen posvěcují dalekosáhlý posun u nás dosud platného názoru na "šilence" jako na člověka nemocného v tom negativním slova smyslu. Současná renaissance "bláznivých nápadů" a jejich potřeba např. v nejmodernějších výzkumných projektech, kde poradní hlas vedle superspecialistů mají i uklízečky či popeláři, aby sem tam pláclí "pitomost" a tak umožnili odborníkům zbavit se okovů klapky vzdělání a konvence na očích, naznačuje "jednoznačně": blahoslavení blázni, neboť jejich je budoucnost. Tralala. My, prozatímni otroci levohemisférových kolejí myšlení, se budeme dlouze a obtížně učit, jak stimulovat pravou stranu mozku a jak její občas potřebštěné nápady brát vážně. A blázni nám pomohou vydat se na cestu.

NEED PSYCHIC
PLASTER?

FIND A ZEN
MASTER!

Not Ice Cream, Yogurt, or Iorn Yodolo Is Fruit!

erica's
w Soft Serve
sert Today!
de From Real Fruit.

Sugar Fr
Dairy Fr
Low Calo
Cholesterol Fr
Preservative Fr

FOODS

—NATURAL FOODS EX-
im Convention Center,
Contact: Natural Foods
8 S. Main St., New Hope,
362-9414.

—National Nutritional
on Winter Convention
Orlando, Fla. Contact:
2069, Carlsbad, Calif.
6123.

—The Tokyo Health Fair
national Trade Center,
Contact: Ms. Shoko H.
Valley Road, Drexel Hill,
626-7767.

—North West Regional
Lion, Seattle, Wash. Con-
Mari-Don Healthway
900 N. 45th St., Seattle,
6/632-7040.

8—Whole Life Expo,
tion Center, San Fran-
ct: Whole Life Expo, 803
e 7, San Rafael, Calif.
9279.

—NNFA Annual Conven-
w, Las Vegas, Nev. Con-
quarters, P.O. Box 2089,
2008, 619/434-6123.

INDUSTRY CES

Early Bird Gift and
ories Market, Atlanta
t, Atlanta, Ga. Contact:
dise Mart, Suite 2200,
t., N.W., Atlanta, Ga.
3994.

—Atlanta National Gift

1-31

NATIONAL NUTRITION MONTH

1-31 NATIONAL PEANUT MONTH

A time to get sales cracking from the
bulk bin, grocery shelf, and peanut but-
ter machine.

1-7 RETURN THE BORROWED BOOK WEEK

Offer a book special, encouraging
customers to replace that borrowed book
with one of their own.

3-10 AMERICAN CAMPING WEEK

Pack the week with promotions on
fireside favorites—dried fruits, nuts and
trail mixes, soups, boxed juices, etc.

5 MARDI GRAS

Have a celebration sale!

(Adapted from Chase's Calendar of Annual Events, available from Contemporary Books Inc., 180 N. Michigan Ave., Chicago, Ill. 60601)

PROMOTION IDEAS

Market, Atlanta Apparel Mart and Atlanta
Merchandise Mart, Atlanta, Ga. Contact:
Atlanta Market Center, Suite 2200, 240
Peachtree St., N.W., Atlanta, Ga. 30043,
404/688-8994.

11 JOHNNY APPLESEED DAY

Tempt customers with this forbidden
fruit by offering a variety of recipe
ideas.

17 ST. PATRICK'S DAY

Turn the luck of the Irish on your
side by featuring a special on some of
this country's favorite cheeses.

20 FIRST DAY OF SPRING

Do your retail house cleaning by run-
ning a big sale.

21 MEMORY DAY

A good day to remind customers of
the importance of vitamins with
nutritional handouts and a supple-
ment promotion.

21 NATIONAL AGRICULTURE DAY

Put your best organic produce on
parade.

■ **JAN. 12-15**—Portland Gift Show,
Memorial Coliseum, Portland, Ore. Con-
tact: Western Exhibitor, Inc., 2181 Green-
wich St., San Francisco, Calif. 94123,
415/346-0168.

Bioavailability
PhD, Orlando
Contact: Plus
Irvine, Calif.

■ **JAN. 20-24**—
Show, Tel Aviv
Israel Trade Ce
York, N.Y. 1011

■ **FEB. 3-9**—
Medicine, Roy
Kaanapali Bea
Northwest

Medicine, Con
Division, 15615
Suite E, Be
206/881-9660

■ **FEB. 14**—
Bioavailability
PhD, Holiday
Los Angeles, Ca
2681 Kelvin A
213/824-0401

■ **FEB. 16-20**—
tle Center and
Wash. Contact:
2181 Greenwic
94123, 415/346

■ **FEB. 17-18**—
tional Fancy Fo
Angeles Conve
Calif. Contact:
the Specialty
South, New
212/505-1770

■ **FEB. 25-M**—
tional Food &
England. Con
Suite 601,
800/221-3302

■ **MARCH**—
Show, Atlanta
tact: Atlanta
2200, 240 Pe
30043, 404/

■ **MAY 28-**
Nutrition 198
Resort Hote
Contact: CR
Washington,

FREE TELEPHONE CALL THAT CAN SAVE YOUR LIFE: 800 - 227 - 4458

Most complete non-toxic
ulating and research
ether with all standard
or the intensive *indivi-
grated metabolic man-
every degenerative di-
ilable at **AMERICAN
— MEXICO, S.A.,
HOSPITAL AND OUT-
LINIC.** Fully licensed
ted around-the-clock
utions in modern, com-
ties just minutes from*

MAKE YOUR CITRUS The Complete

• CitrusSlim's me
diet, it's 4-Red
Grapefruit Ex
Fiber, KLA-B,
Amino Acids
effortless weigh

A POWERF

• Cu
• He
• Cu

..." Všechny lidské bytosti mají daleko větší schopnosti než si uvědomují. Jediná opravdová omezení si vytváříme sami svou leností, hloupostí a zbabělostí. Většina z nás jsou náměsíčníci, zajati subjektivními sny sebelítostných okruhů našich mozků. Tyto zpátečnické "programy" nás ničí a zničí, dokud si neuvědomíme jak schopní a absurdně šťastní bychom mohli být kdyby naše mozky fungovaly tak jak by měly."

Colin Wilson

ZEN - ŠUPEC

/moravský příspěvek Českému Zenu aneb něco popisů čs. situací/

Vzpomeňte si na okamžik, kdy vám bylo dobře. Ba výborně. Třeba v létě u vody, nebo někdy brzo ráno na táboře, nebo jste zrovna shlédli vynikající film či koncert a jste naladěni, výkonní, šťastní, plní optimismu. Proč takoví nejste, proč takoví nejste stále?

Mistři a guruové to tvrdí už tisíciletí, Husserl a současní psychologové potvrzují i dnes: svou zkušenost světa, zprostředkovanou smysly, cenzurujeme, a jsme oběťmi nadvlády jedné mozkové hemisféry, svých iluzí. Každá učebnice neurologie současnosti vám potvrdí, že v našem nervovém systému existují takové vypínače, synapsy, jejichž smyslem je odtínat nervové impulsy. Sumárně zjednodušeno - my lidé odtínáme 91% svých vjemů a přebíráme v mozcích jen zbývajících 9%, abychom se na ně soustředili. Navíc je náš výběr drasticky ovlivněn očekáváním, předsudky, náladami atd. Vidíme svět docela jinačí než jaký ve skutečnosti je. Fungujeme špatně.

Vědci objevili, že dvě mozkové hemisféry pracují rozdílnými rychlostmi - levá je daleko rychlejší než pravá /u praváků/, takže stále víc a častěji prostě nedojde k pravé "komunikaci": musí na sebe řvát. Když ale relaxujeme /meditujeme, dýcháme, uklidňujeme se autogenním tréninkem, hypnózou atd./, levá hemisféra se jaksi zpomalí a začne se s pravou "domlouvat". Začíná synchronizace mozku, ono ztotožnění s prostředím, časem; ať už se "vzrušíte" a tím i "vyladíte" šamanským zpěvem, obřady voodoo, zvuky hudby nebo moderními mašinkami, pravá hemisféra se zrychlí - a mozek pracuje o sto šest. My ale "krvácíme" energii, mrháme možnostmi a když nás na to někdo upozornuje, sem tam se zarazíme, ale pokračujeme ve svých stereotypech: jsme oběti svého prostředí a neumíme prostě stisknout tlačítko a rozeznět v mohutném akordu všechno to, co v nás dřímá.

A

"Franta potřeboval vyměnit žárovku, která rupla zrovna když si chystal knížku. Tak mu nezbylo, protože lustr měl příliš vysoko, než si zajít přes tři vrchy k Pepovi pro štafle. Jde a supí do prvního kopce a v duchu si říká, no ale co když nebude doma? Supí do druhého kopce a myslí si, no jo, von ten Pepa je občas nákej divnej... a když dosupí až k Pepovu baráčku, kopne do dveří a zaře: Ty štafle si strč někam!"

Češi mají schopnost být papežštější než papež, pionýrštější než sovětští pionýři, a zkazit každou utopii.

Jde to s náma už od dětství, já si vzpomínám na hodiny kreslení na ZDŠ: měl jsem vždycky samé jedničky, ale po tři roky, od 5. třídy jsem měl dvojku z kreslení. Přitom jsem kreslil nejlíp ze třídy /se mnou ještě Honza Ti, levák/, ale nekreslil jsem tak, jak nám to soušružka učitelka předkreslila na tabuli. Kreslil jsem co jsem viděl - např. když to mělo být okno / a na tabuli bylo předkresleno velise schematicky/, nakreslil jsem ho se všemi vrstvami, viděno z boku: trojka. Učitelka neučila, ona cepovala podle sebe.

Po jedné přednášce jsme se při diskusi dostali do oblasti, která vždy přijde na přetřes: no jo, ti Američani, to možná, ale co my tady můžeme...? Povídali jsme tedy o konkrétních možnostech lokálního ovlivňování prostředí a situací. Jeden hoch se chtěl pochlubit a vyprávěl, že ještě nedávno se vždy přinákupu v samoobsluze rozčiloval nad tím šlendriánem a frontama na košíčky, na lahůdky, na vrácené flašky a na placení. Teď prý už to vyřešil, teď už je vždycky klidnej a usmívá se. Tralala. Všechno jinak. Situace vyžadovala něco docela jiného než pasivní úsměv. Kdo tvrdí, že duchovní disciplíny slouží jen ke zklidnění? Zklidňujeme se abychom se o to lépe, je-li to třeba, dokázali vzrušit! Poradil jsem tedy hochovi z Brna, aby příště ponechal volný průchod svým vášním, aby se rozčilil a požádal o knihm přání a stížností. Aby do ní zapsal proč a co ho rozčiluje a aby tam třeba 10x po 10 dnů za sebou vlepil svůj návrh řešení interiéru prodejny: copak ten vedoucí a ty prodavačky jsou rád a rády, že se mohou stále rozčilovat?

Znám bhakti jogína, který zareagoval typicky česky: vyprávěl jsem o tom, jakým způsobem zenový mistr učí. Jedna historka pojednává o svlačcích. Kdysi to byla děsně vzácná kytk, a jeden mistr měl svlačců celý záhon. Přítel se o tom doslechl, napsal dopis jestli by se mohl přijít podívat, obdržel souhlas, vypravil se těch několik dnů cesty, a v to ráno, když přišel, zjistil, že mistr zrovna vyplel všechny svlačce a na záhonu nechal jeden jediný květ. Jiná historka ilustrovala, jak lidé podléhají určitým iluzím o tom, jak by asi měl zenový mistr vypadat, jak by se měl chovat atd. Kapleau někde citoval příhodu, jak na venkově v noci sebrali na ulici ožralu, pana Jamađu. Když pak druhý den pátrali po místním mistrovi, říkali že to je preci pan Jamađa. "Není to ten opilec kterého jsme včera ukládali?" "Jo," říkali vesničané, "on má svůj problém s pitím, ale jinak je to vynikající mistr a mnoha lidem už pomohl!" Myslím, že obě příhody jsou jasné, ale bhaktičech zareagoval česky: zvedl se, prohlásil, že zen je špatný, protože mistři pijí alkohol a zabíjejí kytky což jsou také živí tvorové, a odešel do svého bhakti soukromí. Abychom si rozuměli - já ho nechci odsuzovat, já mu chci pomoci. Je ve slepé uličce, spletl si techniku s cílem, zastavil se ve svém duchovním vývoji a začíná být i nebezpečný, nejen okolí, ale především sám sobě.

Vzpomínám si na dobu, kdy mi bylo těch 15, 16 let. Jediná možnost "kulturního vyžití" na předměstí byla hospoda "Na špici". Kulečník, karty, pivo. Chtěl jsem být v partě, mezi lidmi, tak jsem se učil hrát kulečník a karty. Ale pivo mi nechutnalo, tak jsem si začal objevňovat kofoly /tenkrát se začaly vyrábět a byly vynikající/. Během pár týdnů musel hostinský objednávat bas kofol daleko víc, protože to začali pít i ostatní. Odmítal jsem hrát karty o peníze nebo o sirky a navrhl jsem hrát o malé čokoládové tyčinky Kofila za 2,- Kčs. Vyhrané už zpátky do hry nesměly. Hle, během několika týdnů se začaly místní opilci vracet pozdě večer domů neopili a ještě mamínám vyklopili z kapes 15 či 20 čokolád pro děti. Zkuste domyslet, jaké změny tam tehdy asi začaly působit...

Docela nedávno mne v práci večer navštívil jeden mladý fyzik, který byl jednou na přednášce o zenu. Prý bude upřímný /což jsem uvítal/ a proč to dělám a že ovládám lidi atd. Bylo mi jasné, že přišel kvůli své dívce, která ho tam tenkrát přivedla a která mne od té doby dvakrát navštívila a chtěla poradit co s životem. On deset minut napadal nejen mé způsoby navrhování lidem aby si zkusili to, co na mně samotném funguje, ale vůbec možnost, že by snad to mohlo fungovat. Je fyzik a všechno ví a stýká se s nejchytřejšími lidmi v republice a tvrdím prý neověřené věci. Dodal jsem mu na jeho přání něco jmen současných fyziků a psychologů jejichž závěry jsem také operoval /ač aplikované na čs. podmínky, ale toho si asi nevšiml, protože z něho také vylezlo, že tam na té přednášce pozoroval ty lidi a byly to slepice a nějakí pomocní dělníci a stěma se bavít nehodlá/, ale ty nezná a tedy neuznává a tedy to neplatí. Demagogicky pokračoval až se konečně dostal kam jsem ho chtěl dostat hned z počátku: jde o jeho dívku, já ji ovládám, ale je to jeho dívka, čímž narušuju jeho privátní soukromé vztahy a ty si on narušovat nedá a vyřídí si to se mnou, jestli ještě jednou...! On, fyzik a prudce inteligentní naděje čs. vysokého školství!

Jistý vegetarián vždy když cestoval vlakem přes své rodné město obdržel od vyčkávající maminky várku teplých bramboráků. Jednou jsem jel s sebou. Bramboráky, přes hodinové zpoždění rychlíku, byly pořád vlažné, ale protože plavaly v tuku, spořádal jsem s vypětím všel sil jeden. Kolega vegetarián jich stačil 8, slovy osm. Když jsem mu prorokoval, že se "posere do vejšky", namítl že nikdy, protože v tom není přece maso. Ten přepálenej tuk mu nevadil. Když večer před koncertem jsem neomylně šel vegetariána vyzvednout na WC, divil se, jak to že jsem věděl že je tam.

Když se mi podařilo navázat kontakt s panem Mukundou, abych se dověděl něco hlubšího o indické hudbě a abych se pokusil zorganizovat soukromý koncert, tři dny jsem pilně pracoval na tom, abych ho přesvědčil o tom, že Češi už leďacos ví a ještě víc tuší, že mají rádi a umí ocenit indickou hudbu a že jdou do hloubky. Když se pak naskytla po jejich vystoupení v Lucerně příležitost, nelenil jsem a situace "organizoval" tak /chtěli sehnat v sobotu v noci mléko na snídani/ že jsme nástroje odvezli k nám, /mléko bylo chytře připraveno v lednici/ aby byly druhého dne dopoledne k dispozici. Od 10 hodin Indové užívali čs. pohostinství, Petr D. navařil pálivou polévku, my s Helenou další jídlo a moučník, hosté pak zahráli a vše by šlo jak po másle, kdyby se na koncert nevnutil ind ze všech čechů nejmohutnější; nejen že celý den předtím a celé dopoledne otravoval telefonicky /kdy to bude, jestli může, pak jestli může s kazetákem, pak jestli může s přítelkyní, pak když to skončí že přítelkyně musí být

včas doma u maminky atd.atd./, nejen že při prvním soustu polévky "odhalil" /asi vlastní zkušenost/ že do toho kuchař dal kostku masoxu a hned začal pravověrných Indům vegetariánům svou trapnou angličtinou dělat, "kyš kyš vy jíst kau, tam kráva v tý políčka" dokud jsem ho tvrdě nezarazil /sežral co mohl/, ale hlavně, způsobil, že Češi stále nevědí, co je hluboko dole v indické hudbě. Onen "kazeťák" který si totiž přinesl byla veliká, převeliká kráva japonská, kterou postavil /přestože jsme to nahrávali na vzadu umístěný mgf Revox skrytými ale dobře umístěnými mikrofony a nabídli jsme mu že mu to přetočíme z 19ctky/ půl metru od viny pana Mukundy. Mimochodem, Mukunda byl nejindovější Ind se kterým jsme se tu kdy mohli setkat: zná osobně Beatles, učil Harrisona, zná se s papežem, dalai-lámou, Sai Babou, učí Lyndona a současné hvězdy rocku v Londýně atd. Vyštudoval jadernou fyziku ale v současné době jeh hraje a studuje a zkoumá s předními vědci světa vliv zvuku na lidskou mysl. Takže, náš člověk přisunul japonskou krávu zvící telete k Mukundovi, ten vyvalil oči a řekl "no, tohle ale ne, my hrajeme lidem a ne nějakým mašinám dejte si to někam jinam". Náš člověk se tedy nahnul a posunul vypůjčený přístroj o deset centimetrů, s gestem a výrazem fotbalistů stavějících zeď proti trestnému kopu. Mukunda pokyvoval nevěřícně hlavou, naznačoval dál, kazeťácká kráva ustoupila o dvacet ale hned zase postoupila o 10 cm. Mukunda mávl rukou a nevěnoval prostě té věci půl metru před sebou pozornost. Indové hráli. Hezky. Docela se rozehráli. Vždycky když přestali a ladili, tak náš člověk natáhnul své velké tělo, umístěné poblíž svého přístroje, a zapnul stop tlačítko. Ostatní Čechové, rozesazení v uctivé a zdvořilé vzdálenosti na druhé straně pokoje, viděli tělo přerušovatele velmi dobře, v detailu, často. Ale dalo se to snést. Pan Mukunda, rozkurážen hudbou a soustředěným poslechem vzdálenějších Čechů, se najednou nadechl, a spustil: "No, v indické hudbě je v pozadí všeho Bůh..." a v tom se náš člověk natáhl, přestříhl spojení učitel-studenti, hudebník-posluchači, stejně jako nit Mukundovi, a stiskl stop tlačítko že jako tohle ho nezájímá. "Teď jste mi přetrhl nit", řekl Mukunda, a chtěl pokračovat, ale koukl pořádně na Čecha, který se stále na plnou pusu usmíval, "ale vám to asi nevadí, že..." a už nic neřekl, odehrál další rágu a byl konec. V tu chvíli jsem měl chuť tohoto sběratele spisů a všeho indického, který vždy když spatří knihu kterou ještě nemá zastříhá ušima, ale který je stále vlezlejší a drzejší ignorant, popadnou za límec a vyhodit. Jenže už stejně bylo pozdě. Lidi se rozcházeli, ale náš člověk ještě hodlal obtěžovat Mukundu svými dotazy na možnosti stipendia studia hudby v Indii atd. Mukunda obracel oči v sloup a očividně hledal pomoc. Náš člověk, nezapomínaje ještě vyčistit všechny talířky od posledních kousků zákusků a jiných poživatin, se tedy, nerad, rozloučil. Dodneška netuší, co způsobil, a nikdy mu to nedojde /v jeho vlastním zájmu/.

Cha cha.

Mnozí příznivci zenu a zazenu si stěžují, že se nemohou vlézt do kalhot a nevydrží celé hodiny sedět pro tukové převisy kol partií bočních. Dieta? Ano, ale jediné zenová! NOVINKA/!!/??!

RECEPTY

přímo od Zazenu v.p.

Několik receptů přímo od šéfbazzeniny, exkluzivně pro BŘEZEN:

ZAZEN VE VL. ŠTÁVĚ - pod kotlíkem rozděláme oheň z několika zenových knih a spisků, nejlépe opsaných na průklepovém papíru 30 gr, modrým kopírákem. Vodu, ve které jsme předtím bez použití saponátů vypražili náš oděv ve kterém meditujeme, nesolíme, jen opepříme, přidáme tři cibule, 5 česneků, a 5 minut vaříme. Přidáme 5 kg těstovin, nameleme mák a těstoviny, zcezené a o-maštěné přepuštěným sádlem, smícháme s opiem pro čs.lid.

POLEVKA KJOSAKU - zenovou hůl kjosaku dáme na tři hodiny povařit. Přidáme zeleninu, osolíme, ochutíme, a podáváme s předkrmem /tři rány holí přes záda/.

SUPER UZEN-Ě - velmi velkou uzenu kýtu dáme vařit v pramennité nejlépe studniční vodě. Mastná oka sebereme plátkem, přidáme 5 kg pepře, 3 kg chilli, 6 feferonek, 2 kg masaly, přichutíme dle potřeby, uzene dáme sousedovic psu a podáváme s celozrnným chlebem a okurkovým salátem.

VEPŘOVĚ SE ZENOVOU OMAČKOU - velmi malou vepřovou nožičku odchlupíme, dáme povařit do měkka, obergereme, prošpikujeme zenovým kořením a cayenským pepřem, a smícháme s rýží. Dáme na 2 hodiny do českých peřin. Mezitím zahustíme kyselou smetanu kyselým mlékem, vymačkáme 10 pomerančů a 3 citrony, opečeme 2 kg shnilých jablíček na třtinovém cukru, vše smícháme a omáčkou zalejeme. Nejlepší účinky má toto jídlo až po dvacetiminutovém stojí na hlavě a dvou uddjábándhách. /Pozor, nepodávat nemocným na srdce, ledviny, játra, záduchu a průšnice!/

NĚKTERÉ ZASADY ZENOVÉ KUCHYNĚ : jídla konzumujeme převážně celá, pozor na velké brambory a okurky. Neloupeme ořechy, rozemleté skořápky podporují činnost brzlíku! Každé jídlo musí "plavat", nešetřte vodou, ani na zem spadlou! Ke všemu se hodí cibule; Doporučujeme cibulové přesnídávky /cibule na másle/ a zábaly na všechny židy a nežidy. Všechna jídla připravujeme s láskou! Nepříjemné a ošklivé myšlenky, nadávky a čtení deního tisku si necháme na potom. Jsme-li kyselé povahy, jíme víc sýrů a vyhýbáme se octům a otcům. Jsme-li zásadoví, zvýšíme konzumaci salátů a obnošených chlebičků. Hojně užívejte petržel /ostrahuje nadřazenost pohlavní/ a kmín a celer /kontraindikace otravám chemickými postřiky obchodem Ovoce zelenina, jedy nejsou naše vina/ Pozor na hliněné a hliníkové nádoby - utržená ucha a olovo v kostech a moči. Nikdy nestůjte frontu na chleba aneblo zeleninu - zlé vibrace frontových bojovníků narušují pránické izobary i v celozrnných pokrutinách. Nejezte brzy ráno, pozdě večer a v pravé poledne. Je-li vám špatně od žaludku, není to naše vina, neboť my jíme vždycky v pravý čas. Pozor - nekrájejte zazeninu s poraněným prstem /nebežpečí potrawy krve, pardon, v krvi, pardon, obráceně/.

MORAVSKÉ

U 禪 E

NEJLEPŠÍ JE STUJENÉ!

禪 V MRAZNICKÁCH CALEX

Když v roce 1982 zakoupil prostře dnictvím svých advokátů Bhagwan Sree RADŽNIŠ /Rajneesh/ ranč u městečka Antelope, ve státě Oregon, za lidovou cenu 6 milionů dolarů, začala další kapitola života neposlušného indického "světce".

Syn úspěšného obchodníka Bhagwan se narodil 11.12.1934, a prožil běžných 21 roků vesnického života. Navštěvoval vysokou školu, když se mu přihodilo něco, co změnilo celý život jeho i rodiny: "náhlé osvícení" vymrštilo Bhagwana na dráhu daleko víc duchovní než bylo přáním otce a příbuzných. Školu nezdárný syn sice dokončil, ale na kariéru nereflektoval. Dalších 14 let cestoval po Indii a s kdekým diskutoval na téma svého "osvícení". Nedával si ale pozor na jazyk, dělal si srandu z autorit, otevřeně se vyjadřoval na téma sexu, politiky; nepřítel bylo stále víc, a tak v roce 1966 Bhagwan opustil kariéru profesora filosofie. Od roku 1969 sídlila skupina jeho žáků /jádro budoucího Rajneesh Foundation/ v Bombaji, a až do roku 1974 pořádala pravidelné přednášky v hindí i v angličtině, a časté desetidenní meditační tábory na venkově. 21.března 1974, v den 21. výročí mistrova "osvícení" byl založen "Shree Rajneesh Ashram" u městečka Poona. Každé ráno po celých dalších 7 let a každý večer mistr přednášel a radil Indům / a od roku 1970 i cizincům/ na téma sex, politika, psychologie, lidské vztahy, věda, rodiče, náboženství, umění, poezie, hudba, meditace, magie, matematika, žerty, výchova, revoluce, biologie, společnost, hřích a nadvědomí. V rámci programu ašramu se pořádaly i přednášky jiných "mistrů" na nejružnější témata /sufismus, rolfing, primární terapie, zen, meditace, skupinová terapie/. Na konci 70.let proudily do Poony tisíce lidí, aby mohli usednout u nohou svého mistra. Jonže, příliš popularity škodí, a v únoru 1981 se nějaký fanatik pokusil Bhagwana zabít. 1.května téhož roku mistr oznámil svým překva peným ovečkám, že už řekl vše, a tajně zmizel.

Objevil se v USA a začal znovu. Americky. Sbírá Rolls Royce /jednu dobu jich vlastnil přes 20 kousků/, vydává kazety a vid eokazety se svými přednáškami, knihy, učí své verzi "dynamické" meditace, a popuzuje usedlé Oregonany /soudy mají stále co dělat/. Především ale učí lidi nezáviset na jakýchkoliv dogmatech, osvobodit se od jakékoliv závislosti.

" Učím o novém člověku, nové humanitě. Mé poselství lidstvu zní: NOVÝ ČLOVĚK. Nic menšího nestačí. Ne něco modifikovaného, plynaule se vyvíjejícího, nýbrž docela nového."

Bhagwan Shree RAJNEESH

"O ZENU"

Přepis kazety, natočené v červnu 1977.

Říká se, že zen, stejně jako nebe, nemá hranice. A přece existuje právě teď, tady. Hluboký a jasný. Budete-li jej hledat, nikdy nenajdete. Nemůžete si zen udržet, ale nemůžete jej ani ztratit. Získáte jej právě když ho nebudete moci získat. Když budete tiše, promluví. Když promluvíte, zen bude němý. Velká brána je i pro vás dokořán. Nikdo a nic vám nestojí v cestě.

Za prvé: zen není teologie. Je to jakoby náboženství bez teologie, teď y spíše víra bez náboženství. Všechna ostatní náboženství se točí okolo Boha a mají své teologie. Jsou boho-centrické, ne člověkocentrické. Ne člověk, ale Bůh je na konci. V zenu je cílem všeho člověk. Bůh není něco nad člověkem, ale je ukryt v něm samotném. Člověk s sebou Boha nosí jako nějaký potenciál. V zenu neexistuje konce pt Boha. Dá se říci, že zen není vůbec náboženství – jak může existovat náboženství bez Boha? Vy z vás, kteří jste byli vychováni jako křesťané, židé, mohamedáni, hinduisté, jste teď určitě zmateni. Jestliže v tom tedy není Bůh, pak je to ateismus. Není. Zen je teismus do morku kostí, ale bez Boha. Tohle je potřeba nechat ponořit do nitra a pochopit, pak budou věci jasnější. Zen tvrdí, že Bůh není extenzivní, ale intenzivní existence. Není někde jinde, je zde. Pro zen vlastně nic není jinde. Vše je zde. Bůh není potom, ale teď. Žádná jiná doba neexistuje. Žádný jiný čas, žádný jiný prostor. Tenhle moment je všechno. V tomto okamžiku se sbíhá celá existence. V téhle vteřině je vše k mání. Nevidíte nebo nechápete-li to, neznamená to že to nefunguje. Prostě to jen nevidíte a nechápete. Bůh není něco co byste měli hledat. Stačí otevřít oči. Modlitba v zenu nemá cenu. Ke komu se modlit? Žádný Bůh na trůnu někde v nebi nese-dí. Neexistuje velký kontrolor. Život proudí harmonicky ve vlastním akordu. Neexistuje někdo vně, který by dirigoval. Kdyby bylo něco vně, žili bychom v otroctví. Křesťané jsou tak trochu otroci. Stejně tak moslimové. Tam, kde je vládnoucí Bůh, tak je buď služebník nebo otrok. A člověk ztratí důstojnost. Ne tak v zenu. Zen nabízí nekonečnou důstojnost. Nikde žádná autorita, svoboda je definitivní a naprostá. Kdyby F. Nietzsche znal zen, asi by se stal mystikem a nemusel by se zbláznit. Objevil velkou věc: řekl, že Bůh není. Bůh je mrtev. Člověk je svobodou. Jenže Nietzsche byl vychován ve světě Židů a křesťanů. Ve velmi úzkém a omezeném světě. Jeho objev byl příliš veliký, a jeho mysl to neunesla. Zbláznil se. Kdyby věděl něco o zenu, stal by se z něho mystik. Není potřeba se zbláznit. Člověk může věřit i bez Boha. Vlastně, jak může být věřící s Bohem v mysli? Tuhle otázku zen klade: jak může člověk věřit v Boha, když Bůh ničí jeho svobodu? Bůh dominuje. A ve starém zákoně o sobě tdkonce tvrdí, že je velice žárlivý Bůh. Ti kdož nejsou se Mnou jsou proti Mně. Jsem velmi přísný a žárlivý Bůh a neposlušné svrhnou do věčného pekla. Jak může člověk takového Boha uctívat? Jak vedle Něho může být svobodný? Zen tvrdí, že vedle Boha může být člověk pouze otrokem. Uctívačem. Strašpytlem. Jak může člověk rozkvést ve strachu? Vyschne. Scvrkne se. Umírá. Zen tvrdí, že Bůh neexistuje, že všude je svoboda. Žádná autorita. Ale zato obrovská odpovědnost. Autorita plodí nezodpovědnost, odpor, reakci, rebelii. Rádi byste Boha zabili. To měl Nietzsche na mysli když řekl Bůh je mrtev. Ne, Bůh nespáchal sebevraždu, zabili ho. Museli ho zabít. Vedle Něho neexistovala svoboda. Člověk se ale začal obávat sám sebe. Žít bez Boha vyžaduje velkou odvahu. Žít bez

Boha vyžaduje velkou "meditaci", trpělivost. Žít bez Boha vyžaduje velkou bdělost. Nietzsche tápal v temnotách, ale pro zen to není žádný objev. Dalo by se říci že v zenu jde o velmi používaný trik: Bůh není. Člověk je odpovědný za sebe a za svět ve kterém žije. Vyskytuje-li se někde utrpení, jste i vy zodpovědní a nemá cenu ohlížet se po někom jiném. Je-li svět zlý a ošklivý, i my jsme tím vinni. Není-li Bůh, nemůžeme na něho svěst vinu a odpovědnost: rosteme. Musíme se vyvíjet a dokonale využít svůj život. Otěže jsou v našich rukou, my jsme pány. Musíme být pečlivější, pozornější, protože se může cokoliv stát. To s sebou přináší i větší odpovědnost. Začnete-li jednou být pozornější, vědomější, začne i váš život být jinačí. Budete stále víc svědkem. Tam, kde neexistují hranice, jsou záhady "za hranicemi" v našich nitrech. V křesťanství vždy existuje něco "mimo" nás, v zenu je to "něco" v nás. Problémem tedy není pozvednout oči k nebesům a modlit se. To nemá smysl. Mnozí Hindové se modlí ke stromům, nebo k řece Ganze, mnozí se modlí u kamenných soch, nebo k nebi, ale to vše nemá smysl. Zen radí: "Jen meditace". Odhoďte staré otrocké zvyky. Vše co potřebujete je uklidnit se a jít dovnitř, nalézt své centrum, střed své existence. Až naleznete to pracé centrum své osobnosti, naleznete i centrum celé existence, a to je onen bůh v zenu. Zen mu ale neříká "bůh" a to je dobře. Takže to první, co je třeba si pamatovat, je neexistence teologie. Zen není náboženství jako např. islám. V islámu jsou tři nejdůležitější aspekty: Jediný Bůh, Jediná Kniha a Jediný Prorok. Zen nemá ani Boha, ani Knihu, ani proroky. Poselstvím zenu je samotná existence člověka. A pamatujte - i v tom poselství je něco "božského". Ono samo je božské, zázračné. Neexistuje ani posel. Teologie potřebují knihu. Bibli, Korán. Potřebují knihu která předstírá že je svatá, že je něco "navíc". Zen ale tvrdí - všechno je zázračné. Nic není ne-zázračného. Každý list každého stromu je zázrak. Každá kniha na celé Zemi je unikátní, speciální. Nejen bible, nejen Korán. Každý dopis milenci či milence je zázračný. Zenový mistr Hokudži říkal: "Jak zázračné! Jak mysteriózní! Nosím uhlí, chodím pro vodu!" To je zen. Přeměňuje "obyčejné" v neobyčejné, běžné v zázračné. Vymazává hranici mezi světským a božským. Teologie rozmělnuje náboženství. Mezi hinduistou, muslimem a křesťanem není žádný rozdíl pokud se týče víry, ale značné rozdíly plodí teologie. Lidé se kvůli nim vraždí. Víra je jedna, ale teologií je mnoho. Teologie je filosofování o Bohu. Logika Boha. Jenže s logikou na Boha nelze jít. Argumenty zde neplatí. Ano, člověk může "boha" zažít, ale nemůže ho dokázat. To ale chce teologie: chce logicky zdůvodnit Boha. Vždyť je to směšné. Středověká teologie se trápila takovými problémy, jako např. "kolik andělů může stát na špičce jehly?" Bylo o tom napsáno dokonce i mnoho knih.

Melanasudin poslal pro veterináře: "Mí ptáčci už týden nekadili!" Veterinář se podíval do klece a zeptal se: "To jim vždy podestýláte takhle?" a ukazoval na reprodukce uměleckých děl na dně. "Ale ne, minulý týden mi došly noviny, tak jsem jim tam dal tohle", vysvětloval Melanasudin. "To vysvětluje vše", řekl veterinář. "Ptáci jsou velmi citlivá stvoření a tak raději zadržují vyměšování než aby pokáleli tak vyjimečná díla". Teologie je zrovna takové kálení, které nakazilo náboženství. Opravdu zbožný, věřící člověk nemá teologii. Má víru v Boha, má zkušenost, má pravdu, ale ne teologii. Ta je dobrá tak akorát pro kněze a papeže, protože si z ní udělali obchod. Zen odhaluje podvod teologů u samého kořene. Kněží nevědí a káží o tom. Teolog nezná pravdu, ale splétá teorie. Jeho nevědomost je zrovna taková jako těch ostatních, a možná i větší.

Je jen víc naškrobená a ozdobená. Teologie ještě nikde nikomu nepomohla. Jen kněžím. Ti ve jménu nejdokonalejších teorií vykořisťují lidi.

Dva psychiatři se potkali v restauraci na obědě. První si stěžoval druhému, že má zrovna v práci zvláště zajímavý případ schizofrenie. "Co je na tom tak zvláště zajímavého"? Ptal se druhý, "rozpolcených osobností je spousta. "Tenhle je ale docela jiný. Platí totiž obě /osobnosti/".

To je i případ teologů. Je to politika. Rozděluje lidi. Když se vám podaří lidi rozdělit, můžete jim vládnout. Zen hledí na lidstvo jako na celek, nerozděluje. Zen je tedy vírou budoucnosti. "Náboženství" bude akceptováno jako "zkušenost". Japonština pro to má slovo "konomama",.. takovost; Takovost, s velkým "T". To je bůh zenu, tahle jsoucnost existence. Takovost stromu, kamene, člověka, ženy, dítěte. Takovost, kterou nemůžeme zkatalogizovat. Můžeme se ale do ní vnořit, můžeme ji ochutnat - jak zázračné, jak mysteriózní. Nemůžeme ji ale definovat. Koncepce zabíjí zázračnou takovost. Je to výtvar mysli. Slovo Bůh není Bůh. Koncepce Boha není Bůh. Ani koncepce lásky není láska. Zen tvrdí jednoduché věci. Říká - pamatuj, že jídelní lístek není jídlo. Nejez tedy jídelní lístek, i když to lidé už po staletí dělají. Existuje mnoho lidí, kteří nežijí o skutečné potravě. Už příliš dlouho a příliš intenzivně o jídle jen mluví a tak úplně zapomněli, jak skutečné jídlo vypadá a chutná. Boha musíte sníst, ochutnat, Boha musíte zažít a žít, ne o něm jen mluvit. Teologie o Bohu jen pořád mluví, stále dokolečka. Je to zhoubný kruh. Logika je zhoubný kruh. Zen se snaží dostat vás ven z bludného kruhu. Proč je logika zhoubná? Protože v každém tvrzení už je i řešení. Strom v sobě obsahuje semínka a ta v sobě obsahují celý strom. A tak pořád dokola. Zen není nic jiného než krok "z kola ven". Radí nezůstávat zamotaný v kolotoči myšlenek, ale začít žít mimo mysl, koncepce.

Zenový mistr Nan In sekal dříví v lese, když ho přišel navštívit nějaký profesor z města. Profesor tušil, že Nan In bude v lese, a testoval dřevorubce, jestli to není mistr. Zeptal se na to přímo, ale dřevorubec odpověděl, pokkazuje na svou sekýru "stálo hodně peněz". Jenže profesor není zvědav na sekýru, chce zjistit kde bydlí mistr. Nan In ale trvá na svém: "Opravdu stála hodně". Profesor je zmaten a Nan In je najednou se sekýrou v ruce docela blízoučko vyděšeného profesora. "Je to vskutku zázrak", zasyčí profesorovi do tváře a ten nevydrží a uteče z lesa. V údolí zjistí, že onen dřevorubec opravdu byl mistr Nan In, a vyptává se jednoho mnicha: "Není on ten Nan In trochu blázen?" "Ale kdepak", vysvětluje mnich. "Vy jste se ptal Nan Ina jestli je to Nan In, ale v té chvíli byl dřevorubec a tak odpovídal jako dřevorubec. Zkoncentrovaný na svou sekýru. Byl v tom okamžiku sekýrou. Ukazoval vám zen a vy jste nepochopil."

Zen není konceptuální, intelektuální. Je to jediné "náboženství" na světě které "káže" okamžikově. Okamžik po okamžiku. Ne o minulosti, ne o budoucnosti, ale o tomto momentu. Jenže lidé jsou vychováni teologicky a teologie z nich dělá děti. Nedovoluje jim růst. Neposkytuje jim žádný prostor pro růst. Lidé jsou uvěznění. Omezení.

Mladý kněz zpronevěřil z kostelní pokladnice 100 000 dolarů a prohrál je na burze. Jeho mladá krásná žena, kvůli které hrál, od něho odešla. V zoufalství šel kněz na vysoký most skončit svůj život, když kde se vzala, tu se vzala, šeredná babice v černém hábitu. "Neskákej", říkala. "Jsem čarodějnice, pomůžu ti." "Mně nemůže už nikdo pomoci", naříkal kněz. "Nebuť labuť", řekla čarodějnice. Když pro mne něco uděláš, splním ti tři přání. Za prvé, abrakadabra, peníze jsou zpátky v pokladně kostela. Za druhé, abrakadabra, žena tě už čeká doma. Za třetí, abrakadabra, v bance máš na konstě 10 000 dolarů." "No to je úžasné", lapal po dechu překvapený kněz, "a co mám já udělat pro vás?" "Musíš se se mnou dnes v noci vyspat". Babice to byla obzvlášť, šeredná, ale knězi to opravdu stálo za to a tak našli blízký motel a strávili spolu noc. Ráno se kněz oblékal, když tu čarodějnice proloupala oko a zeptala se: "Hele, hošánku, kolik ti je?" "Proč," zeptal se kněz, "42". "A nejsi už dost starej na to, abys věřil na čarodějnice?"

Takhle to s náma obvykle je. Když věříme v Boha věříme v čarodějnice. Věříme-li v jeden nesmysl, věříme všem nesmyslům. Zůstáváme dětmi. Zen znamená dospělost. Zen radí odhodit to všechno, neplést sny do reality, zbavit oči snění. Konomama znamená takovost, podstatovost věci nebo okamžiku. Realita v samé podstatě. Každá ideologie vás oslepuje. Křesťan nevidí, hinduista nevidí, moslim nevidí, protože jsou plni idejí. Vidí to co chtějí vidět a ne to to je před nimi. Projektují si co chtějí vidět. Interpretují realitu podle svých přání a vytváří si vlastní realitu, která je iluzorní, která lže. Zen přináší světu smysl. Říká - buďte prázdní. Pozorujte svět bez jakýchkoliv idejí, hleďte do podstaty věcí, bez předsudků. Musíte teologii odhodit, jinak nikdy nebudete prázdní. Mysl je velice tvůrčí a snadno vytvoří klamou realitu. Když hledáte Krista, může vám vytvořit vize Krista. Když hledáte Krišnu, nabídne vám Krišnu. Ale jen v představě. Zen je v tomhle velice "přízemní". Radí odhodit imaginaci, kterou nám vštěpovali od mládí zároveň s určitými předsudky, idejemi. Od dětství nás učili nosit určité masky, učili nás poslouchat jen to co chtěli a co nám dovolili. Odhodte to všechno, protože jinak nikdy nespátříte realitu takovou, jaká je. Zen je to odhazování.

Kněz sloužil mši v kostele ústavu pro blázny, když jdedn blázen vstal a začal křičet: "Copak musíme poslouchat ty žvásty toho pitomce?" Zmatený kněz se obrátil na místního mnicha a ptal se, co má dělat, jestli pokračovat nebo ne. "Klidně pokračujte," odpověděl mnich, "už se to nebude opakovat. Aspoň nejbližších 7 let ne. Ten muž je blázen jednou za 7 let".

Je obtížné být smysluplný v nesmyslném světě. Zen je jednoduchý a přece pro mnohé tak složitý. Zen je spontánní a proto vlastně velmi jednoduchý. Ale kvůli myšlce a jejímu vměšování je zen velmi obtížný. Kvůli šílenému světu do kterého jsme se narodili je zen obtížný.

Za druhé: zen není filosofie. Je to poezie. Neargumentuje, jen zpívá svou písničku. Je to čirá estetika. Zen není agresor reality. Vytváří vědomí účastenství. Zen je daleko víc zaujat krásou než pravdou. Proč? Protože pravda je suchý symbol a lidé, kteří se pravdou příliš zabývají, uschnou také. Srdce se jim začne srážet a scvrkat, krev zpomalí, začnou být násilní. Budou stále víc a víc v hlavě a zen není věc "hlavy". Ne že by hlavu zavrhoval, je spíše přívežencem c elku, totality. Nic neupřednostňuje. Nohy jsou pro člověka stejně důležité jako hlava. Srdce jako hlava nebo nohy. Filosofie je oráňtována do hlavy. Poezie je daleko obsaňnější. Více se zabývá krásnou. Krása je

nenásilí. Krása je láska a krása je soucit. Hledač zenu hledí do reality a nalézá krásu - ve zpěvu ptáka, ve stromech, v tanci, v mracích, ve světle, v moři, v písku. Snaží se hledat krásu. Když hledáte pravdu, jste dominantnější, jste víc muži, když hledáte krásu, jste víc ženštnější. Při hledání pravdy jste zaujati rozumem, když hledáte krásu pracujete víc s intuicí. Zen a poezie jsou na rozdíl od mužské filosofie ženské disciplíny. Filosofie je mužská, agresivní, zen je pasivní - proto je jednou z nejdůležitějších součástí zenu sezení /zazen/. Zen tvrdí, že když budete jen tak sedět, věci se začnou dít. Samy od sebe. Není třeba je nějak postrkovat, zasahovat. Není třeba je hledat. Přijdou samy. Jen klidně sedte. Dokážete-li sedět, dokážete-li odetnout nohy, tělo, dokážete-li z bavit tělo všeho napětí, stane se z vás rezervoár energie. Jen tím, že nikam nepůjdete, nic nebudete hledat. Jaro přijde, tráva vyrostne. Zen je čisté sezení, dokonce i mantru odhoďte. Znovu byste spadli do stejné pasti, znovu a znovu mysl a bludný kruh. Až vás budou bolet nohy, lehněte si nebo je natáhněte. Buďte přirození. Přestaňte se i jen pozorovat. Nevynakládejte žádné úsilí. To je to čemu zen říká "jen sezení". Prostě se to děje. Zen je ženský přístup, věda a filosofie jsou mužské přístupy. Vše co je ve světě krásného - poezie, malování, tanec, je ženské. Nemusí to vyvěrat z žen, protože ženy ještě nejsou tak svobodné aby volně tvořily. Až se zen stane v našem světě rozhodujícím učením, ženské mysl způsobí velkou explozi myšlení. Minulost je mužská. Islám, křesťanství, to vše je minulost. V budoucnosti bude vše pasivnější, měkčí, relaxovanější, estetičtější, poetičtější. A zen bude tím nejdůležitějším na světě. Filosofie je logika, poezie je láska. Filosofie rozsekává, analyzuje, poezie dává věci k sobě, dává život. Věda celá analyzuje. Psychoanalýza bude brzy nahrazena psychosyntézou. Syntéza je blíží pravdě než analýza, protože svět je Jednota. Nic není odděleno od ničeho. Vše pulzuje společně. Jsme navzájem spojeni. Život je jeden velký akt. Jestliže se něco stane listu tohoto stromu, volivní to děj na vzálené hvězdě. Zen radí neanalyzujte. Farmář, který byl svědkem železničního neštěstí, se ptal, jak se to stalo. "No, " říká farmář, " šli jsme s Jackem po trati. Slyším pískání. Jdu z trati. Pak jdu zpátky na koleje, ale nevidím Jacka. Tak jdu sám a za chvíli vidím Jackovu hlavu. Jdu dál a vidím jednu Jackovu nohu. Pak vidím jeho ruku. Tak si říkám, šmarjá, Jackovi se asi něco stalo." A přesně tohle se stalo lidstvu. Něco se stalo. Člověk byl rozsekán na kousky. Na všechno máme specializace a specialisty. Někdo se stará o oči, jiný o srdce. Někdo o vlasy. Člověk byl rozpitván. Zen ale tvrdí, že člověk je totální organismus. Moderní věda už začíná vytvářet nové koncepce, říkají jin androgenní, které tvrdí, že celý systém je víc než jen součet všech jeho součástí. Když se všechny části složí k sobě, zjeví se zázrak synergie: začne to fungovat. Rozeberte budík a znovu hoj složte dohromady - budík začne tikat. To tikání se tam objeví, ale odkud? Bez tikání není budík budíkem. Seberte mi nohu, seberte mi ruku, hlavu - a zmizí i mé tikání. Tikání je Bůh vší existence. Boha nenaleznete když člověka rozeberete. Bůh je synergická zkušenost. A nelze ho objevit vědou či filosofií. Je třeba pasivního, milujícího přístupu. Až nebudete oddělení, ten ve vás který hledá s tím co hledá, ten který pozoruje s tím co pozoruje, ztratíte se v existenci a naleznete. Je tam. Tik.

Za třetí: zen není věda, ale magie. Ne ovšem magie magiků. Spíše magie způsobu nazírání na život. Věda je intelektuální. Je to snaha zničit záhady života, zabíjet zázraky. Věda je proti magii, zen je pro všemi deseti. Záhada života nemá být odhalena, nýbrž oslavována. Zen je magie, která poskytuje klíč ke dveřím zázračna. To zázračno je ve vás a ten klíč taky. Zenový mistr vám jen pomůže utišíť se, abyste našli klíč, který nosíte pořád s sebou. Abyste našli dveře a vstoupili do svatyně svého nitra.

A za poslední: zen není morálka. Je to estetika. Nikomu nic nevnučuje, nepřikazuje dělej to a nedělej tohle. Jednoduše z vás udělá citlivější tvory. Citlivější na krásu. A tahle citlivost pak bude vaší morálkou, která ovšem vyvstane z vašeho vědomí. Není to ovšem nějaké jiné vědomí postavené proti vašemu vědomí - tohle vědomí prohloubí a rozšíří vaše vědomí. Tahle morálka není řízena příkazy Mohameda nebo Bible nebo Véd. Není odnikud zvenčí - pochází z hlubin vaší podstaty. Nepřináší s sebou tedy otroctví, nýbrž svobodu. A vy ji vychutnáte.

Jak říká sutra: Život, stejně jako nebe, nemá hranic. Je právě teď, tady, hluboký a jasný. Nahraďte slovo život slovem Bůh a porozumíte. Jenže zen slovo Bůh nepoužívá. Zkusme slovo "to". Jako nebe, TO nemá hranic. Ale je tu, právě teď. Když začnete nebe hledat, nikdy jej nenajdete. Nebe není někde, aby se dalo najít. Je všude. Nemůžete říci - tu to je. Je to všude.

Jako nebe, které nemá hranic. Nedá se tedy definovat. Nemůžeme určit odkud začíná a kde končí. Je věčné. Je daleko, ale zároveň těsně před vámi. Jste-li klidní, objevíte jej. Zenoví mistři říkají - je to tak jasné a přece tak těžké to spatřit. Jako když člověk s rozžatou lampou hledá oheň. Celou tu dobu hledání ale máte ruce plné ohně. Jste jako hladoví - po celá staletí. Hledáte Boha a ten je přímo před vámi. Zen tomu říká "to". Když to budete hledat, nenajdete to. Proč? Protože když to chcete, vaše chtění zúží vaše smysly a vědomí; uvidíte to budete-li dokonale relaxováni, koncentrováni. Prostě poslouchejte. Ale pozor - meditace není koncentrace. Při koncentraci jste napjatí, hledáte něco, na něco se soustřeďujete. Při hledání řešení, nějakého konce něčeho je koncentrace velice dobrá. Nefunguje to ale při hledání Boha. Zde musíte být otevření ze všech stran. Meditace je nesoustředěné vědomí. Jako světlo malé lampy, nesoustředěné, ozáří všechno okolo. Baterka je soustředěna na jedno místo, ale Boha či "to" vám nepomůže nalézt. Věda nemůže existovat bez koncentrace. Hledá menší a menší částice hmoty a potřebuje lepší a lepší baterky. Víra je něco docela opačného - otevřena do všech stran, co nejširší. Všechna okna, všechny dveře dokořán. Nehledejte, nesnažte se - vybudujete tak jen další bariéry. Nehledejte pravdu. Raději vytvářejte situace nesoustředěnosti a "to" přijde samo. Je to tu.

Sufický mystik Hasan asi slyšel o výroku Krista - klepejte, a bude vám otevřeno, hledejte, a naleznete, protože trávil každý den mnoho hodin v modlitbách. Říkla v duchu Bohu - klepu, Pane, klepu tak moc, bijí hlavou o dveře, Pane, otevři." Jeho žena Rabiya to slyšela den, dva měsíc, rok a jednoho dne muži řekli: "Hasane, kdyby ses líp podíval, zjistil bys, že dveře jsou otevřeny. Jenže ty seš tak soustředěnej na to své "klepu, klepu", že nevidíš!"

Dveře jsou otevřeny! Rabiya má pravdu zatímco Kristus ne. Kristova rada je dobrá pro ty kteří ještě nezačali hledat. Ti potřebují nějakou záruku, že když začnou hledat a klepat, že dojdou sluchu. Rabiya je plna zenu, když říká "koukni se, blázne, dveře jsou otevřeny": jde o to otevřít oči. Bůh je pořád k dostání. Můžeš ho mít, ale nemůžeš si ho podržet. Koupit se nedá. Nic opravdu velkého se nedá koupit. To jen hlupáci se

pachtí za vidinou že si všechno koupí. Jenže vlastnictvím zničíte lásku. Lásky je božská kvalita. Ježíš řekl láska je Bůh. Jestliže chcete milovat, nesnažte se vlastnit. Snaha ovládat, vlastnit lásku tráví a zabíjí. Člověk je tak malý a láska tak velká - jak by ji mohl vlastnit? Když někoho milujeme, chtěli bychom ho mít, chtěli bychom ho kompletně ovládat. Bojíme se - co kdyby nám někdo lásku ukradl? Jenže v okamžiku kdy začnete myslet na to jak si lásku připoutat je láska tam. Už nežije, je mrtva. Pouhé tělo. Život nelze vlastnit protože život je Bůh. Spatříte růži na zahradě a okamžitě zatoužíte tu krásu mít. Růži utrhnete, ale do vázy si dáte už jen mrtvolu. Je to jen památka a vadnoucí památka. Růže byla plná života, uprostřed slunečních paprsků, teď je to jen mrtvý stonek ve váze. A to děláme i s láskou a životem. Vše zabíjíme. Ať jde o lásku, kytku nebo Boha, chceme to vlastnit. Nelze to vlastnit - pmatujte si to. Ale nelze to ani ztratit. Je to stále a pořád tu, před námi. Budete-li dost tiše, uvidíte to. Musíte se naladit. Vyladit se tak, aby "to" mohlo skrz vás vibrovat. Odhoďte spěch, a vaše myšlenky dosáhnou nekonečno. Odhďte myšlenky na vlastnění, uchopení, zastavte se, a "to" je tu náhle před vámi. Nemůžete "to" minout a nevidět.

Získáte to až to nebudete chtít získat. To je jeden ze zenových paradoxů. Nechtějte lásku a budete ji mít. Buďte tiše a budete mluvit. Když mluvíte vy, "to" je tiše. Nemůžete mluvit jeden přes druhého. Když mluvíte a vytváříte ve své mysli hluk, "to" zmizí. Je to spíše pasivní poslouchání než dialog o kterém hovoří Buber. Buďte úplně tiše, tak, abyste vy sami zmizeli, a uslyšíte "to". Z každého špitnutí vrabce, z každého šplouchnutí potůčku. Je to všude, jen umět být tiše. Nikdo vás nehoní, nikdo s vámi nesoutěží, nikdo na vás nenaléhá - tak kam se ženete? Utište se a nemůžete to minout. Nemůžete nepochopit pravou podstatu všeho.

To všechno si tady povídáme abyste snáze zvládli umění relaxace. Nikdo vás nepronásleduje, nikdo vám nebrání, relaxujte. Nehleďte, nepátrejte, neklepejte. Relaxujte. Pak to přijde. Pak tím začnete vibrovat - a tomu se v zenu říká satori. Dokonalá realizace bytí. Takový stav vědomí, ve kterém už neexistuje nic jiného. Není cíl, není cesta, všechny touhy a snahy zůstaly někde mimo, zmizely - když jste, jenom buďte. Rozplynete se do totality bytí. A objeví se onen "tik", kterému se říká satori. Samadhi. Osvícení. Přihodí se vám kdykoliv, když se vyladíte a splnete s celkem.

A ještě něco: zen není nic vážného. Zen má vyjimečný smysl pro humor jako žádné jiné náboženství, žádná jiná filosofie. Smích je přímo v zenu obsažen. Jiné duchovní disciplíny jsou vážné - vždyť přece hledání Boha je tak vážná věc! A musí se hledat rychle, aby na nás zbylo, Bůh přede není pro všechny! Honem honem si kousek Boha vychmátněte! Lidé jsou tak velice omezeni - snahou dosáhnout k Bohu, penězi, vším. Jsou příliš vážní. Jenže není čeho se bát, není kam spěchat - máme k dispozici nekonečně dlouhou dobu. Dlouhé vážné tváře nejsou tváře pravé víry. Nicemu nerozumí. Smích je zenový fenomén. A pro ten smích tvrdím, že zen je to nejhlubší "náboženství". Nezmrzačuje lidi, nevězní je, neomezuje - naopak, vybízí k tanci. Vychutnejte to.

Malý hoch byl poprvé v muzeu voskových figur. Matka mu vysvětlovala, že všichni ti mužové a všechny ty ženy byly slavné osobnosti kteří žili před mnoha roky, teď jsou ale už mrtví. "Aha", šeptal hoch, "tak to je tedy nebe, že?"

Tohle je nebezpečí křesťanského nebe. Jen si to představte - žít s takovou spoustou světců a svatých! Ještě že v nebi nemusíme navěky žít. Nechte svaté v jejich nebi, ať si to užijí. Zen přináší na zem smích, a opačně, dělá z žertů věrouku. Přístup zenu je daleko zdravější, přirozenější.

Doufám že jsem na vás nebyl příliš rychlý. Trenér jednoho univerzitního fotbalového mužstva si po dalším prohraném zápase sezval hráče, a řekl: "Vůbec vám to nejde, to je už desátý prohraný zápas, a tak budeme muset začít znovu od začátku. Všechno si zopakujeme. Lekce číslo 1: tohle co držím se jmenuje míč. Lekce číslo 2: ..V tom ho přerušil jeden hráč. "Hej, trenéře, počkejte, ne tak rychle..."

Možná že jsem byl příliš rychlý, ale důvěřuji vaší inteligenci.

ZA ZEN &
PŘÁTELSTVÍ
MEZI NÁRODY!

ČESKÝ ROCK A SVĚT

Návrh taktiky vzhledem k průniku dvou světů, nutnosti poznání, vzájemného sblížení a sjednocení na frontě Kulturní.

1/. ÚPLNĚ JINAK

Dosavadní prezentace veškeré kultury směrem od Aše na Západ se nesla v duchu exylu, azylu a kajícínosti. Mecenášům jsme sami sebe prezentovali coby utlačované a podpory si zasluhující opozdilce, věčně dohánějící všelijaké -ismy.

Všeobecná krize současného světa si ale nevybírá: západní demokratická společnost je v průseru, co se týče rozvoje ducha, zrovna tak jako my. Ukazuje se, že je nutný posun myšlení: problémy nahromaděné stereotypy starého typu pojmání funkce společnosti /a funkce kultury v ní/ nelze vyřešit starými stereotypními způsoby. Na radikální léčbu už je skapšel /atom a neutron/ příliš namutí. Léčbu vyžaduje Západ i Východ, i když ten o nějaký ten rok pozadu.

Známa byla na výstavě US vyslanectví "Lidské náhrady". Umělé oči, končetiny atd. Taký "telefon pro hluchý tam měli", chlubila se. "Ty náno, ty na všechno naletíš, telefon pro hluchý, dyk to je naprostej nelogickéj nesmysl, ty stě ale husa..." rozhořčil se její manžel a dal si další lahvač. "No počkej, ten telefon měl v sobě nějakou počítač nebo co a vypadl vždycky lísteček a na tom bylo natištěno co kdo telefonoval, zrovna..."

Lidský mozek je tvůrce a v jistém smyslu poslušná mašinka: máme co chceme. Většinou se utápíme v pesimistických předpovědích a očekávání problémů - máme je mít. Dcera, jejíž matka umřela na rakovinu prsu, si denně bude opakovat půl roku "ježíšmarjá, vo no to je dědičný, nemám já to už...", bude se ošahávat a co myslíte že dostane?

To odbočení je tu namístě. Čeští rockeři doma sice sem tam marně kopírují cizí vzory, ty jsou ale nedostižné. Hranice aparatury, nástrojů, zkušeností, možností prezentace, klima - všechno je jiné a tudíž unikátní! Zrovna tak je unikátní a jiný čs. rock! V podmínkách, které neexistují nikde na světě, tu už ve čtvrté vlně probublává zcela svébytný generační protest a výraz nespokojenosti. Po vlně poloviny 70.let /díky gigantické práci několika nadšenců už celkem značně zmapované na soukromých kazetách/ a nástupu punku začátkem 80 let, se na současných koncertech hraje zase jinak!

Český rock je světu prezentován jako trpící protest Plastic People. Ale to je jen jediná část daleko širší fronty 70. let - co dál? Současné shahy "svobodných" rozhlasových stanic sem tam pustit nahrávku některé "undergroundové" kapely, ve vatě stále stejných řečí o utlaku a šikanování atd jen prohlubují propast mezi českou a světovou mňadou hudbou: ta je totiž docela jiná než jakou ji vytvářejí západní masová média! Mladí lidé na Západě hledají zrovna tak jako ti za železnou oponou. Kašlou na mýty a pozlátka. Život, ten je láká, ve své syrovosti a upřímné nahosti.

Je čas začít znovu a jinak. Český rock není chudobka, ale česká odrůda květiny, jakou nemají nikde jinde na světě! Svět je čím dál menší a problémy USA se týkají ŠSSR a NAOPAK! Tam i zde je potřeba vyvážit technologii či totalitní režim "duchovnem", tvorbou, výrazem svobodné člověčí hravosti. My se měíme od nich, ale na rozdíl od toho, co tvrdí emigranti Hlasu Ameriky a sp.l., i my máme co říct, i my máme co nabídnout! My také řešíme a budeme řešit jednotlivé kamínky mozaiky problematiky uplatnění člověka v novodobé společnosti! I my jsme zjistili, že kultura, a hudba /rocková zvláště/ je nepostradatelná atrana ~~mnemx~~ bez které mince nefunguje

a neplatí! Praktické řešení problémů identity člověka v zmanipulované společnosti platí zde i tam! Tady je ale rock stále pln revolty a nevyčerpelé svobody /která by se sice taky dala lehce koupit, ale na rozdíl od Západu tady není pomalu co nabídnout a desítky rockerů tvoří daleko svobodněji než stovky tzv. "svobodných" muzikantů Západu, svázaných smlouvami svých společností daleko víc než si my umíme představit/!

2/. KAZETOVÁ REVOLUCE ZDOLA

Chomejní kazetami svrhl šacha, Češi se chystají osamostatnit rockovou tvorbu tak dalekosáhle, že nikdo dnes nemůže předpovědět, kam až to dojde. Nedivil bych se, kdyby kazetová revoluce /nahrávání, distribuce/ amatérů přerostla v revoluci, tedy spíše evoluci, společensky rozsáhlejší. Už dnes jsou na mnoha vedoucích funkcích mnoha organizací lidé, kteří byli už odkojení Beatles a Pink Floydama! Katalog kazet, pečlivě sesbíraný, sestříhaný a prezentovaný materiál záznamů řídkých koncertů amatérských skupin, už čítá skoro 100 titulů a roste prudkým tempem dál! Je na co navazovat, kontinuita byla zachráněna.

Korespondujme si přáteli v zahraničí. Vyměňujme si s nimi kazety s nahrávkami. Prezentujme český rock v rozhlasových stanicích na Západě jako unikátní, svébytný projev svobodné tvorby, zasluhující si daleko širší nezlehčující pozornost. Technika záznamu či kvalita reprodukce není to nejdůležitější! Naopak: jako v instrumentaci je myšlenka rachlejší než ty nejrychlejší prsty, tak na kazetě je atmosféra a pocity, propašované intuitivně mezi dunění amatérských bubnů a kytar, ničím nenapodobitelná a naprosto unikátní! O tu ovšem jde! Hudba, která nešumí ale nic neříká, znudí za chvíli, zatímco šumící záznam života bude vzrušovat i naše pravnučky!

Vy, Češi doma, hrajte, natáčejte, vyměňujte kazety o 106. Vy, Češi venku, posílejte desky, vyměňujte kazety a chlubte se českým rockem, protože je čím se chlubit! Beatles i Stones byli jen jedni, ale Jasná Páka, Odvážní Bobříci, Precedens, Schodiště, Krásné nové stroje a další nejnovější kapely jsou taky jenom jedny, na celém světě! Když jsou zbohatlíci pitomí a netušej, o co tu přicházej, produkuje si své kapely sami! Kazetové edice, rozmnožené na celkem běžně dostupných dvojkazetácích, splní zrovna tak funkci vzájemné informovanosti jako velké edice gramodesek, naopak, jsou efektivnější!

Když budeme chtít uvěřit své unikátnosti, když jí uvěříme, když pro ni budeme pracovat, dostane se nám jí. Podřezáváme si větev pod sebou svým pesimismem, pokukováním na Západ, a posedáváním v hospodách: historie se nedělá ku piva, ale s kytarou na krku a za bicíma! I my můžeme / a vlastně už konečně musíme! / dokázat sami sobě a světu že umíme tvořit, bez ohledu na materiál který máme k dispozici, protože ten / a technika / je jen prst ukazující na mě síc: my, Češi, další a další mladé generace, vychované k uniformitě, jsme individuální tvůrci s nekonečnými potenciály! Unikátní podmínky taví naše charaktery tak, jak nikde jinde na světě!

Jsme dobří a budeme lepší! To by mělo být heslo čs. rocku. Aktivní pozitivizmus /ta druhá strana mince prachšpatných poměrů/ rockové tvorby dělá divy: nechť se svět těší na další a další rockové Kafky, Brody, Muchy, Čapky, protože ti tu jsou a vyrůstají. Chtějme je tu mít a budeme je tu mít. Příložme ruku k dílu. Protože jako v první polovině tohoto století literatura, v druhé polovině to je rock, který hýbe světem! My jsme jeho děti a otcové, nám patří a ač se tolik snažili, nedokázali nám ho vzít! Rock je náš a rockem zvítězíme!

FROM THE BOUNTY OF EDEN®

NATURALLY BEST

Eden Foods' nutritious **EDENSOY**: made from selected whole soy beans plus a judicious blend of pearl barley, kombu sea weed, barley and barley malt. The result is the most flavorful, satisfying natural alternative to cow's milk you'll ever run across.

EDENSOY is rich in vegetable protein and iron. It's a superior source of vitamin B complex, vitamins E and F, and lecithin. And it contains absolutely no chemicals, preservatives, or colorings of any kind.

You can drink **EDENSOY** warm or cold, straight from the package as a refreshing pick-me-up. Or it can be used to add a subtle, piquant flavor to soups, cereals, sauces, breads and

pastries or, indeed, almost any dish your imagination can suggest.

Easily-digested **EDENSOY** is a preferred milk substitute for children who cannot tolerate dairy milk or liquid or powdered formulas. It is an excellent alternative for adults on low-fat or cholesterol-low diets, or for anyone allergic to milk.

And using **EDENSOY** is simplicity itself. It requires no preparation; it's easily stored and always ready to hand. In its neat, distinctive six ounce package it requires no refrigeration, and it has a long shelf life.

Available at your favorite specialty food store in plain or carob flavors.

EDEN FOODS, INC.
CLINTON, MI 49236
(800) 248-0301

Circle No. 7 on Reader Service Card

Steer kač: v Brne jsem se nechal na tři dny formálně zaměstnat u jednoho malého podniku, abych za ně splnil oproti výplatě jednoho tisíce korun československých závazek pomoci budovat

Slim Down The Easy Way.

DIET MATE™

THE PREMIUM CHINESE
DIETER'S TEA

New

No Starvation Or
Food Decisions
No Calorie-Counting
No Diet Pills To Take
No Injections
No Exercise Program
No Side Effects
No Cholesterol
No Fat
No Chemical Additives
No Sugar
No Will Power Strain
No Diet Adjustments
No Special Meals

■ Distributorship Available.

U.S. Exclusive Importer: PRINCE OF PEACE ENTERPRISE™ San Francisco, CA 94126-2443 U.S.A. 1/800/621-0851 Ext. 234

Diet Mate™—An Ancient Chinese Secret Beverage for the Royal Family is also a Low-Calorie, virtually **CAFFEINE FREE** Premium Dieter's Tea. DIET MATE™ offers a safe, fast, and sensible weight reduction plan that is revolutionary in the food industry.

OUR RETAILER SUPPORT PROGRAM:

- 15% Introductory Special Discount
- FREE SAMPLES, attractive FLOOR & COUNTER DISPLAYS, 4-color Flyers, Shelf-talkers, Table Display & Large Posters.
- Massive Advertisement Campaign: 4-Color full page ads in all major health magazines.
- A Complete Satisfaction / Full Refund Guarantee.

*It is 99.6% caffeine free and
100% pure natural tea leaves!*

415/777-0177

415/838-8899

ACH, TA KRÁSNÁ DOBA

/parafráze na povídku Woody ALLENA "Ach, ta prokletá doba"./

Ano, přiznávám se. Já jsem ten kdysi špatný a potměšilý člověk, který se rozčiloval v tramvajích a tajně zuřil na schůzích ROH. Naštěstí jsem potkal Sri Mazánka a po krátkém ale o to intenzivnějším souboji o to, kdo z nás dvou ovládne nenasycený gramofonový trh, jsem prozřel.

Ptáte se, jak se mohlo stát, že jsem dospěl tak hluboko? Já, člověk bez vyhraněných názorů, který v dětství toužil být gruzínským košíkářem-basketbalistou, anebo možná tančit ve Státním souboru písní a tanců Rudého praporu? Všechno to začalo před několika lety. Byl jsem právě propuštěn z SVVŠ na základě maturity s vyznamenáním a ujištěním, že svět už mne očekává s otevřenou náručí, platem nadpraporčíka a dráhou směrem k poroučení deštům a větrům. Netušil jsem ale, že jsem vlastně obětí jistých pedagogických experimentů, prováděných na mně bez mého vědomí. Pokus byl sloučástí výzkumného úkolu, majícího zjistit množství stressů, které člověk v této zemi dokáže přežít, než ho odvezou buď do místní psychiatrické léčebny nebo na školení lektorů ROH. Vývoj tajných psychologických metod na ovládnutí mozků mladistvých absolventů nejrozumnějších ústavů s nejbizarnějšími jmény, jako SVVŠ, "Ústav pro doškolování", katedra fenomenologie, Kurs psaní na stroji, SEŠ, VŠE, ČVUT, NKVD, ÚV NSZD-U, Pohřební služba, Pozemní stavby aj. byl a je pro vládu velmi důležitý.

Jako řádně zvolený předseda třídy jsem každý den dělal do pečlivě vedeného sešitu černé tečky těm spolužákům, kteří toho dne neměli uvázaný pionýrský šátek. Jako premiant jsem při každé návštěvě gruzínských basketbalistů dvoumetrovým oknírovaným habánům přednášel vždy jinou básničku v ruštině a mutil je k předklonu abych jim mohl ovázat býčí šíje hedvábkými kousky rudého symbolu. Kumulativní vedlejší účinky simultánního pokukování po děvčatech /nosil jsem brýle a šilhal/ těžce postihly moje vnímání, a když už jsem přestal rozlišovat mezi ředitelem ZDS /dříve páterem místní metodistické církve/ a školníkem Kramplem /který učil navěd rukodělné práce a cirkulárkou si od-amputoval dva prsty na pravé ruce, takže jeho tzv. "koňary", prudké trestné udery kbylými klouby do hlavy neposlušného žáka byla proslulé i na jiných ZDS v širokém okolí/, byl jsem ze školství slavnostně propuštěn.

Elektrošoková terapie na VŠE v Praze mi pomohla: bydlel jsem na koleji nejprve mezi šest dalšími rychlokvašenými nedovzdělanci, ale po protestech jsem vyfasoval dvoulůžák včetně 23.nemanželského syna marockého krále Farouka: jeho spotřeba čs. studentek byla obdivuhodná a já vždy vyfasoval 10 Kčs a musel jsem nejbližší dvě hodiny strávit v místním hostinci kibicováním u studentského mariáše. Po zjištění, že rodiče se ráčili konečně, po deseti letech čekání "kvůli mě" bouřlivě rozvést a já neměl ani na polívku, natož na kolejné a tramvajenku za 30, jsem odešel do života. Vzpomínám si, že jsem odjel stopem do Bratislavy, snad v domnění že v cizí zemi lépe začnu znovu, a málem jsem tam skončil jako popelář Přesto jsem stačil ochutnat kotlíkový guláš v místech, kam nyní ústí Most, a která jsou zvětšena pochmutnými záběry v prvním slovenském velkofilmu Majster kat. V Brně jsem se nechal na tři dny formálně zaměstnat u jednoho malého podniku, abych za ně splnil oproti výplatě jednoho tisíce korun československých závazek pomoci budovat

hlavní město. Ve vlaku jsem seděl vedle milovníka knih jistého D. Varnegiho a doslechl jsem se poprvé o možnosti nepoddávat se osudu bez boje. Stal jsem se svědkem souboje cikánských kmotrů, vybudoval jsem kus sídliště Spořilov, zabetonoval své náramkové hodinky do základů ohrady na popelnice, dělal stojky a chodil po rukou na čerstvém asfaltu čerstvě zvalcované spojky mezi koupalištěm a budoucí dálnicí a chodil pravidelně trasu Demínka, Barbara, Barberina, 5P a U Nováků. Potom jsem se stal svědkem jak dlouhovlasí mladíci kytarou a sitárem rozezněli pasáž Platýžek pak pomník Jana Husa a posléze Hrad a přilehlé majálesové svahy vrchu Petřín. Vzpomínám si na schůzky surrealistů v Klubu, básníků Divokého vína pod mostem a výtvarné skupiny Pont na mostě Karlově. Také si vzpomínám, jak jsem studoval technologii výroby rakvé a uložení ztuhlého těla do téže. Také si vzpomínám, že jsem v zájmu sblížení s mládeží musel konzumovat spousty litrů piva u Glaubiců, U Brabanta, U slunců U Šuterů U Tomáše a U Fleků, prodiskutovat celé noci s intelektuály všech barev pleti a vlasů a doutníkových vůní /tabák zn. Amfora byl k dostání jedině na záchodku jisté mamutí restaurace/, a později jsem byl zatčen i se svými alchymážími a odvezen na místní oddělení kliftonů ze účelem "zabavení ruoznych obtázkov".

Po propuštění a vystřízlivění ze všech těch typicky pražských asketických disciplín jsem hledal jinde. Několikrát mne lákali na své shromáždění přívrženci různých náboženských zpěvackých kroužků, dokázal jsem vydržet jedině na varhaních koncertech U Jakuba, kde jsem si mezi tisíci jiných mně podobných uhnal pozdější hemeroidy. Hledal jsem spasení mezi vystavenými tituly knihkupectví Čs. spisovatel a částečně našel další zdroje poučení v Sešitech pro mladou literaturu, Plameni, Hostu do domu, Světové literatuře a Obráně lidu. Jenže když jsem mezi surrealisty namítl, že Effenberger není větší než Breton, dostalo se mi písemné důtky a sebrali mi Mleaua. Když jsem už nemohl a odmítl sedmý Budvar v karlovarské Budějovické restauraci, byl jsem exkomunikován na privát. Když jsem poskytl v místnosti cca 2x4 m poplesový nocleh šesti dívkám a deseti chlapcům, byl jsem vyhozen "na hodinu". Za hodinu jsem se ve své naivitě vrátil, ale bytný, který si potrpěl na mladé černovlasé číšníky, už neodemkl. Ironií osudu mne zachránilo jen to, že jsem si po celou tu dobu neustále opakovat osobní mantru "fík, to je ale koník".

Nakonec jsem však intenzitě svého hledání podlehl a byl hospitalizován na oddělení infenčních příhod - tak intenzivní bouři má mysl už nevydržela a hrozila rozpadem osobnosti. V sérii vizí, katalyzovaných každododpoledním dvouhodinovým vysíláním Svobodé Evropy /hráli pořád Beatles/ a spoustou Kinedrylů, leže na posteli celé dny a čta Místní oddělení knihovny /bral jsem to od A až do Z, od Aldridge přes Tolstého až po Zweřiga a Zuzku-Zgurišku/, jsemviděl sám sebe, hovoře cizím jazykem se šikmookými asiaty a přednášeje kraviny shromážděným ctitelům.

Za deset let jsem zorganizoval propašovaný prodej exotických bubínků a potkal Sri Mazánka. Tou dobou, přestože jsem byl díky krutému dětství fyzicky nedotčen, jsem již dosáhl emocionální vyrovnanosti Josefa K.Švejka. Napsal jsem divadelní hru pro avantgardní divadlo Orfeus /na jejíž poslední čtené zkoušce se herci do krve poprali/, přeložil jogický spisek Aforismy Patandžálího a rozhodl se, že po vzoru Zazie, která když se projela metrem v Paříži, odpověděla na pitomou otázku čím by chtěla být "Učitelkou na Marsu" a na další pitomou otázku proč? "Protože bych mohla bít malé marťánky přes hlavu", se stanu zenovým mistrem, abych mohl tupé české hledače ultimativních řešení Teď a Tady otloukat vlastnotučně vyřezanou /nožikem rybičkou/ holí.

Sri Mazánek mne však pozval na hodinu hatajógy. Předvedením svíčky na kulatých zádech a náznakem řešení mládeneckých starostí co se špinavým prádlem /pomocí systému několika desítek trik které jsou denně vyměňovány na těle vždy tak, že obnošené je obloženo navrch/ si mne samostatný kytarista cele získal pro jógu a přílehlé duševní disciplíny šmrncnuté českým přínosem knedlíků s omáčkou v Koruně za 2,40. Kromě hudby se Sri věnoval i sběratelství tzv. spisků, podoma přeložených a podoma opsaných nauk nejružnějších světových podvodníků a šarlatánů. V truhle pod postelí jich už měl několik tisíc, když jsem v jedné knize náhodou objevil, že Sri Mazánek není největší blázen a že existovali a existují lidé daleko potřebnější, např. zenoví mistři.

Nechal jsem se pozvat do centra v Katowicích. Snědnuv opáiky se šlehačkou, nechal jsem se navléci do hnědého županu /říkali tomu kimono/, složit do nohazlomné pozice v sedě, a čumět celé hodiny do pytlouiny na zdi. Díky přirozenému imaginativnímu surrealistickému tréninku jsem záhy v pytlouině rozeznával šikmooké Asiaty, Mazánky, spisky, Buddhy a bodhisattvy, ale zbili mne za to dlouhou holí /ach, Zazie!/ a řekli, že to jsou jen iluze. Když v zástupu kuklukkklanových horlivců s sebou jeden sekl s pěnou u huby na podlahu, předím vydrhnutou mladou polačkou v námořnickém triku bez a nejkrásnějšími prsy pod, rozhodl jsem se zakoupit 10 plechovek zahraničních čajů zn. Twining a Ridgways a Lyons, propašovat je do Prahy a založit novou módu pití a míchání bohu a míchům libého nápoje.

Když jsem jednoho dne otevřel dveře poštače, nebyla to pracovnice služby spojové, nýbrž agenti s šikmýma očima a unesli mě do Japonska, kde jsem strávil něco krušných týdnů posluhování /zametání cestiček, výroba kalíšků na pití sake z bambusu, leštění klik ze zlata a rtubi / a zacpáváním si uší /pro rachot cikád velikosti vážek a motocyklů Honda místních výrostků se nedalo ani odkašlat/. Za odměnu mne přetáhli holí ze slonoviny, kafru a pryskyřice kmene teaku, posázené pupeny zlata velikosti tisícijenu a bez peněz odeslali sovětskou výletní lodí Baykal /na jejíž palubě vystupoval večer co večer Soubor písní a tanců Rudého šátku s aparaturou zn. Yamaha/ zpět do matky měst.

Stále neukojen, hledal jsem dále. Polští přátelé šedých kimon, kteří vedou válku s kimony hnědými / hnědí jsou přísní a člověk hned dostane ránu, šedí dovolují všechno, i stát při zazení a šťourat se při meditaci v nose nebo podrbat v prdeli/ mne seznámili s jistým jižním korejcem s pasem Američana a hlasem eunucha, který mi dal jako při kvízu hádanku "co se ozve když udeříš do bubnu?". Bouchl jsem do přineseného bubínku tak silně, že jsem protřl blánu bubínku a bubínek svého levého ucha. Dostal jsem povolení bouchat i v Praze a ačkoliv nikdo nevzpoměl bohyně Zazie, byl jsem u cíle.

Založil jsem soubor indických písní a tanců, podplatil indického velvyslance aby zdržoval kladné vyřízení žádosti Sri Mazánka o stipendium na vysoké škole tanců a zadržování dechu moče a stolice v Banlagore, Uttarpradéši, udělal přehrávky u Pražského Centra Kultury s novým programem "Světů mír a sitár" a znemožnil Sri Mazánka před vínovým hráčem Mukundou u příležitosti 342. jazzově-byrokratického festivalu rozsáhlými citacemi z děl světově proslulých guruů Baby, Sabi, Wabi, Ryvolý Nohavčí Nohy Nosa Merty Berty Poberty a Salaj lámy. Sri Mazánek na mne poštlval hocha jedné ctitelky /prý jí mu ovlivňuje/, ale nepochodil ani ten ani onen. Už vím v čem je síla Sri Mazánka /domácí bramborák a mozeček jako květák/ a ani Lao Tse Tse, Čuang Tse Tse, Budha Inform a ROH mu nepomůžou/ a nedovolím mu přefotit si barevné obrázky dalších 45 čakramů, heč. Ach, ta krásná doba.

TEST

Rozhodněte se vždy pro jednu odpověď,
sečtete dosažené body - a/ 5bodů, b/3
a c/1 bod.

NEUJEDE VÁM RYCHLÍK NOVÉHO VĚKU ?

CO JE TO ...

zen: a/ slovensky "sen"
b/ koncovka slov /blá-zen/
c/ sekta v Japonsku	masáž: mleté maso
vetrinární vyšetření sv.
svalová terapie
dieta a/ oboustraný smutek
b/ stereo grill Eta
c/ léčba stravou	meditace: a/ ochutnávání medu
b/ rafinace medu
c/ kontemplace
metafyzika: a/ fyzika metanu
b/ fyzika vzdálených met
c/ ne hmota, ale duše	jóga: a/ vlněný přehoz kočov.
b/ mléčný výrobek
c/ lámání těla
sci-fi a/ hi-fi zařízení pro vědce
b/ žvatlavě "chci fixy"
c/ vědecká literární fantazie	tabu: a/ polynéský stůl
b/ úlomek čokolády
c/ zákaz vjezdu
samuraj: a/ restaurace se samoobsl.
b/ druh rajske omáčky
c/ bojovník mečem	relaxace: zrelativnění
obnovení produkce
mater.mléka
zklidnění
akupunktura: a/ dochvilnost
b/ sběrna punkcí
c/ vpichování jehel	kompjutr: vládní jednotopé
vozítko
výzva Petrovi německy
počítač
sitár: slovensky výrobce sítí
pobočník rychtára
hudební nástroj	levitace: upřednostňování levé
levičácké myšlení
vznášení se
tofu: a/ pohovka
b/ slang. označení větru
c/ pokrm	pesimismus: druh výcviku psů
filosofsměr
styl češství

Máte-li 16 až 30 bodů: zamkněte se, vypněte telefon, nahlašte dovolenou, zavřete oči a šup, už jste v Novém věku. Máte všechny předpoklady k další kariéře jako vedoucí kurzů jógy nebo makrobiotiky. Už nemusíte číst spisky a dívat se na tv. filmy o přírodě! Jste člověk Nového věku!

Máte-li 31 až 60 bodů: zamkněte se, vypněte telefon a plačte. Slzy vyplaví škodliviny a vy můžete začít cvičit tělo i mysl: je vám toho zapotřebí jak psovi kosti! Předplaťte si Vědu a techniku mládeži, učte se programovat a listujte v encyklopediích vydaných po roce 1980. Neotevírejte doručovatelům telegramů a náborářům různých novověkých sekt a ideologií. Není to s vámi tak špatné jak si myslíte, ale dejte si pozor na úvodníky denního tisku!

Máte-li 61 až 80 bodů, není vám pomoci. Jste člověk s fantazií a imaginací, takže už nemusíte rozvíjet pravou hemisféru a smysl pro humor. Vysmějte se všem guruům a mistrům. Sám si vařím, sám si peru...to je vaše heslo. Pozor na houpací křeslo! Klidně si dejte vepřovou a pivo, vám už nemůže nic uškodit. Jste první prototypy nového člověka, schopného strávit i gumotextilní uzeniny, petrochemické limonády a železitou voďu z vodovodu. Blahopřejeme vám!

Už řídké, ale
přece jen další
amateurské
a do sci-fi laděné

SNY

pro dokreslení

ZA ZENI VŠECH SEKT
SPOJTE SE

Fata morgana

sen z 9.9.1984

...hrajeme fotbal, ale jsou to nějaká amatérská mužstva, řada hráčů s pupkem atd., spory s rozhodčím, nárazy těl, přestalo mě to bavit /snad jsem jen čárovým rozhodčím, ale bez dresu/, běžím se vyčůrat, běžím velice rychle protože rukama komínám v dvojnásob pomalejším tempu, a dostávám zvláštní švunk, bez zadýchání vyběhnu celou tribunu.

Na záchodcích je tma, asi je budou opravovat, mušle nikde, vlhkem a špínou lesklé tmavohnědé kachličky, zurčení vody, přítmí. Čůrám do díry, ale někde tědně za stěnou jakoby někdootevřel dveřet. Honem se upravím a za rohem narazím do tak osmileté holčičky která se ztratila. Ví jak se jmenuje příjmením, a že jejich vchod je předposlední v baráku a tak se to vydáváme hledat.

Chodíme po celém sídlišti, v jednom baráku je v suterénu středisčko pro důchodce, stařenka na vozičku se nemůže dostat do několika schodů, pomáháme, ptáme se lidí, čteme jména na zvoncích.

Jakoby v ubytovně, ležíme na kavalcích, hodně indicky vypadajících lidí, koukáme na zprávy VB, prý se ztratila holčička, a je podezření že s ní byl naposledy viděn ind, příšerně zprzněná fotka, indové hned vzrušení, že to zase svedou na ně. Vedle mne leží jeden co mu zrovna urazili obě hohy pod kotníky, ale jen je drží ve vzduchu a neodvažuje se jít do nemocnice, kvůli tomu pátrání.

...jsme snad na zájezdu někde pod Himalájemi, ve vysokohorském hotelu, okýnka jako v letadle, já mám posledních pár obrázků v novém tofáku, a v tom kouknu a na obzoru nádhernej mrak a okolo fantasticky žlutý a zelený světlo, honem vytahuju foťák a blikám, jenže už mám jen jeden obrázek a z rychle se míhajících obrovitých a strašně blízko se pohybujících mračen se vynoří fata morgana, několikasetmetrové postavy domorodců v krojích, se šikmýma očima, jakoby nějaký průvod stařešinů a kouzelníků, nádherně hnedězelelé ozdoby na kabátcích a kloboucích, pomalu a vznešeně jsou oblohou, ale já už bohužel nemůžu fotit a tak balím foťák - rozkládám ho na jednotlivé části aby se vešel do krabice. V originálním obalu nacházím něco jako průsvitné rámečky na diáky, ale když je vytáhnu, a jeden prohlížím, zjišťuju že sice mají takové zvláštní držátko jako k lornonu, ale díru uprostřed velice malinkou, jako na nějaké diáky tak jeden centimetr krát jeden centimetr, no, možná že japonci už fotěj na daleko menší filmy, ...

Sci-fi /konec lidstva/

sen z 29.9.1984

Vím, že v nejbližších dnech nastane konec lidstva. Nevím, jak to, že to vím, ale viděl jsem /snad ve snu?/ padající budovy, chaos v dopravě, sesouvající se svahy, zemětřesením zbořená města.

Žijeme s partou lidí někde na kopci v hotelu /rekreace ROH?/, marně si vzpomínám na detaily "konce lidstva", žije v očekávání prvních záchvěvů, protože vím, že to začne otřesy půdy. Chodíme na procházky, obědy, hrajeme hry. A je to tady, budova se naklání, stěny praskají...

/1.varianta: stojím pod pískovcovou stěnou, vzpomínám si na záběry padajících skal a trámů, které smetly dole ve sahu všechno do propasti. Snažím se holýma rukama vyškrábat v drolivé skále aspoň mělký úkryt, aby mne trámy a padající kusy stěn nesmetly. Z počátku to moc nejde, pak ale zjistím, že společně s jednou holou ležíme v takové jeskyně /ona budovala svou, já svou a setkali jsme se pod zemí/, a vidíme i na druhou stranu hor, kde jsou ještě louky zelené.../

...sci-fi varianta:

Po prvním zemětřesení panika, všichni se snaží sbalit si věci, já ale vybíhám s několika rozumnými jen tak, beze všeho, a serpentinami sbíháme dolů do města /nadáváme, že neexistují chodníky či schody, všechno jen pro autoproboz/. Dole je vidět siluety ultramoderních budov. Píše se tak rok 2090.

Jsme dole, ale žádný systém dopravy nefunguje, vše ochromeno, marně se snažíme nalézt nějaké řešení. Pak ale přijede autobus /automatický bus/ a máme to. Vstupujeme dovnitř, čidla razegistrují naše magnetické identitikační a úvěrové karty /hlas z mikrofonového počítače odsekává jména a tituly/, a autobus se rozjíždí. Každý má právo kdykoliv kdekoli jen tímto prostředkem 5 minut. Jedna paní rychle na stolním počítači vypočítává neoptimalnější dráhu, abychom se za těch 5 minut dostali co nejdál.

Ze okny se míhají siluety fantaskních konstrukcí, nejpodivnější architektury budoucnosti.

5 minut uplynulo, vystupujeme a jdeme pěšky nefunkujícími ulicemi, žádní lidé, jen sem tam někdo běží pryč. Slyšíme hukot shora, všichni prchají, my to ale už nestihneme a zasype nás déšť podivných měkkých krupek, je to asi jedovaté, setřásám to ze sebe a běžím dál. Panika, lidé jak ovce běží na všechny strany, ale já vím, že nemají naději. A už je to tady, jako králíky nás lapají bytosti vypadající jako 4 metroví roboti, přílky, lesklé uniformy. Laserové paprsky z malých pistolek jediným šokem přeměňují lidské osobnosti /vymazávají mozek a lidskou zkušenost/ na nástroje mimogalaktických návštěvníků. Vím, že nemám šanci a tak jdu vstříc svému osudu. Není mi ničeho líto, lidé byli tak pitomí že se nedokázali dohodnout, tak mají co si zasloužili. Ovak, slyším přímo fyzicky jak mi to v mozku lupne a přepne. Vím sice všechno jako předtím, ale jen jako souhrn informací, naprosto bez emocí a pocitů. Už nejsem člověk, ale nějaký android, lidstvo je zničeno.

Příjemné snění

(sen z 14.3.)

...konečně nějaká pošta, už dlouho mi nic nepřišlo, asi to cenzura zadržuje, obálky docela tenká, ale uvnitř děsná síla papírů, tenký časopis o rocku, sice celý v japonštině ale to nevadí, nějak to přelouskám, na druhé straně reklama na nějakou kapelu, písmena stylizovaná z postav muzikantů, první nějaká značka a pak A H O, buď teda ahoj a na "j" tedy "y" zapoměli, no, uvidíte. Vedle leží papír se vzka-
zama od Heleny, a jeden zní(strojem psaný): volal Pavlíček, že už se na tebe nezlobí, že zrovna něco dočetl a má čas čístli nemáš něco na poslouchání...

(sen z noci 15.3.)

jsem s jedním kamarádem dole ve skladu nějakého antikvariátu, asi na brigádě, nikdo sem nechtěl dělat, chvíli koukám na ty hrozně vysoké regály plné děsně zaprášených papírů, ale pak odhodlaně jdu do toho. Přebírám jen tak namátkou, ale pak se do toho dám systematicky a hle, sotva odstraním první zaprášenou vrstvu nějakých německých časopisů, vyvalí se pár bedniček a uvnitř japonský dřevoryty, pomáčkány, ale ve vynikajícím stavu, a z větších bedniček, který musíme táhnout a povytahovat dva, jak jsou těžké, vytáhnou skládacího Buddha, nádhernou čínskou dřevěnou sochu ve dvou kusech, sedícího, hlava s kouskem poprsí zvlášť a s kolíčkem dole, ostatní trup s dírkou na kolíček, sedí to a pasuje do sebe nádherně, honem kutám dál, a vytáhnou další sochy, evidentně hodně starší a tím vzácnější, bodhisattva se tajemně usmívá a já jsem hrozně šťastnej jak je ten život krásnej. Kutáme dál a dál, a objevujeme nové a nové poklady...

(ráno 15.3.1984)

...jsem na nějakém soustředění, hodně lidí, začíná proces ubytování, všichni se rozlezeme popokojích a zabydlujeme, potkávám tam kanadanku Sherry, které hned děkuju za ten slovník, ale ona se slzama v očích vyčítavě proč si jí píšu o tak drahý věci že ona na to nemá a přeběh, já nechápu a říkám ale dyk já ti to zaplatím, a vytahuju dolary z příslibu...ukáže se že já a jedna holka bydlíme v pokoji jinde, pak zjistíme že to je v jiné části města a vydáváme se znovu s taškama na cestu. Autobusem to trvá dlouho, ale všechno je příjemné, holka zvlášť, dojedeme tam, tam zmatky že už jednoho pomocníka mají, ale lezeme nahoru, a zatímco dole probíhá mejdan kamarádů toho kluka, my se ubytováváme. Ráno jedeme zpátky do centra, je nám moc fajn.

(maximálně příjemné snění, nechávám ubíhat děj celkem volně, vychutnávám situace, a jaksi se i učím ty méně příjemné brát s nadhledem, a je to nádherný, nořím se znovu a znovu do děje a nechávám sen pokračovat, i když jsem už byl vzbuzenej, oh, snění je nádherná věc...)

Sci - fi polda
(con z 9.1. '85)

Ve velké budově, snad ateliéry, spousta lidí, (filmujeme?) přepadení, ale spíše jsme parta mladých kteří dělají nějakou tu revoluci. Je jasné že to je životu hodně nebezpečné.

Ale všechno je dobře naplánováno, a vypadá to, že jsme zajali hlavní štáb protivníka. Stojíme ve velké hale a naši kluci drží na mušce vůdce soupeře, když v tom se úplně náhodou objeví (nezakalkulovaně) policajt, a vše se rázem obrátí. Polda ovšem neví, že hned za ním je jeden z nás, ale "v civilu", takže když nás drží v šachu laserovou pistolí, my jsme klidní: taky že jo, kolega polda odzbrojí. Polda má ruce nahore, a kolega ho odzbrojuje (vše detail na širokém plátně): u poldových boků na opasku nejen pouzdro se zbraní, ale přímo sci-fi arzenál digitálních a supermikroelektronických vymožeností. Ale kolega se v tom asi vyzná (s hrдостí ho sledujeme) a stisknutím vždy příslušného tlačítka např. vymazává z paměti nějakého mini dekodéru všechny údaje o situaci, z jiného displeje vymazává (vymulovává) osobní údaje o každém z nás, z magnetické jedničky pohybem demagnetizovává nahrávku situace a hlasová data k určení osoby a všech dalších detailů, na zmáčknutí se z plochého, ale displejem posetého přístroje vyklopí mini zrcadlovka, určitě japonská, a na další zmáčknutí se vyklopí negativ a osvětlí se, na další pokyn vypadávají laserové baterie ze zbraní nejraznějších kalibrů a utajení. Už to máme dobrý, a jdeme daven k východu.

Ale další neplánovaná náhoda, do sálu vběhne dav maškár (někde mají ples) a v tom zmatku je to povel pro sice jen symbolickou, ale přece jen stráž, a ke vchodu se postaví dva Gurkhové, se starými puškami s bajonety, ale přece jen, jsou to strážé a my jsme zase v pasti.

Maškary ale nejsou maškary, ukáže se, že to jsou mutanti, tedy nová rasa zdegenerovaných lidí (asi po atomové válce), které si prohlížím ne s odporem, jako všichni ostatní (ženy ječí, děti brečí, všichni se odtahují, jako za středověku od malomocných), ale s úžasem: lidé s více či méně končetinami, kulaté, hranaté, ale hlavní mutace v tvářích, šišaté vejčité hlavy s jedním otvorem, jednocí kyklopy celí nakřivo, sávrže laloků místo obličeje, hypertrofované uši, nosy, brady, celé hlavy, někteří jako by je maloval Kurovský. Všude smutek, využívané toho a shromažďujeme se u Gurkhů, a ti taky berou nohy na ramena, ale k našemu překvapení jejich místo u východu zaujmají dvě příšerné kreatury a taky "stráží", přistupují blíž a ohci začít přesvědčování, ale jeden mutant procedí skrz laloky místo tváře "...vypadněte přece už!" a je jasné, že jsou na naší straně a my všichni ulehčeně opouštíme sál...

BEST ZEN
WITH
PILZEN!

12° SATORI GUARANTEED!

859	Gary's Fruit Juice Co.	237
948	Gathering Winds	741, 743
Inc.	F. Gavina & Sons	864, 866
343, 345, 347	Ginsana USA	610, 612
520	The Ginseng Company	215, 217, 219
803, 805, 807,	Ginseng Up Corp.	840, 842
809, 811	Glenn Matteson Company	655
920	Goemar	856
716	Golden Temple	847
118	Gourmet Farms	1114
458	Gourmet Naturals	344, 346
320, 322	Grainaissance Inc.	558
561	Granum Inc.	713
816	Great Health	712
658	Green Foods Corp.	511, 513
465	Green Mountain Herb	756, 758
	Growth Plus Laboratories Inc.	464
	Gruene Kosmetik	366
200	H & J Products	709
821	Hain Pure Food	
213	Company Inc.	535, 537, 539, 541,
562, 564		543, 545, 547, 646
212		
1020		

Health Resources Group	844, 846
Health Shoes Inc.	463
Health Valley Foods	1007-1017
Hedo Natuurvoeding	
Dokkum B.V.	745
Heinke's Inc.	636
Helix Corp.	756, 758
Henkel Corp.	107
Herbal Animal	306
Herbal Pathways	959, 961
Herbs, Etc.	849
Heritage Foods Ltd.	333, 335, 337
Hershey Import Co.	111
Hi Profit Distributors	660
Hilken Mercial	167
Hilton Commercial Group Inc.	946
Hoffman La Roche Inc.	515, 517, 519,
	614, 616, 618
Hol-Grain	1109
Holistic Products Corp.	242
Home Health Products Inc.	635
Honey Hill Farms	353
Hot Cha Cha Inc.	741, 743
Hsu's Ginseng Enterprises	902, 904

Irving Enterprises L
Island of the Moon
Apiaries

JW.S. Delavau ...
Jandell Corp.
Janta International ...
Jason Natural Produ
Jeunesse
Jhirmack Natural Pe
Formula
Jojoba Secrets

Kahan & Lessin
Kai Skin Care
KAL
Kashi
Ken Reishi Products
Kiss My Face Corpo
Kyolic

DISCOVER..
fiber cookie
sell like hot cakes

BER-SNAPS™

grams of fiber in each delicious soft cookie
US a hint of ginger to delight your taste buds

onally balanced meal in a soup...

UPER-MEAL™

- 33% of the RDA of essential Vitamins & Minerals
- High Fiber • High Protein
- Under 200 calories • Low cholesterol
- Under 5 minutes preparation time

Introducing 4 Great Flavors

Cream of Tomato - Chicken Noodle
Beef Noodle - Cream of Mushroom

barth's NATURALLY

TH THE IMPORTANT NEW IDEAS IN NUTRITION

BOOTH NO. 265

NUTRAFOODS WHOLESALE DIVISION
0 W. Merrick Road, Valley Stream, NY 11582

Above the Re

VITATEC
INTERNATIONAL

**The Premiere Manufact
Custom Nutritional Suppl**

- Vitamins, Enzymes, Glandulars, Bo
Herbs, and Genuine Chelated Mir
- Professionally Staffed Analytical L
- Fully Licensed by the United Sta
and Drug Administration and the
California

2832 Dow Ave., Tustin, California 92680 Phone: (71

Domestic and International Telex: 277714

Circle Reply #113

THE Ultimate Refreshment Lemon Orange Lime or Original

W
E THRU
BRAE
URAL[®]

No Calories • Low in Sodium • No Caffeine • No

Bottled at the Source in the Napa Valley

Visit us at Expo Booths 815, 817, 819

ROZHOVOR S „MISTREM“

aneb doma není nikdy prorokem a všichni máme co zasloužíme

Mistře, jak poslední dobou žijete?

Ále, de to. Já jsem už pár let zvyklý říkat "stále líp", ale lidi byli moc vyvalení, když se jim na jejich frázovitou otázku "jak se máš?" dostalo jiné odpovědi než té obvyklé, že čím dál hůř nebo aspoň čím dál stejně.

Jak vám dupou králíci - máme na mysli jak se vám učí zen? Tady v Praze a okolí...

No, čím dál líp. Bavím se. Někdy to je problém. Gándi kdysi napsal, že každý, kdo chce něco dokázat, musí projít pěti situacemi. Nejprve ho lidi vůbec neposlouchají, pak se mu smějí, pak ho osočují a napadají, pak ho dokonce i někdy zavřou, a když to všechno člověk projde, pak ho čeká největší nebezpečí - začne být úspěšný. Někteří mi staří známí dělají všechno možné aby se mnou nemuseli mluvit o "duši" či svých problémech a za zády si zgustnou na drbech. Jiní žáci by rádi co nejvíc exotiky a vadí jim, že v tom co povídám je moc českýho a "světskýho". Další by raději vědecké referáty se statistickými tabulkami. Ale 99% z nich jsou obvyklí líní Čecháčkové, sem tam nadšení, ale jakmile se ukáže, že je potřeba tvrdě dělat, couvnou a sou pak horší než poturčenec či papeženec. Je to krásný pohled na jejich snahu ukryt předě mnou a hl vně před sebou samými ty základní problémy a předstírané vnější překážky zveličit do obluďna. Mám je rád, ty mé Čechy, kteří mi "rozumějí"...

Můžete vy vůbec učit? Jste vůbec mistr?

No, to je přesně to, co mnoha přátelům není jasné. Voni by chtěli zarámovaný diplom na stěně či co. Takže jednou provždycky - učit můžu. Dostal jsem k tomu "povolení" svého mistra. Musel jsem ale tři roky počkat, až "TO" uzraje, /povolení a testy jsem prodělal v roce 1981 v Polsku/, takže jsem začal "učit" pár žáků loni a letos se to už rozjelo víc. Jsem něco jako neoficiální "dharma teacher" - vzhledem k politické a antiguruovské situaci zde v těchto krajích by ani mně ani zenu neprospělo nic oficiálního a prokamenového. Ale jestli učit nebo ne, to si každý musí vyřešit sám pro sebe. V žádném případě ale nevyhledávám žáky - když někdo přijde a chce, poradím, navedu na směr a uvidí se.

Takže jste spokojen?

Čdepák. Velkým omylem všech začátečníků je např. iluze, že Mistr se už do konce života od dosažení satori usmívá. Zen je život a život je někdy setsakra smutnej. Já jsem často velice smutnej, uvnitř, hluboce lítostivej, když vidím kamarády nebo známý, jak padají do pastí a vyrábějí neřešitelné koniny a nedají si poradit a nedají. Vědí, že kdyby se zeptali v kohokoliv - třeba by to bylo jiné, ale voni né, sám si vařím sám si peru a pak se rodiny rozváděj, horlivci si natloukají hlavy o zdi, děvčata sekají jednu kravinu za druhou a plácají se v životě od 10 k pěti a já na to koukám, vím

přesně jak by se všechno dalo geniálně jednoduše vyřešit, ale nemůžu přece obětem problémů řešení vnucovat! Musím počkat, až se dotyčnému /-né/ uráčí přijít na to, že musí začít chtít něco řešit. Bohužel, dost Čechů ve jménu malé, ale naší "hrdosti" raději zbankrotuje fyzicky i duševně, než aby přiznali, že chyba je v nich, anebo, když už to tuší nebo ví, aby řekli někomu o radu. A tak mají co zasáčuží: vředy, příbblémy, rozvody, krize, frustrace, beznaděj atd.

Ten váš optimismus někdy provokuje, víte o tom?

No jasně. Dyk vidím, ne. Já naprosto nejsem závislej na počtu obrácených Pavlů a návratů ztracených synů: žádný zenový plán práce na příští pětiletku. Když se to povede, fajn, když ne, nic se neděje. Jenže převládající pesimistický světánázor je v celé řadě případů hlavním viníkem dalších problémů - a v rámci běžné prevence je vždy jednodušší a lacinější prostě nenechat problémy vyvstat. Vono gdyž zjistíte, že všechno na co ste dosavad byl pyšnej, na co vám třeba letěly holky, je blud a že musíte začít docela odznovu, tak spousta lidí reaguje agresivně, a ne proti problému, ale proti nositeli oné jobovy zvěsti. Já se snažím nikdy neobviňovat přímo, vždycky spíše ilustrovat /proto se v zenu tak zhusta používá příhod mistrů a skazek a koanů/ či ukázat z jiného úhlu. Vůbec, to co a jak "učím" by se dalo nazvat "škola druhé strany mince".

Tak vy máte i název školy? Už máte i odznak či vlajku?

Ale kdež. To jen žáci a nevěřící Tomášové chtějí vždycky nálepku či krabičku kam co strčit. Jde o to, že často prostě stačí zdánlivě neřešitelný velboudí problém otočit, ukázat druhou stranu oné mince, a zjistíte, že buď má kromě negativních aspektů spoustu pozitivních vlastností, nebo že to je malinký komár a stačí se ohnat nebo vůbec nebrat na zřetel. A tak obracím mince a docela to těm intelektuálně zaměřeným Čechům prospívá.

Co v poslední době píšete nebo překládáte?

Raději už stále méně píšu a překládám a publikuju. Vono to je celkem nevděčně medvědí služba, předložit to líným ale zhýčkaným sběratelům episků až pod nos, hezky upraveno a seřazeno, satorí na straně 18; a navíc "čtením o koláči se nenajíš". A pak, sepisováním receptů se člověk snadno přesvědčí, že je "mistr" a neomylný k tomu. Tak ruce pryč. V poslední době mi vyhovují kazety - přednášku někdo nahraje a je to.

Jaký je podle vás největší problém Česka a Čechů?

Zúženost. Máme na všechno už tak hezky úzký pohled, s klapkami na očích si mětíme svět a když se nám něco do našeho zorného úhlu nevejde, tak to odsoudíme nebo pomluvíme. Lítáme tak zdola nahoru a opačně, buď černí nebo bílí. A navíc si zůžujeme i to, co bychom nemuseli. Mám známého, který mi od jisté doby telefonuje s úvodním "ahoj guru!". Gdyž si mě takto "zúží", celého člověka, do jáné škatulky s nepřesným označením, odsuzuje se předem k naprostému nepochopení čehokoliv co se k němu dostane ze směru od mne k němu. Vůdomě předstírá že mince má jen jednu stranu a ještě kouká jen na jedno písmeno, které nic neříká, a funguje jen v celku. Jsme národ takto zúžených a vlastně zubožených "specialistů" na to či ono a v tom to je.

Pak reagujeme nepřátelsky a nesprávně na cokoliv co nám "neštymuje" a jsme rasisti, konzervativci a vztekouni. Co se týče dlověčí "omezenosti", jsme jako v pití piva na špici světového pelotonu. Nejen že jsme třtinama ve větrech mody či panujících předsudků se klátící, ale navíc jsme tak snadno oblahtelní! Skočme na každý špek! Neumíme brát věci globálně, s nadhledem. A začíná to u těch nálepek, stereotypů v sociálních chování a hlavně v řeči: čeština je jeden z nejnelogičtějších jazyků na světě! Kecáme nesmysly a vůbec si to neuvědomujeme!

Jak z toho ven? Máte nějaký recept?

Všestrannost. Koníčky, soustružník ať hraje bigbýt, malíř ať hází diskem a pěstuje ředkvičky. Levo a pravohemisférové zaměření, toho je nám třeba. Nelpět na zásluhách, nečekat řády a bohatství, dělat věci na 100% pro to děláni. Atď. O tomhle si můžeme povídat donekonečna, vždyť to musí být každému jasné! Někdy chodím a žasnu, jakto že to lidi nevidí! Jak to že to dělají zrovna tak pitomě jak to jde nejpitoměji? Nebo jakto že nepřijdou pro radu? Z fleku bych se mohl vyřešit, přesněji řečeno pomocí vyřešit problémy jak národním výborům tak cikánkám nebo očeráným sedníkům - kdyby chtěli, a žasnu jakto že nezvoní zvonek od rána do večera. Recepty jsou tak geniálně jednoduché!

No no, zase ten optimismus...

To není optimismus, to je přesvědčení a realita. Každý jsme tvůrcem svého osudu, tím víc čím víc zodpovědnosti každý za sebe bereme. Ten, který se vzdá odpovědnosti za sebe /a nechá s sebou orat národní výbor nebo náměstka/, za svoje zdraví /a má vředy či játra a nadává na polikliniky/, za svou rodinu a děti /a na dává na učitelky a školství a ženský/, za budoucnost sebe i svého okolí /a nechává si stavět dálnice centrem města, bourat památky a devastovat krajinu a lesy/, ten se pak nesmí divit že bude mít co zasloužit: Zlého šéfa, malý plat, vředy, klouby, revma, drzého syna, ječivou manželku, stále méně kamarádů, nález na plicích a játrech a tuzexové konto a chatu jako vrchol snah. To je jedna strana mince a kdo si ji vybere, ten ji má. Stačí to otočit, začít tím co "nechceme", a prostě dělat. Trpělivě, moment po momentu, budovat svůj osud. Všechno začíná v mysli: každý vynález, každá revoluce měla nejprve "podobu" ideje, nápadu, pak vůle a chuti to uskutečnit a teprve pak se na tom mohlo začít dělat. Jenže i to jsou, takhle na papíře, jen slova, slova, slova.

Máte nějaké to přirovnání na závěr?

Jo. Mám známého, který si usekl kosou malíček na noze. Teprve když ho neměl, zjistil, k čemu je. A jak mu chybí. My všichni bychom potřebovali /za pomoci oněch Mandžušrijů, strážců buddhistických chrámů s meči nad hlavami démonů/ useknout, odetnout MYŠLENNÍ, tedy to čemu říkáme myšlení, abychom zjistili, co uvnitř vlastně jsme, kam jdeme a odkud jsme přišli. Tagže vám všem přeju, abyste si usekli "malíček". Nic lepšího by vás nemohlo potkat. Blah blah blah.

květen 1985

/ptal se amateur/

Na přednášce ve Lhotě jsem na dotaz o Jakubovi Nohovi dal pro zasmání historku o tom, jak je těžké někdy z někoho něco dostat. Např. interview s Janotou nebo Nohou je plné otázek, ale odpovědi jsou ve stylu "no, já nevím...to takle nejde říct...to nemůžu říct..." atd. Všichni se zasmáli a v tom okamžiku to taky všichni chápali prostě jen jako pro zasmání, s pochopením a skoro úctou k těm, kteří jsou přece jen umělci a pochybují i o černé a bílé. A vida, za pár týdnů se mi doneslo, že Jakub je nasranej, protože prý o něm po vlastech českých roznáším, že je debil a neumí inteligentně zodpovědět jednoduchou otázku.

DODATEK? POMLUVA?

Češi rádi a hodně drbou. Proč ne. Jenže se to nevyplácí. Ani když je pravda k popukání. Ani když jde o negace a už vůbec ne když to člověk myslí dobře. Nebo chce pomoci. Jedna ze vznešených pravd buddhismu hovoří o "správné mluvě" a o tom, že nikdy se nemá mluvit o špatných vlastnostech či činech druhého. Raději /jako o mrtvých/, jen v dobrém. Vždycky jsem to považoval jen za důkladnost Indů a ne za něco zvláště důležitého. Vida. V posledním období se roztrh pytel s příhodami jako ta s Nohou. Náhoda? Asi ne. Co s tím?

Tenhle časopísek zrovna čekal na vazbu, když jsem se ve "zlém" rozešel se Sekcí mladé hudby. Tedy přesněji napsáno, se Zajíčkem, ale ono to vyjde nastejno, protože Zajíček = Sekce. Už je tam sám a jako omezený vládce vládně svému impériu. Tak jsem to napsal v dopísku když jsem byl sprostě vyhozen a napaden kvůli blbosti bez možnosti se hájit nebo se pokusit domluvit. A vida, dovidám se, že Zajíček rozhlašuje, že jsem největší nepřítel sekce a že je mne třeba za každou cenu a všemi prostředky zlikvidovat. Vida. Jsem smutnej ne ze Zajíčka, ale z možných následků jeho vykořeněného chápání pravomocí dramaturga sekce MH, a z toho, že to všichni vidí, ale nereaguje nikdo. Já se trhnul, v dobré snaze ještě se pokusit Zajíčka upozornit na nebezpečí jeho super plánů s 10000 mladými lidmi jsem reagoval sranda formou a Zajíček je bílej a skřípe zubama. Ten Marek. A píše stránky útoků na všechny jogíny a zenisty kteří jsou největší brzdy pokroku. Já chtěl původně před lety Zajíčkovi a potažmo mladým lidem pomoci. Vida kam se to dostalo.

Tenhle časopísek je plnej pomluv. Už se těším až mi někdo přijde rozbít držku. Tralala. Lidí a Češi neumějí číst, nesnášejí srandu a už vůbec ne o sobě, berou všechno proklatě vážně a z komárů činí supervelbloudy. Proboha, stojí vám to, Češi, za to? Dyk je to sranda na mávnutí rukou. Bouře ve sklenici vody. Jde o důležitější věci a cíle, tak proč se furt hádáme o maličkosti? Proč se dvě sekce nedohodnou? Proč se nedohodou sekce a ministerstvo kultury?

Protože se neumíme dohodnout sami mezi sebou. Jeden s druhým: protože se bereme příliš vážně. A nechceme se dohodnout. Nechceme slyšet jinou než tu svou pravdu. Navrhnuji: ještě než půjdete hledat ten kámen kterým byste, vy všichni bez viny, hodili po autorovi tohodle plkání, raději se pojdte dohodnout, že se někdy třeba dohodnem. Já se kají za snůšku negativních pomluv, byť původně pro srandu králíkům myšlených a neztotožněných s osobami které byly v centru pomlouvání. Tohle jsem chtěl a musel dodat.

PROBLÉMU JE
HROZEN?
POŠLETE SI PRO
ZEN!

Všecké reklamní slogany v tomto Almanachu jsou dílem
firmy

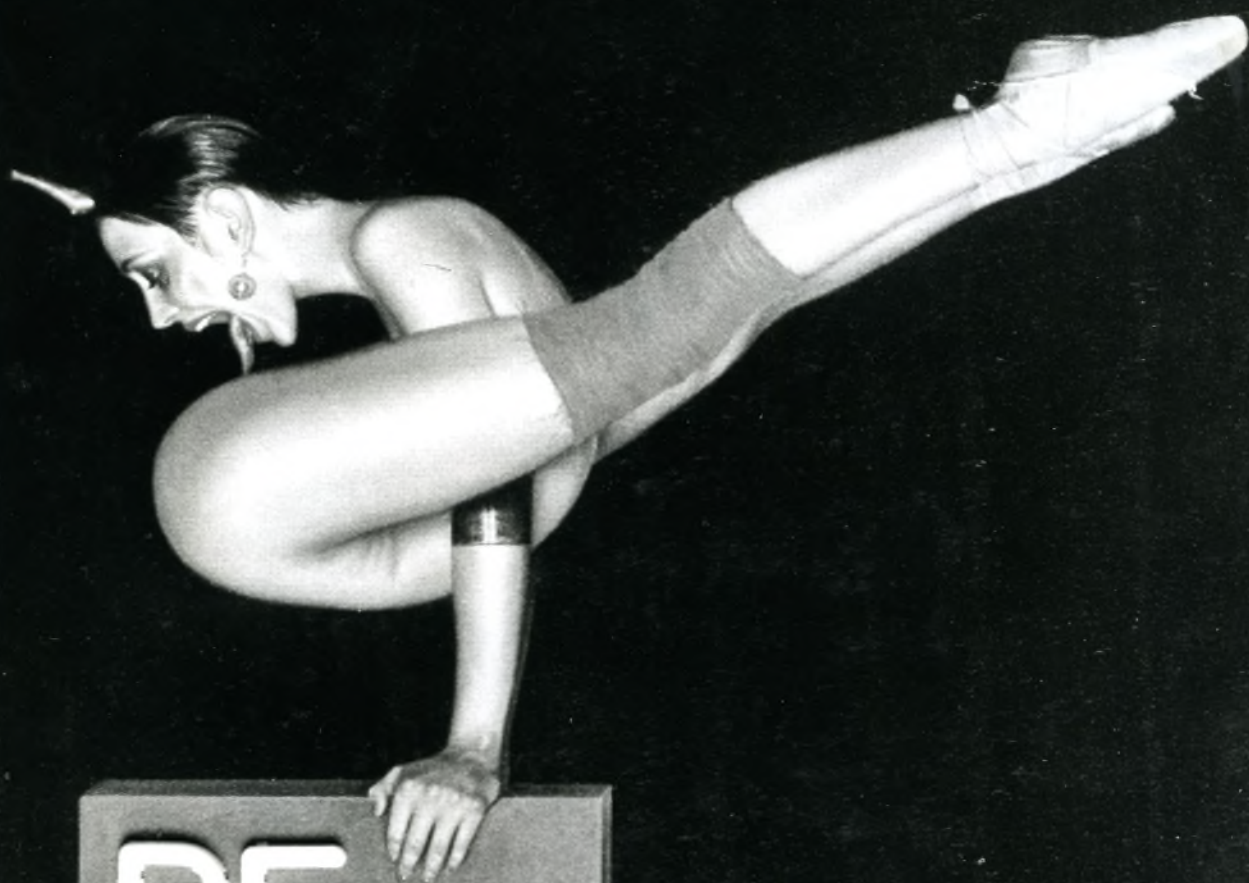
Amateurské U禪INY s.r.o.

U禪NKA

Kořen ZEN-SEN fy Marek & spol.
Sny na objednávku - dálkové ovládání!

禪PLÍNSKÝ HŘEŠÍN

Vzazen, skůtry, čepovaná vegeta
禪PLÍN - 31.-32.sáří 1985
Zenplínský letní antityjáter ZENPLÍN
pobočka HRO禪 KOV

PF
1987

ODDIL JOGY

Q. M. 9

